

DIREKTIVA 2005/36/EZ EUROPSKOGA PARLAMENTA I VIJEĆA

od 7. rujna 2005.

o priznavanju stručnih kvalifikacija

(Tekst od važnosti za Europski gospodarski prostor)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 40., članak 47. stavak 1., prvu i drugu rečenicu članka 47. stavka 2. te članak 55.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

djelujući u skladu s postupkom predviđenim u članku 251. Ugovora³,

budući da:

(1) je sukladno članku 3. stavku 1. točki (c) Ugovora ukidanje prepreka slobodnome kretanju osoba i usluga između država članica jedan od ciljeva Zajednice. To za državljane država članica uključuje, posebice, pravo na obavljanje određene profesije u svojstvu samostalno zaposlene osobe ili zaposlene osobe u državi članici različitoj od one u kojoj su stekle svoje stručne kvalifikacije. Osim toga, članak 47. stavak 1. Ugovora predviđa donošenje direktiva o uzajamnome priznavanju diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti,

(2) je nakon sjednice Europskoga vijeća u Lisabonu 23. i 24. ožujka 2000. Komisija donijela Priopćenje o «strategiji unutarnjega tržišta usluga», koja je ponajprije usmjerena na postizanje jednake jednostavnosti slobodnoga pružanja usluga u Zajednici kakva već postoji unutar država članica. Nastavno na Priopćenje Komisije pod naslovom «Nova europska tržišta radne snage, otvorena svima i dostupna svima», Europsko je vijeće na sjednici u Stockholmu 23. i 24. ožujka 2001. povjerilo Komisiji zadaću da do proljetnoga zasjedanja Europskog vijeća 2002. dostavi prijedloge režima priznavanja kvalifikacija koji bi bio ujednačeniji, transparentniji i fleksibilniji od postojećega,

(3) ova Direktiva osobama koje su stekle stručne kvalifikacije u jednoj od država članica jamči pristup istoj profesiji i ista prava prilikom obavljanja te profesije u drugoj državi članici kao i državljanima te države članice te budući da to jamstvo ne dovodi u pitanje obvezu stručnjaka migranta da zadovolji sve nediskriminirajuće uvjete obavljanja te profesije koje je utvrdila ta država članica, ukoliko su oni objektivno opravdani i razmjerni,

(4) bi u interesu slobodnoga pružanja usluga trebalo predvidjeti posebna pravila kojima bi se proširila mogućnost obavljanja profesionalnih djelatnosti u okviru izvornog stručnog naziva.

¹ SL C 181 E, 30.7.2002., str. 183.

² SL C 61, 14.3.2003., str. 67.

³ Mišljenje Europskoga parlamenta od 11. veljače 2004. (SL C 97 E, 22.4.2004., str. 230.), Zajedničko stajalište Vijeća od 21. prosinca 2004. (SL C 58 E, 8.3.2005., str. 1.) i Stajalište Europskoga parlamenta od 11. svibnja 2005. (koje još nije objavljeno u Službenom listu). Odluka Vijeća od 6. lipnja 2005.

U slučaju usluga informatičkoga društva koje se pružaju na daljinu, trebalo bi također primjenjivati odredbe Direktive 2000/31/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o pojedinim pravnim aspektima usluga informatičkog društva na unutarnjem tržištu, posebice elektroničke trgovine¹,

(5) bi s obzirom na različite sustave koji su uspostavljeni za potrebe prekograničnog pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi s jedne strane i uspostave poslovnog nastana s druge strane, trebalo pojasniti kriterije razlikovanja tih dvaju pojmova u slučajevima kada davatelj usluge seli na teritorij države članice domaćina,

(6) se veća jednostavnost pružanja usluga mora osigurati u kontekstu strogoga poštovanja javnog zdravlja i sigurnosti odnosno zaštite potrošača. Stoga bi trebalo predvidjeti posebne odredbe za uređene profesije koje mogu imati utjecaja na javno zdravlje i sigurnost i čiji predstavnici pružaju prekogranične usluge na privremenoj odnosno povremenoj osnovi,

(7) država članica domaćin može, ukoliko je to potrebno i u skladu s pravom Zajednice, propisati zahtjeve davanja izjave. Ti zahtjevi ne bi smjeli dovesti do nerazmjernoga opterećenja davatelja usluga niti ometati slobodno pružanje usluga odnosno učiniti ga manje privlačnim. Potrebu za primjenom tih zahtjeva bi trebalo periodički preispitivati u svjetlu napretka koji je postignut u stvaranju zajedničkoga okvira upravne suradnje između država članica,

(8) bi davatelj usluga trebao podlijegati primjeni disciplinskih propisa države članice domaćina koji su izravno i izričito povezani s posjedovanjem stručnih kvalifikacija, kao što su oni koji se tiču definicije profesije, opsega djelatnosti koje obuhvaća određena profesija odnosno koje su pridržane određenoj profesiji, uporabe titule i težih povreda pravila struke koje su izravno i izričito povezane sa zaštitom zdravlja i sigurnosti potrošača,

(9) bi trebalo poboljšati pravila važećih sustava priznavanja kvalifikacija u svjetlu iskustava te istovremeno održati načela i jamstva slobode poslovnog nastana koja su ugrađena u te sustave. Povrh toga, relevantne su direktive izmijenjene u više navrata te bi njihove odredbe trebalo preformulirati i pročistiti jedinstvenom primjenom primjenjivih načela. Stoga je potrebno zamijeniti Direktivu Vijeća 89/48/EEZ² i 92/51/EEZ³ kao i Direktivu 1999/42/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća⁴ o općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija te Direktivu Vijeća 77/452/EEZ⁵, 77/453/EEZ⁶, 78/686/EEZ⁷, 78/687/EEZ⁸, 78/1026/EEZ⁹, 78/1027/EEZ¹⁰, 80/154/EEZ¹¹, 80/155/EEZ¹², 85/384/EEZ¹³, 85/432/EEZ¹⁴, 85/433/EEZ¹⁵ i 93/16/EEZ¹⁶ koje se odnose na profesiju medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb,

¹ SL L 178, 17.7.2000., str. 1.

² SL L 19, 24.1.1989., str. 16. Direktiva s izmjenama i dopunama koje su sadržane u Direktivi 2001/19/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća (SL L 206, 31.7.2001., str. 1.).

³ SL L 209, 24.7.1992., str. 25. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Odluci Komisije 2004/108/EZ (SL L 32, 5.2.2004., str. 15.).

⁴ SL L 201, 31.7.1999., str. 77.

⁵ SL L 176, 15.7.1977., str. 1. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Aktu o pristupanju iz 2003.

⁶ SL L 176, 15.7.1977., str. 8. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Direktivi 2001/19/EZ.

⁷ SL L 233, 24.8.1978., str. 1. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Aktu o pristupanju iz 2003.

⁸ SL L 233, 24.8.1978., str. 10. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Aktu o pristupanju iz 2003.

⁹ SL L 362, 23.12.1978., str. 1. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Direktivi 2001/19/EEZ.

¹⁰ SL L 362, 23.12.1978., str. 7. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Direktivi 2001/19/EEZ.

¹¹ SL L 33, 11.2.1980., str. 1. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Aktu o pristupanju iz 2003.

¹² SL L 33, 11.2.1980., str. 8. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Direktivi 2001/19/EEZ.

¹³ SL L 223, 21.8.1985., str. 15. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Aktu o pristupanju iz 2003.

¹⁴ SL L 253, 24.9.1985., str. 34. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Direktivi 2001/19/EEZ.

¹⁵ SL L 253, 24.9.1985., str. 34. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Aktu o pristupanju iz 2003.

¹⁶ SL L 165, 7.7.1993., str. 1. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Uredbi (EZ-a) br. 1882/2003 Europskoga parlamenta i Vijeća (SL L 284, 31.10.2003. str. 1.).

stomatologa, veterinaru, primalje, arhitekta, ljekarnika i liječnika jednim jedinstvenim tekstom,

(10) ova Direktiva ne priječi države članice da državljanima trećih zemalja priznaju stručne kvalifikacije stečene izvan teritorija Europske unije u skladu s vlastitim pravilima. Prilikom svakoga bi priznavanja trebalo u svakom slučaju poštovati minimalne uvjete izobrazbe za određenu profesiju,

(11) bi kod profesija obuhvaćenih općim sustavom priznavanja kvalifikacija, u daljnjem tekstu «opći sustav», države članice trebale zadržati pravo utvrđivanja minimalnoga stupnja osposobljenosti kako bi osigurale kvalitetu usluga na svome teritoriju. Ipak, ako je državljanin države članice stekao sve ili dio kvalifikacija koje zahtijeva država članica domaćin u drugoj državi članici, država članica domaćin ne bi smjela, sukladno članku 10., 39. i 43. Ugovora, od njega zahtijevati kvalifikacije koje ona predviđa isključivo u obliku diplome koja se dodjeljuje u nacionalnom sustavu obrazovanja. Dakle, trebalo bi odrediti da svaka država članica domaćin u kojoj je određena profesija zakonski uređena mora uzeti u obzir kvalifikacije stečene u drugoj državi članici i ocijeniti odgovaraju li one kvalifikacijama koje sama zahtijeva. Međutim, opći sustav priznavanja kvalifikacija ne priječi državu članicu da zbog primjene pravila struke koja je opravdana općim javnim interesom obavljanje određene profesije na svome teritoriju uvjetuje zadovoljavanjem posebnih zahtjeva. Spomenuta se pravila primjerice odnose na ustrojstvo profesije, profesionalne standarde, uključujući profesionalnu etiku, te nadzor i odgovornost. I na kraju, namjera ove Direktive nije uplitanje u legitimni interes država članica da osiguraju provedbu nacionalnih zakona kojima su uređene pojedine profesije u odnosu na vlastite državljane,

(12) se ova Direktiva tiče priznavanja stručnih kvalifikacija stečenih u drugim državama članicama. Ona se međutim ne tiče priznavanja odluka koje su donijele druge države članice na temelju ove Direktive. Dakle, osobe kojima su priznate stručne kvalifikacije na temelju ove Direktive to priznanje ne smiju iskoristiti za stjecanje dodatnih prava u državi članici podrijetla koja im ne pripadaju na temelju ondje stečenih kvalifikacija, osim ako mogu pružiti dokaz da su u državi članici domaćinu stekle dodatne stručne kvalifikacije,

(13) bi nacionalne programe obrazovanja i izobrazbe trebalo razvrstati prema stupnjevima kako bi se mogao definirati mehanizam za priznavanje kvalifikacija na temelju općeg sustava. Ti stupnjevi, koji se uspostavljaju isključivo za potrebe primjene općeg sustava, nemaju učinak na nacionalne sustave obrazovanja i izobrazbe niti na nadležnost država članica u tome području,

(14) mehanizam priznavanja uspostavljen Direktivom 89/48/EEZ i 92/51/EEZ ostaje nepromijenjen. Dakle, nositelju diplome kojom se potvrđuje uspješno završen program izobrazbe iznad srednjoškolske razine u trajanju od najmanje jedne godine bi trebalo dopustiti pristup uređenoj profesiji u državi članici u kojoj je pristup toj profesiji uvjetovan posjedovanjem diplome kojom se potvrđuje uspješno završeno visokoškolsko odnosno sveučilišno obrazovanje u trajanju od četiri godine, bez obzira na stupanj kojemu pripada diploma koju zahtijeva država članica domaćin. Međutim, ako je pristup uređenoj profesiji uvjetovan uspješno završenim visokoškolskim ili sveučilišnim obrazovanjem koje traje više od četiri godine, pristup toj profesiji bi trebalo dopustiti samo nositeljima diplome kojom se potvrđuje uspješno završeno visokoškolsko odnosno sveučilišno obrazovanje u trajanju od najmanje tri godine,

(15) bi država članica domaćin trebala imati mogućnost nametnuti kompenzacijsku mjeru ukoliko minimalni uvjeti izobrazbe za pristup profesijama uređenim općim sustavom nisu usklađeni. Ona bi prilikom donošenja te mjere trebala poštovati načelo razmjernosti, a mjerom bi trebala obuhvatiti stručno iskustvo podnositelja zahtjeva. Iskustvo je pokazalo da se uvođenjem zahtjeva provjere sposobnosti odnosno, ovisno o izboru migranta, razdoblja prilagodbe, mogu osigurati odgovarajuća jamstva s obzirom na stupanj stručne osposobljenosti migranta te bi stoga svako odstupanje od toga zahtjeva trebalo biti opravdano općim interesom od posebnog značaja,

(16) bi profesionalne udruge i organizacije odnosno države članice trebale imati mogućnost predlaganja zajedničkih platformi na europskoj razini s ciljem promicanja slobodnoga kretanja stručnjaka i osiguravanja odgovarajućeg stupnja osposobljenosti. Uzimajući u obzir predložene inicijative, ova bi Direktiva trebala pod određenim uvjetima promicati veći automatizam priznavanja kvalifikacija na temelju općeg sustava, poštujući nadležnost država članica da same odluče koje su kvalifikacije potrebne za obavljanje profesija na njihovome teritoriju i odrede sadržaj i ustrojstvo svojih sustava obrazovanja i stručne izobrazbe te istovremeno uzimajući u obzir odredbe prava Zajednice, a posebno prava tržišnoga natjecanja. Profesionalne udruge koje mogu podnijeti zajedničke platforme bi trebale biti reprezentativne kako na nacionalnoj tako i na europskoj razini. Zajednička platforma je skup kriterija koji omogućuju premostiti širok raspon značajnih razlika u pogledu zahtjeva izobrazbe koje su utvrđene kod najmanje dvije trećine država članica, uključujući sve države članice koje zakonski uređuju predmetnu profesiju. Tim bi se kriterijima, primjerice, mogli obuhvatiti zahtjevi kao što je dodatna izobrazba, razdoblje prilagodbe odnosno stručnog rada pod nadzorom, provjera sposobnosti i minimalna propisana stručna praksa kao i kombinacije tih zahtjeva,

(17) bi općim sustavom trebalo obuhvatiti i slučajeve koji nisu obuhvaćeni posebnim sustavima, bilo iz razloga što profesija nije obuhvaćena niti jednim od tih sustava odnosno, ukoliko je obuhvaćena, zato što podnositelj zahtjeva iz nekog posebnog razloga iznimne prirode ne zadovoljava uvjete za primjenu sustava, čime bi se uzeli u obzir svi slučajevi za koje još nisu utvrđene odredbe o priznavanju stručnih kvalifikacija,

(18) je u državama članicama gdje su pojedine industrijske, trgovačke i obrtničke djelatnosti zakonski uređene potrebno pojednostaviti pravila pristupa tim djelatnostima kada su u pitanju osobe koje su te djelatnosti obavljale dovoljno dugo i razmjerno nedavno u drugoj državi članici; osim toga, za te je djelatnosti potrebno zadržati sustav automatskoga priznavanja na temelju stručnog iskustva,

(19) bi sloboda kretanja i uzajamno priznavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti liječnika, medicinskih sestara za opću zdravstvenu skrb, stomatologa, veterinaru, primalja, ljekarnika i arhitekata trebali počivati na temeljnom načelu automatskoga priznavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti na temelju usklađenih minimalnih uvjeta izobrazbe. Osim toga, pristup profesiji liječnika, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologa, veterinaru, primalje i ljekarnika bi trebalo uvjetovati posjedovanjem određene kvalifikacije koja jamči da je osoba u pitanju prošla izobrazbu koji zadovoljava utvrđene minimalne uvjete. Ovaj bi sustav trebalo dopuniti nizom stečenih prava koja kvalificirani stručnjaci mogu ostvarivati pod određenim uvjetima,

(20) bi, poštujući posebnosti sustava osposobljavanja liječnika i stomatologa te pravnu stečevinu na području uzajamnoga priznavanja, načelo automatskoga priznavanja liječničkih i stomatoloških specijalizacija koje su zajedničke najmanje dvjema državama članicama trebalo nastaviti primjenjivati na sve specijalizacije koje su priznate na dan donošenja ove Direktive. Ipak, nakon stupanja ove Direktive na snagu automatsko bi priznavanje radi veće jednostavnosti sustava trebalo primjenjivati samo na nove medicinske specijalizacije koje su zajedničke najmanje dvjema petinama država članica. Osim toga, ova Direktiva ne priječi države članice da međusobno ugovore automatsko priznavanje liječničkih i stomatoloških specijalizacija koje su im zajedničke, ali koje ne podliježu automatskom priznavanju u smislu ove Direktive, te da prilikom takvoga priznavanja primjenjuju vlastita pravila,

(21) automatsko priznavanje formalne osposobljenosti liječnika s osnovnom izobrazbom ne bi smjelo dovesti u pitanje nadležnost država članica da prema vlastitom nahođenju njihovu osposobljenost vežu odnosno ne vežu uz obavljanje profesionalnih djelatnosti,

(22) bi sve države članice trebale priznati profesiju stomatologa kao zasebnu profesiju različitu od profesije liječnika, neovisno o tome je li on završio specijalističku izobrazbu ili nije. Države članice bi se trebale pobrinuti da stomatolog tijekom izobrazbe stekne sve potrebne vještine za prevenciju, dijagnosticiranje i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i pripadajućih tkiva. Profesionalnu djelatnost stomatologa bi trebale obavljati osobe koje posjeduju kvalifikacije koje su ovom Direktivom utvrđene za profesiju stomatologa,

(23) da se ne čini uputnim predvidjeti jedinstveni sustav izobrazbe za primalje u svim državama članicama. Naprotiv, države članice bi prilikom ustrojavanja njihove izobrazbe trebale imati maksimalnu slobodu,

(24) bi u interesu jednostavnosti trebalo uputiti na pojam «ljekarnik» kako bi se razgraničio opseg odredaba koje se odnose na automatsko priznavanje kvalifikacija, ne dovodeći u pitanje posebne značajke nacionalnih propisa kojima su uređene odgovarajuće djelatnosti,

(25) su osobe koje posjeduju kvalifikacije ljekarnika specijalisti u području lijekova te bi u načelu trebali u svim državama članicama imati pristup minimalnom rasponu djelatnosti s toga područja. Što se tiče definicije minimalnog raspona, ova Direktiva ne bi smjela imati učinak ograničavanja djelatnosti koje su ljekarnicima dostupne u državama članicama, posebice u području biomedicinskih analiza, niti bi ljekarnicima smjela osigurati monopol na obavljanje tih djelatnosti, budući da to pitanje ostaje u isključivoj nadležnosti država članica. Odredbe ove Direktive ne dovode u pitanje mogućnost država članica da nametnu dopunske uvjete izobrazbe za pristup djelatnostima koje nisu obuhvaćene usklađenim minimalnim rasponom djelatnosti. To znači da bi država članica domaćin trebala biti u mogućnosti nametnuti te uvjete i za osobe koje posjeduju kvalifikacije obuhvaćene automatskim priznavanjem u smislu ove Direktive,

(26) se ovom Direktivom ne usklađuju svi uvjeti pristupa ljekarništvu i obavljanja ljekarničkih djelatnosti. Raspored ljekarni i pitanje monopola u području izdavanja lijekova ostaje u nadležnosti država članica. Ova Direktiva ne dira u zakonske, regulatorne i upravne odredbe država članica kojima se tvrtkama zabranjuje obavljanje određenih ljekarničkih djelatnosti odnosno obavljanje tih djelatnosti uvjetuje zadovoljavanjem određenih uvjeta,

(27) je arhitektonski projekt, kvaliteta građevina, njihova uklopljenost u okoliš, poštovanje prirodnog i urbanog krajobraza i javne i privatne baštine pitanje od javnoga interesa. Stoga bi se uzajamno priznavanje kvalifikacija trebalo temeljiti na određenim kvalitativnim i kvantitativnim kriterijima koji jamče da će nositelji priznatih kvalifikacija moći razumjeti i zadovoljiti potrebe pojedinaca, društvenih skupina i vlasti u pogledu prostornog planiranja, projektiranja, pripreme i izgradnje objekata, očuvanja i korištenja arhitektonske baštine te zaštite prirodnih ravnoteža,

(28) se nacionalni propisi u području arhitekture odnosno pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekata značajno razlikuju prema svome opsegu. U većini država članica arhitektonske djelatnosti obavljaju, de jure ili de facto, osobe koje nose titulu arhitekta, bilo samu ili u kombinaciji s drugom titulom, s time da te osobe nemaju monopol na obavljanje tih djelatnosti, ukoliko zakonskim odredbama nije predviđeno drukčije. Te djelatnosti odnosno neke od tih djelatnosti mogu obavljati i drugi stručnjaci, posebice inženjeri koji su prošli posebnu izobrazbu u području građevinarstva ili graditeljstva. U interesu jednostavnosti ove Direktive bi trebalo uputiti na pojam «arhitekt» kako bi se razgraničio opseg odredaba koje se odnose na automatsko priznavanje kvalifikacija u području arhitekture, ne dovodeći u pitanje posebne značajke nacionalnih propisa kojima su uređene pripadajuće djelatnosti,

(29) će Komisija razmotriti primjerenost donošenja prijedloga izmjena ove Direktive ako profesionalna organizacija ili udruga uređene profesije, bilo nacionalna ili europska, podnese argumentirani zahtjev za donošenje određenih odredaba koje se tiču priznavanja kvalifikacija na temelju usklađenih minimalnih uvjeta izobrazbe,

(30) bi u svrhu osiguranja učinkovitosti sustava priznavanja stručnih kvalifikacija trebalo definirati jedinstvene postupke i pravila postupka za njegovu provedbu kao i neke pojedinosti vezane uz obavljanje pojedinih profesija,

(31) bi međusobna suradnja država članica kao i suradnja između država članica i Komisije mogla olakšati provedbu ove Direktive i ispunjavanje obveza koje od nje potječu te bi trebalo predvidjeti načine te suradnje,

(32) bi se uvođenjem iskaznica profesionalnih udruga i organizacija na europskoj razini omogućila veća pokretljivost stručnjaka, posebice ubrzanjem razmjene informacija između države članice domaćina i države članice podrijetla. Ta bi iskaznica trebala omogućiti praćenje karijere stručnjaka koji imaju poslovni nastan u različitim državama članicama. Ona bi, uz potpuno poštovanje odredaba o zaštiti podataka, mogla sadržavati podatke o stručnim kvalifikacijama osobe (sveučilište odnosno ustanova koju je pohađao, stečene kvalifikacije, stručno iskustvo), pravnom nastanu, kaznama u vezi s obavljanjem profesije te podatke o nadležnoj vlasti,

(33) će se uspostavom mreže kontaktnih mjesta sa zadaćom pružanja informacija i pomoći državljanima država članica osigurati transparentnost sustava priznavanja kvalifikacija. Ta će kontaktna mjesta Komisiji i svim državljanima koji to zatraže dati sve relevantne obavijesti i adrese u vezi s postupkom priznavanja. Činjenica da svaka država članica imenuje po jedno kontaktno mjesto unutar te mreže ne utječe na organizaciju nadležnosti na nacionalnoj razini. To konkretno znači da država članica može imenovati više takvih mjesta na nacionalnoj razini, pri čemu je kontaktno mjesto unutar gore spomenute mreže zaduženo za koordinaciju s ostalim mjestima te, kada je to potrebno, davanje obavijesti o nadležnom mjestu,

(34) se upravljanje sustavima priznavanja koji su uspostavljeni direktivama po posebnim područjima i općim sustavom pokazalo nepraktičnim i složenim. Stoga je potrebno pojednostaviti upravljanje ovom Direktivom i njezino usklađivanje sa znanstvenim i tehničkim napretkom, posebno kada je u pitanju usklađivanje minimalnih uvjeta izobrazbe s ciljem automatskoga priznavanja kvalifikacija. U tu bi svrhu trebalo uspostaviti zajednički odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija te osigurati da se u njegov rad na prikladan način uključe predstavnici profesionalnih organizacija, kako na nacionalnoj tako i na europskoj razini,

(35) bi trebalo donijeti potrebne mjere za provedbu ove Direktive u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. kojom se utvrđuju postupci obavljanja provedbenih ovlasti Komisije¹,

(36) će periodička izvješća sa statističkim podacima koja države članice sastavljaju u vezi s provedbom ove Direktive omogućiti da se odredi utjecaj sustava na priznavanje stručnih kvalifikacija,

(37) bi trebalo predvidjeti prikladan postupak za donošenje privremenih mjera ukoliko se neka od država članica suočava s ozbiljnim teškoćama prilikom primjene određene odredbe ove Direktive,

(38) odredbe ove Direktive ne utječu na ovlasti država članica u pogledu ustrojstva nacionalnih sustava socijalne sigurnosti i utvrđivanja djelatnosti koje se moraju obavljati u okviru tih sustava,

(39) je s obzirom na brzinu tehnoloških promjena i znanstvenog razvoja cjeloživotno učenje od osobite važnosti za velik broj profesija. U tom je kontekstu državama članicama ostavljena mogućnost donošenja detaljnih rješenja kako bi osigurale da se njihovi stručnjaci uključuju u programe stručnog usavršavanja i redovito prate najnovija dostignuća u području znanosti i tehnike,

¹ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

(40) države članice ne mogu u potpunosti ostvariti ciljeve ove Direktive u pogledu racionalizacije, pojednostavljenja i poboljšanja pravila priznavanja stručnih kvalifikacija i da se oni mogu lakše ostvariti na razini Zajednice te stoga Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora. Ova se Direktiva, u skladu s načelom razmjernosti iz toga članka, ograničava na mjere koje su nužne za ostvarenje tih ciljeva,

(41) ova Direktiva ne dovodi u pitanje primjenu članka 39. stavka 4. i članka 45. Ugovora koji se odnose posebice na javne bilježnike,

(42) se ova Direktiva u dijelu koji se odnosi na pravo nastana i pružanje usluga primjenjuje ne dovodeći u pitanje posebne zakonske odredbe u pogledu priznavanja stručnih kvalifikacija, primjerice odredbe u području prometa, posredovanja u osiguranju i zakonskih revizija. Ova Direktiva ne utječe na primjenu Direktive Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1977. o omogućavanju provedbe prava odvjetnika i diplomiranih pravnika na pružanje pravne pomoći¹ i Direktive 98/5/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o omogućavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija za bavljenje odvjetništvom². Ovom bi Direktivom trebalo obuhvatiti priznavanje stručnih kvalifikacija odvjetnika radi neposredne uspostave poslovnog nastana u okviru stručnog naziva države članice domaćina,

(43) ova Direktiva također obuhvaća slobodne profesije utoliko ukoliko su one zakonski uređene, a to su u skladu s ovom Direktivom one profesije koje osobe koje pružaju intelektualne usluge u interesu klijenta i javnosti obavljaju osobno, neovisno i odgovorno na temelju odgovarajućih stručnih kvalifikacija. Obavljanje profesije u državama članicama može, u skladu s Ugovorom, biti podložno određenim zakonskim ograničenjima koja se temelje na nacionalnim zakonodavstvima odnosno na zakonskim odredbama koje u okviru nacionalnoga zakonodavstva samostalno utvrđuju odgovarajuća profesionalna predstavnička tijela u interesu zaštite i unaprjeđivanja profesionalizma, kvalitete usluge i povjerljivog odnosa s klijentom,

(44) ova Direktiva ne dovodi u pitanje mjere koje su nužne za osiguranje visokih standarda zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

¹ SL L 78, 26.3.1977., str. 17. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Aktu o pristupanju iz 2003.

² SL L 77, 14.3.1998., str. 36. Direktiva čije su posljednje izmjene i dopune sadržane u Aktu o pristupanju iz 2003.

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Svrha

Ovom se Direktivom utvrđuju pravila na temelju kojih države članice koje pristup uređenim profesijama i obavljanje tih profesija na svome teritoriju uvjetuju posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu «država članica domaćin») priznaju stručne kvalifikacije stečene u drugim državama članicama (u daljnjem tekstu «matična država članica»), koje nositelju omogućuju pristup istoj profesiji odnosno obavljanje iste profesije kao u matičnoj državi članici.

Članak 2.

Opseg

1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve državljane država članica koji žele obavljati uređenu profesiju u državi članici različitoj od one u kojoj su stekli svoje stručne kvalifikacije, bilo u svojstvu zaposlene ili samostalno zaposlene osobe, uključujući i slobodne profesije.

2. Država članica može dopustiti da državljani država članica koji posjeduju dokaz o stručnoj osposobljenosti stečen u državi koja nije članica Zajednice obavljaju uređenu profesiju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) na njezinome teritoriju u skladu s pravilima koja sama utvrdi. U slučaju profesija obuhvaćenih glavom III. poglavljem III., kod tog se početnog priznavanja moraju poštovati minimalni uvjeti izobrazbe utvrđeni u tome poglavlju.

3. Odgovarajuće odredbe ove Direktive se ne primjenjuju na uređene profesije za koje su zasebnim instrumentom prava Zajednice predviđena druga posebna rješenja koja se izravno odnose na priznavanje stručnih kvalifikacija.

Članak 3.

Definicije

1. U smislu ove Direktive se primjenjuju sljedeće definicije:

(a) «uređena profesija»: profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih, regulatornih ili upravnih odredaba izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija; konkretno, uporaba stručnog naziva koji je zakonskim, regulatornim odnosno upravnim propisima ograničen na nositelje određenih stručnih kvalifikacija predstavlja jedan od načina obavljanja djelatnosti. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, kao uređena profesija se tretira profesija iz stavka 2.;

(b) «stručne kvalifikacije»: kvalifikacije koje su potkrijepljene dokazom o formalnoj osposobljenosti, potvrdom o stručnosti iz članka 11. točke (a) (i) i/ili stručnim iskustvom;

(c) «dokaz o formalnoj osposobljenosti»: diplome, svjedodžbe i drugi dokazi koje je izdala vlast države članice imenovana na temelju zakonskih, regulatornih i upravnih odredaba te države članice i kojima se potvrđuje uspješno završena stručna izobrazba koja je uglavnom stečena u Zajednici. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, kao dokaz o formalnoj osposobljenosti se tretira dokaz o formalnoj osposobljenosti iz stavka 3.;

(d) «nadležna vlast»: vlast ili tijelo koje je država članica izričito ovlastila za izdavanje odnosno primanje diploma o izobrazbi i drugih dokumenata i informacija kao i za primanje zahtjeva i donošenje odluka navedenih u ovoj Direktivi;

(e) «uređeno obrazovanje i izobrazba»: svaka izobrazba koja je izričito usmjerena na obavljanje određene profesije i koja obuhvaća jedan ili više programa koji su, tamo gdje je to primjereno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.

Struktura i stupanj stručne izobrazbe odnosno vježbeničke i stručne prakse se određuje zakonima, uredbama i upravnim propisima države članice u pitanju ili podliježe praćenju odnosno odobrenju vlasti koje su imenovane u tu svrhu;

(f) «stručno iskustvo»: stvarno i zakonito obavljanje predmetne profesije u državi članici;

(g) «razdoblje prilagodbe»: obavljanje uređene profesije u državi članici domaćinu pod odgovornošću kvalificiranog predstavnika struke; to razdoblje stručnog rada pod nadzorom može biti popraćeno dodatnom izobrazbom. Razdoblje stručnog rada pod nadzorom podliježe ocjenjivanju. Detaljna pravila u pogledu razdoblja prilagodbe i njegovoga ocjenjivanje te statusa migranta za vrijeme stručnog rada pod nadzorom utvrđuje nadležna vlast države članice domaćina.

Status osobe koja obavlja stručni rad pod nadzorom u državi članici, posebice u pogledu prava boravka i pripadajućih obveza, socijalnih prava i naknada, novčanih pripomoći i nagrada, utvrđuju nadležne vlasti države članice u skladu s primjenjivim pravom Zajednice;

(h) «provjera sposobnosti»: provjera ograničena na stručno znanje podnositelja zahtjeva koju provode nadležne vlasti države članice domaćina radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja uređene profesije u toj državi članici. Nadležne će vlasti za potrebe provođenja te provjere sastaviti popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom odnosno drugim dokazom formalne osposobljenosti podnositelja, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i izobrazbe koje zahtijeva država članica domaćin s obrazovanjem i izobrazbom koju je stekao podnositelj zahtjeva.

Kod provjere sposobnosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva u matičnoj državi članici odnosno u državi članici iz koje dolazi kvalificirani stručnjak. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje profesije u državi članici domaćinu. Ona također može uključivati poznavanje pravila struke koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.

Pojedinosti u vezi s primjenom provjere sposobnosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu za vrijeme pripreme za provjeru sposobnosti određuju nadležne vlasti te države;

(i) «direktor poduzeća»: svaka osoba koja je u okviru predmetne profesije radila u poduzeću na jednom od sljedećih položaja:

(i) kao direktor poduzeća ili podružnice poduzeća;

(ii) kao zamjenik vlasnika ili direktora poduzeća, ako taj položaj uključuje odgovornost koja je istovjetna odgovornosti vlasnika odnosno direktora kojega zamjenjuje;

(iii) na rukovodećem položaju trgovačke i/ili tehničke prirode koji uključuje odgovornost za jedan ili više odjela poduzeća.

2. Profesija koju obavljaju članovi udruge odnosno organizacije iz dodatka I. se tretira kao uređena profesija.

Glavna svrha udruga i organizacija iz podstavka 1. je promicanje i održavanje visokih profesionalnih standarda u području odgovarajuće profesije. One su stoga podložne posebnom obliku priznavanja u državama članicama; one svojim članovima izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti, vode računa o tome da njihovi članovi poštuju propisana pravila profesionalnog ponašanja i daju im pravo na uporabu titule i oznake statusa člana te mogućnost uživanja povlastica koje proizlaze iz statusa koji odgovara tim formalnim kvalifikacijama.

Država članica će svaki puta kada prizna udruhu odnosno organizaciju iz podstavka 1. o tome obavijestiti Komisiju, a Komisija će objaviti odgovarajuću obavijest u Službenom listu Europske unije.

3. Kvalifikacije koje je izdala treća zemlja se smatraju dokazom formalne osposobljenosti ukoliko je država članica priznala taj dokaz o osposobljenosti u skladu s člankom 2. stavkom 2. i potvrdila da je nositelj stekao tri godine odgovarajućeg stručnog iskustva na njezinome teritoriju.

Članak 4.

Učinci priznanja

1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin nositelju omogućava pristup profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod uvjetima koji vrijede za njezine državljanke.

2. U smislu ove Direktive, profesija koju podnositelj zahtjeva želi obavljati u državi članici domaćinu je profesija za koju je podnositelj osposobljen u matičnoj državi članici, pod uvjetom da su djelatnosti koje ona obuhvaća usporedive.

GLAVA II.

SLOBODA PRUŽANJA USLUGA

Članak 5.

Načela slobode pružanja usluga

1. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe prava Zajednice te članke 6. i 7. ove Direktive, države članice ne smiju ni zbog kojeg razloga koji se odnosi na stručne kvalifikacije ograničavati slobodu pružanja usluga u drugoj državi članici:

(a) ako je davatelj usluga u državi članici osnovan prema zakonskim propisima za bavljenje istim zanimanjem u toj državi (u daljnjem tekstu država članica osnivanja), i

(b) kad se davatelj usluga seli, ako se u državi članici osnivanja određenim zanimanjem bavio najmanje dvije godine tijekom desetogodišnjeg razdoblja prije davanja usluga, u slučaju da se bavljenje tim zanimanjem u toj državi članici zakonski ne uređuje. Uvjet kojim se traži dvije godine bavljenja zanimanjem ne primjenjuje se kad je bavljenje zanimanjem ili obrazovanje i izobrazba za to zanimanje zakonski uređeno.

2. Odredbe iz ovog poglavlja ne primjenjuju se kad davatelj usluga odlazi na teritorij države članice domaćina privremeno ili povremeno baviti se zanimanjem iz stavka 1. Privremena i povremena priroda pružanja usluga procjenjuje se prema slučaju i pritom treba posebno voditi računa o njezinu trajanju, učestalosti, pravilnosti i kontinuitetu.

3. Kad se davatelj usluga seli, on podliježe stručnim profesionalnim propisima stručne, pravne i administrativne prirode koji su izravno povezani sa stručnim kvalifikacijama, npr. s definicijom zanimanja, uporabom titula i s ozbiljnim profesionalnim nehanjem koji je izravno i posebno povezan sa zaštitom potrošača i sigurnošću te s disciplinskim odredbama koje su na snazi u državi članici domaćinu za stručnjake koji se bave istim zanimanjem u toj državi članici.

Članak 6.

Iznimke

U skladu s člankom 5. stavkom 1. država članica domaćin oslobodit će davatelje usluga osnovane u drugoj državi članici zahtjeva koje postavlja stručnjacima osnovanim na njezinu teritoriju koji se odnose na:

(a) odobrenja stručne organizacije ili tijela, registracije kod te organizacije ili tijela odnosno članstva u njima. Kako bi se olakšala primjena disciplinskih odredaba koje su na snazi na njihovu teritoriju u skladu s člankom 5. stavkom 3., države članice mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju u toj stručnoj organizaciji ili tijelu, odnosno *pro forma* članstvo u njima, pod uvjetom da registracija odnosno članstvo ni na koji način ne odlažu ili kompliciraju pružanje usluga i ne povlače za sobom nikakve dodatne troškove za davatelja usluga. Preslika izjave i, kad je to potrebno, produljenja iz članka 7. stavka 1., popraćenih preslikom dokumenta iz članka 7. stavka 2., u slučaju zanimanja koja imaju posljedice za javno zdravstvo i sigurnost iz članka 7. stavka 4. ili koje imaju koriste od automatskog priznavanja iz glave III. poglavlja III., nadležno tijelo šalje mjerodavnoj profesionalnoj organizaciji ili tijelu i tako se za tu svrhu provodi automatska privremena registracija ili članstvo *pro forma*;

(b) registraciju pri tijelu javne socijalne sigurnosti (zaštite) u svrhu rješavanja računa kod osiguravatelja koji se odnose na djelatnosti koje se obavljaju u korist osiguranika. Davatelj je usluga, međutim, dužan unaprijed, ili u žurnim slučajevima naknadno, obavijestiti tijelo iz točke (b) o uslugama koje je pružio.

Članak 7.

Izjava koja se daje unaprijed ako se davatelj usluga seli

1. Države članice mogu zatražiti da davatelj usluga, kad se prvi put seli iz jedne države članice u drugu da bi pružao usluge, unaprijed obavijesti nadležno tijelo u državi članici domaćinu izjavom u pisanom obliku uključujući pojedinosti svakoga osiguranja ili bilo kojeg drugog sredstva osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost. Izjava se jedanput godišnje produljuje ako davatelj usluga namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u toj državi članici tijekom te godine. Davatelj usluga može izjavu dopuniti u svim pojedinostima.

2. Nadalje, pri prvom pružanju usluga odnosno ako je došlo do bitne promjene situacije, što je potkrijepljeno dokumentima, države članice mogu zatražiti da se izjavi prilože ovi dokumenti:

(a) dokaz o nacionalnosti davatelja usluga;

(b) potvrda kojom se potvrđuje da je njezin nositelj pravno osnovan u državi članici za bavljenje djelatnostima o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno zabranu bavljenja zanimanjem;

(c) dokaz o stručnim kvalifikacijama;

(d) za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b), bilo koji dokaz da je davatelj usluge obavljao aktivnost o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom prethodnih deset godina;

(e) za zanimanja u području sigurnosti, kad to država članica traži za svoje državljane, dokaz o nekažnjavanju.

3. Usluga se obavlja pod stručnom titulom koja postoji u propisima države članice osnivanja, ako takva titula postoji u toj državi članici za stručnu djelatnost o kojoj je riječ. Titula se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice osnivanja na takav način da se izbjegne moguća zamjena s titulom koja postoji u propisima države članice domaćina. Kad u državi članici osnivanja takva stručna titula ne postoji, davatelj usluga dužan je navesti svoju formalnu kvalifikaciju na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice. Iznimno se usluga može pružati pod stručnom titulom države članice domaćina za slučajeve navedene u glavi III. poglavlju III.

4. U slučaju zakonski uređenih zanimanja koja imaju javnozdravstvene ili sigurnosne posljedice i za koja se ne može primijeniti automatsko priznavanje navedeno u glavi III. poglavlju III., nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije davatelja usluga prije prvog pružanja usluga. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je cilj provjere izbjeći velike štete za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga prouzročene nedostatkom stručnih kvalifikacija davatelja usluga i kad to ne prelazi razinu potrebnu za tu svrhu.

U roku od najviše mjesec dana nakon primitka i popratnih dokumenata, nadležno će tijelo nastojati obavijestiti davatelja usluga o svojoj odluci da ne provjerava njegove kvalifikacije, odnosno o ishodu takve provjere. Ako postoje poteškoće zbog kojih dolazi do kašnjenja, nadležno je tijelo tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti davatelja usluga o razlozima kašnjenja i vremenskom roku za odluku koja se mora donijeti tijekom drugog mjeseca od primitka potpune dokumentacije.

Kad je razlika između stručnih kvalifikacija davatelja usluga i izobrazbe potrebne u državi članici domaćinu takva da bi mogla biti štetna za javno zdravstvo i sigurnost, država članica domaćin mora davatelju usluga pružiti mogućnost da pokaže, u prvom redu provjerom sposobnosti, da je stekao znanje odnosno kompetenciju (stručnost). U svakom slučaju, u roku jednog mjeseca od donošenja odluke u skladu s prethodnim podstavkom, mora biti moguće pružiti uslugu.

Ako izostane reakcija nadležnog tijela u rokovima utvrđenim prethodnim podstavcima, usluga se može pružati.

U slučaju kad su kvalifikacije potvrđene ovim stavkom, usluga se pruža pod stručnom titulom države članice domaćina.

Članak 8.

Administrativna suradnja

1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice osnivanja, da za svako pružanje usluga daju sve obavijesti potrebne kako bi se davatelj usluga zakonito osnovao i odgovarajuće ponašao te izbjegao bilo kakve disciplinske ili kaznene sankcije stručne prirode. Nadležna tijela države članice osnivanja osiguravaju te podatke u skladu s odredbama članka 56.

2. Nadležna su tijela dužna osigurati razmjenu svih obavijesti potrebnih da bi se žalbe primatelja usluga na davatelja usluga mogle ispravno riješiti. Primatelji usluga obavještavaju se o ishodu žalbe.

Članak 9.

Podaci koji se daju primateljima usluga

U slučaju kad se usluga pruža pod stručnom titulom države članice osnivanja, odnosno pod formalnim kvalifikacijama davatelja usluga, uz ostale zahtjeve koji se odnose na obavijesti sadržane u pravu Zajednice, nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti da davatelj usluga primatelju podastre bilo koji od ovih podataka:

(a) ako je davatelj usluga registriran u trgovačkom registru ili sličnom javnom registru, ime registra u kojem je registriran, njegov registracijski broj ili istovrijedna sredstva identifikacije sadržana u tom registru;

(b) ako djelatnost podliježe odobrenju u državi članici osnivanja, ime i adresu nadležnog nadzornog tijela;

(c) ime bilo koje strukovne udruge ili sličnog tijela kod kojeg je davatelj usluga registriran;

(d) stručnu titulu, ili kad takva titula ne postoji, formalne kvalifikacije davatelja usluga i državu članicu u kojoj ih je stekao;

(e) ako davatelj usluga obavlja djelatnost koja podliježe porezu na dodanu vrijednost (PDV), broj PDV-a iz članka 22. stavka 1. šeste Direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o

usklađivanju zakona država članica koji se odnose na porez na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnova za procjenu¹;

(f) pojedivosti o svakom osiguranju ili kojim drugim sredstvima osobne ili kolektivne zaštite koja se odnose na stručnu odgovornost.

GLAVA III.

SLOBODA POSLOVNOG NASTANA

POGLAVLJE I.

Opći sustav priznavanja dokaza izobrazbe

Članak 10.

Područje primjene

Ovo se poglavlje odnosi na sva zanimanja koja nisu obuhvaćena poglavljima II. i III. ove glave te u sljedećim slučajevima kad podnositelj zahtjeva, zbog posebnih i izvanrednih razloga ne ispunjava uvjete utvrđene ovim poglavljima:

(a) na djelatnosti navedene u Prilogu IV. kad migrant ne ispunjava uvjete navedene u člancima 17., 18. i 19.;

(b) na liječnike sa završenim medicinskim fakultetom, liječnike specijaliste, medicinske sestre odgovorne za opću medicinsku skrb, stomatologe, stomatolog specijaliste, veterinare, primalje, ljekarnike i arhitekte, kad migrant ne ispunjava zahtjeve valjane i zakonite stručne prakse navedene u člancima 23., 27., 33., 37., 39., 43. i 49.;

(c) na arhitekte kad migrant ima dokaze o formalnim kvalifikacijama koje nisu navedene u Prilogu V. točki 5.7;

(d) ne dovodeći u pitanje članak 21. stavka 1., članke 23. i 27. na liječnike, medicinske sestre, stomatologe, veterinare, primalje, ljekarnike i arhitekte koji imaju dokaz o formalnim kvalifikacijama specijalista koji mora proći izobrazbu za dodjelu titule navedene u Prilogu V., točkama 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 i 5.7.1 i isključivo u svrhu priznavanja odgovarajuće specijalizacije;

(e) na medicinske sestre odgovorne za opću skrb i specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnim kvalifikacijama specijalistica koje moraju proći izobrazbu za dodjelu titule navedene u Prilogu V. točki 5.2.2, kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće stručne djelatnosti obavljaju specijalizirane medicinske sestre bez izobrazbe za opću skrb;

(f) na specijalizirane medicinske sestre bez izobrazbe za opću skrb kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće stručne djelatnosti obavljaju medicinske sestre odgovorne za opću medicinsku skrb, specijalizirane medicinske sestre bez

¹ (1) SL L 145, 13.6.1977., str. 1. Direktiva posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 2004/66/EZ (SL L 168, 1.5.2004., str. 35.)

izobrazbe za opću medicinsku skrb ili specijalizirane medicinske sestre koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama kao specijalistice koje moraju proći izobrazbu za dodjelu titule navedene u Prilogu V. točki 5.2.2;

(g) na migrante koji ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 3. stavku 3.

Članak 11.

Stupnjevi stručne osposobljenosti

U smislu primjene članka 13. stručne su kvalifikacije kategorizirane prema sljedećim stupnjevima:

(a) potvrda o stručnosti (svjedodžba o osposobljenosti) koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici određena na temelju zakonskih, regulatornih ili administrativnih odredaba te države članice na temelju:

(i) tečaja za stručno osposobljavanje koje nije u sklopu certifikata ili diplome u smislu točaka (b), (c), (d) ili (e), ili posebnog ispita bez prethodne izobrazbe ili bavljenja zanimanjem s punim radnim vremenom u državi članici tijekom triju uzastopnih godina ili istog trajanja sa skraćenim radnim vremenom (povremeno) tijekom prethodnih 10 godina,

(ii) ili općeg osnovnog ili srednjoškolskog obrazovanja kojim se potvrđuje da je osoba stekla opća znanja;

(b) svjedodžba kojom se potvrđuje da je završen studij drugog stupnja (srednjoškolski),

(i) opći, uz studij ili stručno osposobljavanje, osim onog navedenog u točki (c) i/ili vježbenička ili stručna praksa (staž) potrebna uz taj studij,

(ii) ili tehnički ili stručni, nadopunjen, kad je to potrebno, studijem ili stručnim osposobljavanjem kao što se navodi u točki (i), i/ili vježbenička ili stručna praksa (staž) potrebna uz taj studij;

(c) diploma koja potvrđuje uspješan završetak

(i) izobrazbe nakon srednjoškolskog stupnja osim one navedene u točkama (d) i (e) u trajanju od najmanje jedne godine ili u odgovarajućem trajanju povremeno, s tim da je uvjet te izobrazbe općenito završeno srednjoškolsko obrazovanje potrebno za upis na sveučilište ili veleučilište ili završeno istovjetno srednjoškolsko obrazovanje te stručno osposobljavanje koje se može tražiti uz taj poslije srednjoškolski studij; ili

(ii) u slučaju zakonski uređenih zanimanja, izobrazba posebne strukture, uključena u Prilog II., istovjetna stupnju izobrazbe predviđene točkom (i), koja osigurava sličan stručni standard i koja polaznika priprema za sličnu razinu odgovornosti i funkcija. Popis iz Priloga II. može se izmijeniti i dopuniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2. kako bi se uzela u obzir izobrazba koja ispunjava zahtjeve predviđene prethodnom rečenicom;

(d) diploma koja potvrđuje uspješan završetak izobrazbe nakon srednjoškolskog stupnja u trajanju od tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na

sveučilištu ili ustanovi veleučilišta ili kojoj drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj izobrazbe te stručnu izobrazbu koja se traži uz studij nakon srednjoškolskog obrazovanja;

(e) diploma kojom se potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio najmanje četverogodišnji studij nakon srednjoškolskog obrazovanja ili studij istog trajanja kad se odvija povremeno na sveučilištu ili ustanovi veleučilišta ili kojoj drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj izobrazbe i, kad je to potrebno, da je nositelj diplome završio stručnu izobrazbu koja se traži uz studij nakon srednjoškolskog obrazovanja.

Članak 12.

Jednaki tretman kvalifikacija

Svaki dokaz o formalnim kvalifikacijama ili skup dokaza o formalnim kvalifikacijama koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješan završetak izobrazbe u Zajednici koju je ta država članica priznala kao istovjetan stupanj i koji nositelju tih dokaza dodjeljuje ista prava pristupa zanimanju ili bavljenju zanimanjem ili je priprema za bavljenje tim zanimanjem smatrat će se dokazom o formalnim kvalifikacijama vrste obuhvaćene člankom 11. uključujući i stupanj u kojem je riječ.

Svaka stručna kvalifikacija koja premda ne ispunjava zahtjeve sadržane u zakonskim, regulatornim ili administrativnim odredbama koji su na snazi u matičnoj državi članici za pristup zanimanju ili za bavljenje zanimanjem, nositelju kvalifikacija dodjeljuje stečena prava na temelju tih odredaba, također će se tretirati kao dokaz o formalnim kvalifikacijama prema istim uvjetima koji su navedeni u prvom podstavku. To je osobito mjerodavno ako matična država članica podigne stupanj izobrazbe potreban za pristup zanimanju i za bavljenje tim zanimanjem te ako pojedinac, koji je prošao prethodno potrebnu izobrazbu, koja ne ispunjava uvjete nove kvalifikacije, koristi stečena prava u skladu s nacionalnim zakonskim, regulatornim ili administrativnim odredbama; u tom slučaju država članica domaćin u smislu primjene članka 13. smatra da prethodna izobrazba odgovara stupnju nove izobrazbe.

Članak 13.

Uvjeti priznavanja

1. Ako je pristup zakonski uređenom zanimanju ili bavljenje tim zanimanjem u državi članici domaćinu uvjetovano posebnim stručnim kvalifikacijama, nadležno je tijelo te države članice dužno dopustiti pristup tom zanimanju i bavljenje tim zanimanjem, pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane, i kandidatima koji imaju potvrdu o stručnosti ili dokaz o formalnim kvalifikacijama koje traži druga država članica kako bi dobili pristup tom zanimanju, odnosno bavljenju tim zanimanjem na njezinu teritoriju.

Potvrde o stručnosti ili dokaz o formalnim kvalifikacijama moraju ispunjavati ove uvjete:

(a) mora ih izdati nadležno tijelo u državi članici imenovano u skladu sa zakonskim, regulatornim i administrativnim odredbama te države članice;

(b) moraju jamčiti stupanj stručne kvalifikacije koji je u najmanju ruku istovjetan stupnju koji neposredno prethodi stupnju koji se traži u državi članici domaćinu kao što je navedeno u članku 11.

2. Pristup zanimanju i bavljenje zanimanjem kao što je navedeno u stavku 1. odobrit će se i podnositeljima zahtjeva koji su se bavili zanimanjem navedenim u tom stavku dvije godine s punim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina u drugoj državi članici koja to zanimanje ne uređuje zakonski, pod uvjetom da imaju jednu ili više potvrda o stručnosti ili dokumenata koji pokazuju formalne kvalifikacije.

Potvrde o stručnosti i dokaz o formalnim kvalifikacijama moraju ispunjavati ove uvjete:

(a) mora ih izdati nadležno tijelo u državi članici imenovano u skladu sa zakonskim, regulatornim i administrativnim odredbama te države članice;

(b) moraju jamčiti stupanj stručne kvalifikacije koji je u najmanju ruku istovjetan stupnju koji neposredno prethodi stupnju koji se traži u državi članici domaćinu kao što je navedeno u članku 11.;

(c) moraju jamčiti da je njihov nositelj pripremljen za bavljenje zanimanjem o kojem je riječ.

Dvogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se, međutim, tražiti ako dokaz o formalnim kvalifikacijama koje kandidat ima potvrđuje zakonski uređeno obrazovanje i izobrazbu u smislu članka 3. stavka 1. točke (e) na stupnju kvalifikacije navedene u članku 11. točkama (b), (c), (d) ili (e). Zakonski uređeno obrazovanje i izobrazba navedeni u Prilogu III. smatrat će se zakonski uređeno obrazovanje i izobrazba kao što je na stupnju navedenom u članku 11. točki (c). Popis iz Priloga III. može se izmijeniti i dopuniti u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2. kako bi se uzelo u obzir zakonski uređeno obrazovanje i izobrazba koja predviđa usporediv stručni standard i koja priprema polaznika izobrazbe za usporedivu razinu odgovornosti i funkcija.

3. Iznimno od stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b), država članica domaćin dopustit će pristup zakonski uređenom zanimanju i bavljenje tim zanimanjem kad pristup tom zanimanju na njezinu teritoriju ovisi o posjedovanju kvalifikacije kojom se potvrđuje uspješno završen četverogodišnji studij na ustanovi veleučilišta ili sveučilišnoj ustanovi i kad kandidat posjeduje kvalifikaciju navedenu u članku 11. točki (c).

Članak 14.

Kompenzacijske mjere

1. Članak 13. ne sprječava državu članicu domaćina da od kandidata zatraži probno razdoblje do tri godine, odnosno da položi test sposobnosti ako:

(a) je trajanje izobrazbe za koju je dao dokaz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 1. ili 2. godinu dana kraće od onog koji traži država članica domaćin;

(b) izobrazba koju je prošao obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnim kvalifikacijama koje se traže u državi članici domaćinu;

(c) zakonski uređeno zanimanje u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više zakonski uređenih djelatnosti koje ne postoje u odgovarajućem zanimanju u matičnoj državi članici kandidata u smislu članka 4. stavka 2., a ta se razlika odnosi na posebnu izobrazbu koja se

traži u državi članici domaćinu i koja obuhvaća znatno drukčiju građu od građe sadržane u potvrdi o stručnosti kandidata ili u dokazu o njegovim formalnim kvalifikacijama.

2. Ako država članica domaćin koristi opciju navedenu u stavku 1. ona mora kandidatu ponuditi izbor između probnog razdoblja ili polaganja testa sposobnosti.

Kad država članica smatra s obzirom na određeno zanimanje da je potrebno odstupiti od zahtjeva navedenih u prethodnom podstavku, koji se odnose na to da se kandidatu omogućuje izbor između probnog razdoblja i testa sposobnosti, o tome se unaprijed obavještavaju druge države članice i Komisija i pritom daje dovoljno razloga za to odstupanje.

Ako nakon što primi sve potrebne podatke Komisija smatra da je odstupanje navedeno u drugom podstavku neprimjereno, odnosno da nije u skladu s pravom Zajednice, zatražit će u roku od tri mjeseca od države članice o kojoj je riječ da se uzdrži od poduzimanja predviđene mjere. Ako u spomenutom roku odgovor Komisije izostane, odstupanje se može primijeniti.

3. Iznimno od načela prema kojem kandidat ima pravo izbora, kao što je navedeno u stavku 2. za zanimanja bavljenje kojima traži određeno poznavanje nacionalnog prava i s obzirom na koje je odredba o savjetu i/ili pomoći vezana uz nacionalno pravo bitan i konstantan aspekt stručne djelatnosti, država članica domaćim može propisati probno razdoblje ili test sposobnosti.

To se također odnosi i na slučajeve navedene u članku 10. točkama (b) i (c), članku 10. točki (d) koja se odnosi na liječnike i stomatologe privatnike navedene u članku 10. točki (f) kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće stručne aktivnosti obavljaju medicinske sestre nadležne za opću skrb ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnim kvalifikacijama kao specijalistice koje su prošle izobrazbu za dodjeljivanje titule navedene u Prilogu V. točki 5.2.2 i članku 10. točki (g).

U slučajevima obuhvaćenim člankom 10. točkom (a), država članica domaćin može zatražiti probno razdoblje ili test sposobnosti ako se migrant namjerava baviti stručnim djelatnostima u svojstvu privatnika ili menadžera tvrtke koja zahtijeva poznavanje i primjenu posebnih nacionalnih propisa koji su na snazi u toj državi članici, pod uvjetom da poznavanje i primjenu tih propisa nadležna tijela države članice domaćina za pristup tim aktivnostima traže i od svojih državljana.

4. U svrhu primjene stavka 1. točaka (b) i (c), 'bitno različita građa' znači građu čije je poznavanje bitno za bavljenje zanimanjem i s obzirom na koju izobrazba koju je migrant prošao pokazuje veliku razliku s obzirom na trajanje i sadržaj od one koju traži država članica domaćin.

5. Stavak 1. primjenjuje se s dužnim obzirom na načelo razmjernosti. Ako država članica domaćim namjerava zatražiti od kandidata da obavi probno razdoblje, odnosno da položi test sposobnosti, ona u prvom redu mora utvrditi je li znanje koje je kandidat stekao tijekom svojega stručnog iskustva u državi članici, ili u kojoj trećoj zemlji, takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4.

Članak 15.

Odricanje od kompenzacijskih mjera na temelju zajedničke platforme

1. U smislu ovog članka, 'zajednička platforma' definira se kao skup kriterija o stručnim kvalifikacijama koji su prikladni za kompenzaciju bitnih razlika koje su utvrđene među zahtjevima izobrazbe koji za određeno zanimanje postoje u različitim državama članicama. Te se bitne razlike utvrđuju usporedbom trajanja i sadržaja izobrazbe u najmanje dvije trećine država članica, uključujući sve države članice koje to zanimanje zakonski uređuju. Razlike u sadržaju izobrazbe mogu biti posljedica velikih razlika u djelokrugu stručnih djelatnosti.
2. Zajedničku platformu definiranu u stavku 1. mogu Komisiji podnijeti države članice ili strukovne udruge ili organizacije koje su reprezentativne na nacionalnoj i europskoj razini. Ako Komisija nakon traženja mišljenja država članica smatra da nacrt zajedničke platforme olakšava uzajamno priznavanje stručnih kvalifikacija, ona može predložiti nacrt mjera u svrhu njihova donošenja u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2.
3. U slučaju kad stručne kvalifikacije kandidata ispunjavaju kriterije utvrđene u mjeri usvojenoj u skladu sa stavkom 2., članica domaćin odustat će od primjene kompenzacijskih mjera iz članka 14.
4. Stavci od 1. do 3. ne utječu na nadležnost država članica da odlučuju o stručnim kvalifikacijama koje se traže za bavljenje zanimanjem na njihovu teritoriju te na sadržaj i ustroj njihovih sustava obrazovanja i stručne izobrazbe.
5. Ako država članica smatra da kriteriji utvrđeni mjerom usvojenom u skladu sa stavkom 2. više ne daju dovoljno jamstva s obzirom na stručne kvalifikacije, ona će o tome izvijestiti Komisiju koja će, ako je to potrebno, predložiti nacrt mjere u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2.
6. Komisija je dužna do 20. listopada 2010. Europskom parlamentu i Vijeću podnijeti izvješće o primjeni ovog članka i, ako je to potrebno, odgovarajućim prijedlozima za njegovu izmjenu i dopunu.

POGLAVLJE II.

Priznavanje stručnog iskustva

Članak 16.

Zahtjevi koji se odnose na stručno iskustvo

Ako u državi članici pristup jednoj od djelatnosti navedenih u Prilogu IV. ili bavljenje tom djelatnošću ovisi o općem, poslovnom ili stručnom znanju i sposobnostima, ta će država članica priznati prethodno bavljenje djelatnošću u drugoj državi članici kao dovoljan dokaz tog znanja i sposobnosti. Tom se djelatnošću moralo baviti u skladu s člancima 17., 18. i 19.

Članak 17.

Djelatnosti navedene u popisu I. Priloga IV.

1. U slučaju djelatnosti iz popisa I. uz Prilog IV., tom se djelatnošću moralo prethodno baviti:

- (a) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke; ili
- (b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, kad korisnik dokazuje da je prošao izobrazbu u trajanju od najmanje triju godina za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo; ili
- (c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao izobrazbu od najmanje dvije godine, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo; ili
- (d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik), kad korisnik može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao privatnik) najmanje pet godina; ili
- (e) tijekom pet uzastopnih godina na izvršnim funkcijama od kojih je najmanje tri godine bio angažiran za tehničke funkcije i odgovornosti najmanje jednog odjela tvrtke, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao izobrazbu od najmanje tri godine, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo.
2. U slučaju (a) i (d) bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina od datuma kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu navedenom u članku 56.
3. Stavak 1. točka (e) ne odnosi se na djelatnosti iz skupine ex 855, osnivanje frizerske djelatnosti, iz nomenklature ISIC.

Članak 18.

Djelatnosti navedene u popisu II. Priloga IV.

1. U slučaju djelatnosti iz popisa II. uz Prilog IV., tom se djelatnošću moralo prethodno baviti:
- (a) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke; ili
- (b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, ako korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao izobrazbu od najmanje tri godine, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo; ili
- (c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio izobrazbu od najmanje dvije godine, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo; ili
- (d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik), ako korisnik može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao privatnik) najmanje pet godina; ili

(e) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao privatnik), ako korisnik može dokazati da je prethodno prošao izobrazbu u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo, ili

(f) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao privatnik), ako korisnik može dokazati da je prethodno prošao izobrazbu u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo.

2. U slučaju (a) i (d) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije datuma kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu navedenom u članku 56.

Članak 19.

Djelatnosti navedene u popisu III. Priloga IV.

1. U slučaju djelatnosti iz popisa III. uz Prilog IV., tom se djelatnošću moralo prethodno baviti:

(a) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke; ili

(b) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, ako korisnik može dokazati da je prethodno prošao izobrazbu za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo, ili

(c) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, ako korisnik može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno najmanje tri godine, ili

(d) tijekom tri uzastopne godine, samostalno (kao privatnik), ako korisnik može dokazati da je prethodno prošao izobrazbu za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo.

2. U slučaju (a) i (c) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije datuma kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu navedenom u članku 56.

Članak 20.

Izmjene lista djelatnosti iz Priloga IV

Liste djelatnosti iz Priloga IV. za koje se stručno iskustvo priznaje temeljem članka 16., mogu se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se ažurirala ili razjasnila nomenklatura, pod uvjetom da to ne uključuje nikakve promjene kod djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama.

POGLAVLJE III

Priznavanje na temelju koordinacije minimalnih uvjeta izobrazbe

Odjeljak 1.
Opće odredbe

Članak 21.
Princip automatskog priznavanja

1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, farmaceute i arhitekte, navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44., odnosno 46.; te za potrebe pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, priznaje tim dokazima na svom teritoriju jednaku valjanost kao i dokazima o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje.

Takve dokaze o formalnim kvalifikacijama moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točki 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2., odnosno 5.7.1. Priloga V.

Odredbe prvog i drugog podstavka nemaju utjecaja na stečena prava iz članka 23., 27., 33., 37., 39. i 49.

2. Svaka država članica, za potrebe obavljanja opće medicinske prakse u okviru svog nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica u skladu s minimalnim uvjetima izobrazbe koji su utvrđeni člankom 28.

Odredbe prethodnog podstavka nemaju utjecaja na stečena prava iz članka 30.

3. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za primalje navedene u točki 5.5.2. Priloga V., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica, a koji zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe iz članka 40. i udovoljavaju kriterijima koji su utvrđeni člankom 41.; te za potrebe pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, priznaje tim dokazima na svom teritoriju jednaku valjanost kao i dokazima o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje. Ova odredba nema utjecaja na stečena prava iz članaka 23. i 43.

4. Države članice nisu u obvezi priznati valjanost dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.6.2. Priloga V., za osnivanje novih javnih ljekarni. U smislu ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.

5. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za arhitekte iz točke 5.7.1. Priloga V., koje se automatski priznaju sukladno stavku 1., dokazuje dovršenje izobrazbe koja je započela nakon referentne akademske godine iz tog Priloga.

6. Svaka država članica uvjetovat će pristup profesionalnim djelatnostima i njihovo obavljanje liječnicima, medicinskim sestrama za opću zdravstvenu skrb, stomatolozima, veterinarima, primaljama i farmaceutima, posjedovanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke

5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V., koji potvrđuju da je dotična osoba tijekom svoje izobrazbe, gdje je to primjereno, stekla znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.

Moguće su izmjene znanja i vještina iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3., u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njihova usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Ni kod jedne države članice takvo ažuriranje ne povlači za sobom izmjene njenih postojećih zakonodavnih načela vezano uz strukturu profesija što se tiče izobrazbe i uvjeta pristupa za fizičke osobe.

7. Svaka država članica obavještava Komisiju o zakonodavnim, regulatornim i upravnim odredbama koje usvaja u svezi izdavanja dokaza o formalnim kvalifikacijama s područja koje pokriva ovo poglavlje. Uz to, za dokaze o formalnim kvalifikacijama s područja navedenih u Odjeljku 8., ta se obavijest upućuje ostalim državama članicama.

Komisija objavljuje odgovarajuće priopćenje u Službenom listu Europske unije, u kojem navodi nazive koje su usvojile države članice za dokaze o formalnim kvalifikacijama i, gdje je to primjereno, imena tijela koja izdaju dokaze o formalnim kvalifikacijama, priložene potvrde i odgovarajuće profesionalne titule iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. odnosno 5.7.1. Priloga V.

Članak 22

Zajedničke odredbe o izobrazbi

Što se tiče izobrazbe iz članka 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.:

(a) države članice mogu odobriti izvanredno studiranje pod uvjetima koje utvrde nadležne vlasti; s tim da te vlasti osiguravaju da sveukupno trajanje, razina i kvaliteta takve izobrazbe nije manja od one dobivene kontinuiranim redovnim studiranjem.

(b) sukladno postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, neprestano obrazovanje i izobrazba omogućuje osobama koje su završile svoj studij da ostanu u tijeku sa strukovnim kretanjima do one mjere koja im je potrebna za održavanje sigurne i učinkovite prakse.

Članak 23

Stečena prava

1. Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje i farmaceute koje posjeduju državljani država članica, ne udovoljavaju svim uvjetima izobrazbe iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama koju su izdale te

države članice kao dovoljan dokaz, ako oni potvrđuju uspješan završetak izobrazbe koja je započela prije referentnog datuma iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V. te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je izdana učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije njenog dobivanja.

2. Iste odredbe odnose se i na dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i na dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje i farmaceute, dobivenim na teritoriju nekadašnje Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju svim minimalnim zahtjevima za izobrazbu iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., ukoliko ti dokazi potvrđuju uspješan završetak izobrazbe koja je započela prije:

(a) 3. listopada 1990. godine za liječnike s osnovnom izobrazbom, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje i farmaceute, i

(b) 3. travnja 1992. za liječnike specijaliste.

Dokazi o formalnim kvalifikacijama iz prvog podstavka daju osobi kojoj su izdani pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti na čitavom teritoriju Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V., koje su izdale nadležne njemačke vlasti.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 37. stavka 1., svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Čehoslovačka, ili za koje je izobrazba, za Češku Republiku i Slovačku, započela prije 1. siječnja 1993., kada vlasti bilo koje od dvije spomenute države članice potvrde da su ti dokazi o formalnim kvalifikacijama na njihovom teritoriju jednako pravovaljani kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnim kvalifikacijama predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., što se tiče pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za liječnike s osnovnom izobrazbom, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz to uvjerenje treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.

4. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdao nekadašnji Sovjetski Savez, ili čija je izobrazba započela

(a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991.,

(b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991.,

(c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990.,

kada vlasti bilo koje od triju spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom teritoriju jednako pravovaljani kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnim kvalifikacijama predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., što se tiče pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, za liječnike s osnovnom izobrazbom, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2., i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz to uvjerenje treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.

Što se tiče dokaza o formalnim kvalifikacijama za veterinare koje je izdao nekadašnji Sovjetski Savez ili za koje je izobrazba započela, za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991., uz uvjerenje iz prethodnog podstavka treba priložiti potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje pet godina za redom, unutar sedam godina prije datuma njenog izdavanja.

5. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Jugoslavija, ili za koje je izobrazba započela, za Sloveniju, prije 25. lipnja 1991., kada vlasti gore spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom teritoriju jednako pravovaljani kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnim kvalifikacijama predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., što se tiče pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za liječnike s osnovnom izobrazbom, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz to uvjerenje treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.

6. Kada je riječ o državljanima država članica čiji se dokazi o formalnim kvalifikacijama za liječnike, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, veterinare, primalje i farmaceute ne podudaraju sa nazivima koji su dodijeljeni tim državama članicama u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz, dokaze o formalnim kvalifikacijama koje su izdale te države članice i uz koje su priložene potvrde koje su izdale nadležne vlasti ili tijela.

U potvrdi iz prvog podstavka navodi se da dokaz o formalnim kvalifikacijama potvrđuje uspješan završetak izobrazbe u skladu s člankom 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., odnosno 44. i država članica koja ga je izdala postupa s njim jednako kao s kvalifikacijama čiji su nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V.

Odjeljak 2.

Liječnici

Članak 24.

Osnovna medicinska izobrazba

1. Za pristupanje osnovnoj medicinskoj izobrazbi zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućava pristup dotičnim studijima na sveučilištima.

2. Osnovna medicinska izobrazba obuhvaća ukupno najmanje šest godina studija ili 5500 sati teoretske i praktične izobrazbe koja se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.

Za osobe koje su studij započele prije 1. siječnja 1972., studij stručnog osposobljavanja iz prve točke može obuhvaćati šest mjeseci praktične izobrazbe s punom satnicom na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih vlasti.

3. Osnovna medicinska izobrazba mora osigurati da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

(a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela mjerenja bioloških funkcija, ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka;

(b) dostatno razumijevanje strukture, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;

(c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka, koje joj daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta profilakse, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju;

(d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolnicama pod primjerenim nadzorom.

Članak 25.

Specijalistička medicinska izobrazba

1. Za pristupanje specijalističkoj medicinskoj izobrazbi zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa izobrazbe iz članka 24. tijekom kojega je polaznik stekao odgovarajuće znanje iz osnovne medicine.

2. Specijalistička medicinska izobrazba obuhvaća teoretsku i praktičnu izobrazbu na sveučilištu ili u kliničkoj bolnici ili, po potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu ovlastile nadležne vlasti ili tijela.

Države članice osiguravaju da minimalno trajanje specijalističkog medicinskog studija iz točke 5.1.3. Priloga V. nije kraće od trajanja predviđenog u toj točki. Izobrazba se odvija pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Ona uključuje osobno sudjelovanje liječnika specijalizanta u djelatnostima i odgovornostima koje proizlaze iz dotičnih usluga.

3. Izobrazba se odvija s punom satnicom u posebnim ustanovama koje priznaju nadležne vlasti. Ona obuhvaća sudjelovanje u punom opsegu medicinskih djelatnosti odjela na kojemu se izobrazba odvija, uključujući dežurstva, na način da specijalizant posvećuje sve svoje profesionalne djelatnosti svojoj praktičnoj i teoretskoj izobrazbi tijekom cijelog radnog tjedna i čitave godine, u skladu s postupcima koje su utvrdile nadležne vlasti. Sukladno tome, na tim se radnim mjestima dobiva primjerena naknada za rad.

4. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkoj medicinskoj izobrazbi zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnoj medicinskoj izobrazbi iz točke 5.1.1. Priloga V.

5. Minimalna razdoblja izobrazbe iz točke 5.1.3. Priloga V. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi njihovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Članak 26.

Vrste specijalističke medicinske izobrazbe

Dokaz o formalnim kvalifikacijama za liječnika specijalista iz članka 21. jest dokaz koji su dodijelile nadležne vlasti ili tijela iz točke 5.1.2. Priloga V., za dotičnu specijalističku izobrazbu, a koji odgovara titulama koje se u uporabi u različitim državama članicama i navedene su u točki 5.1.3. Priloga V.

O uključivanju u točku 5.1.3. Priloga V. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije države članice može se odlučivati u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi ažuriranja ove Direktive u svjetlu promjena u nacionalnom zakonodavstvu.

Članak 27.

Stečena prava liječnika specijalista

1. Država članica domaćin može od liječnika specijalista, čija je povremena specijalistička medicinska izobrazba bila uređena zakonskim i drugim propisima koji su na snazi od 20. lipnja 1975., a koji su započeli svoju specijalističku izobrazbu najkasnije do 31. prosinca 1983., zahtijevati da svojim dokazima o formalnim kvalifikacijama prilože potvrdu u kojoj je navedeno da su oni stvarno i zakonito obavljali odgovarajuće djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina koje su prethodile dodjeli te potvrde.

2. Svaka država članica priznaje dokaz o stručnoj osposobljenosti za liječnika specijalista koji je u Španjolskoj dodijeljen liječnicima koji su završili svoju specijalističku izobrazbu prije 1. siječnja 1995., čak i kad ta izobrazba ne zadovoljava minimalne uvjete izobrazbe predviđene u članku 25., ukoliko je tom dokazu o stručnoj osposobljenosti priložena svjedodžba, koju su izdale nadležne španjolske vlasti, koja potvrđuje da je dotična osoba položila ispit iz posebne stručne osposobljenosti koji je održan u skladu s izvanrednim mjerama o priznavanju, utvrđenima u Kraljevskom ukazu 1497/99., kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama liječnika koji posjeduju dokaz o stručnoj

osposobljenosti za liječnika specijalista, koji je za Španjolsku utvrđen u točki 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V.

3. Svaka država članica koja je ukinula svoje zakone i druge propise koji se odnose na dodjeljivanje dokaza o formalnim kvalifikacijama za liječnika specijalista iz točke 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. i koja je usvojila mjere koje se odnose na stečena prava koja uživaju njezini državljani, osigurava državljanima drugih država članica pravo da iskoriste te mjere ukoliko su ti dokazi o formalnim kvalifikacijama izdani prije datuma na koji je država članica domaćin prestala izdavati takve dokaze za dotičnu specijalizaciju.

Datumi ukidanja tih propisa navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.

Članak 28.

Posebna izobrazba iz opće medicine

1. Za pristupanje posebnoj izobrazbi iz opće medicine zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa izobrazbe iz članka 24.

2. Posebna izobrazba iz opće medicine koja rezultira dodjeljivanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama koji su izdani prije 1. siječnja 2006. traje najmanje dvije godine s punom satnicom. U slučaju da je dokaz o formalnim kvalifikacijama izdan nakon tog datuma, izobrazba traje najmanje tri godine s punom satnicom.

Ako program izobrazbe iz članka 24. obuhvaća praktičnu izobrazbu koja se odvija u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama opće medicine ili u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, trajanje te praktične izobrazbe može se, do najviše godinu dana, uključiti u razdoblje iz prve točke za potvrde o izobrazbi koje su izdane 1. siječnja 2006. ili nakon tog datuma.

Mogućnost koja je predviđena u drugoj točki dostupna je samo onim državama članicama u kojima je posebna izobrazba iz opće medicine trajala dvije godine od 1. siječnja 2001.

3. Posebna izobrazba iz opće medicine odvija se s punom satnicom, pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Više je praktična nego teoretska.

Praktična izobrazba odvija se, s jedne strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama i, s druge strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu.

Praktična izobrazba odvija se u suradnji s drugim zdravstvenim ustanovama ili strukturama koje se bave općom medicinom. Međutim, ne dovodeći u pitanje minimalna razdoblja navedena u drugoj točki, praktična izobrazba može se odvijati tijekom razdoblja od najviše šest mjeseci u drugim ovlaštenim ustanovama ili zdravstvenim strukturama koje se bave općom medicinom.

Izobrazba zahtijeva da polaznik osobno sudjeluje u profesionalnim djelatnostima i odgovornostima osoba s kojima radi.

4. Kao uvjet za izdavanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz opće medicine države članice zahtijevaju posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz osnovne medicinske izobrazbe iz Priloga V., točke 5.1.1.

5. Države članice mogu izdati dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V. liječniku koji nije završio izobrazbu predviđenu ovim člankom, ali je završio različitu, dodatnu izobrazbu, koju potvrđuju dokazi o formalnim kvalifikacijama koje su izdale nadležne vlasti u državi članici. Međutim, one ne smiju dodjeljivati dokaze o formalnim kvalifikacijama osim ako se tim dokazima potvrđuje znanje koje je po kakvoći na jednakom stupnju kao znanje stečeno izobrazbom koja je predviđena ovim člankom.

Države članice, *inter alia*, određuju opseg u kojemu dopunska izobrazba i radno iskustvo u struci koje je kandidat već stekao mogu zamijeniti izobrazbu predviđenu ovim člankom.

Države članice mogu izdati dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V. samo ako je kandidat stekao najmanje šestomjesečno iskustvo iz opće medicine u ambulanti opće medicine ili u domu zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu onih vrsta koje su navedene u stavku 3.

Članak 29.

Obavljanje profesionalnih djelatnosti liječnika opće medicine

Svaka država članica, podložno odredbama koje se odnose na stečena prava, za obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V.

Države članice mogu od ovog uvjeta izuzeti osobe koje su trenutačno uključene u posebnu izobrazbu iz opće medicine.

Članak 30.

Stečena prava liječnika opće medicine

1. Svaka država članica određuje stečena prava. Međutim, ona kao stečeno pravo daje pravo obavljanja djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V., svim liječnicima koji na referentni datum naveden u toj točki uživaju to pravo temeljem odredaba koje su primjenjive na medicinsku struku i omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s diplomom medicinskog fakulteta, te koji na taj datum imaju poslovni nastan na njezinom teritoriju, u skladu s odredbama članka 21. ili 23.

Nadležne vlasti svake države članice na zahtjev izdaju potvrdu u kojoj je navedeno pravo na obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru njihovih nacionalnih sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V., liječnicima koji uživaju stečena prava na temelju prve točke.

2. Svaka država članica priznaje potvrde iz stavka 1., druge točke., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem teritoriju kao dokazima o formalnim kvalifikacijama koje je ona sama dodijelila, a kojima dozvoljava obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti.

Odjeljak 3.

Medicinske sestre za opću njegu

Članak 31.

Izobrazba medicinskih sestara za opću njegu

1. Za pristupanje izobrazbi za medicinske sestre za opću njegu zahtijeva se završetak općeg obrazovanja od deset godina, koje je potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu, jednakog stupnja, za pristupanje školi za medicinske sestre.

2. Izobrazba medicinskih sestara za opću njegu odvija se s punom satnicom i uključuje najmanje program opisan u točki 5.2.1. Priloga V.

Sadržaj naveden u točki 5.2.1. Priloga V. može se mijenjati i dopunjavati u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Ove izmjene ne smiju ni u jednoj državi članici dovesti do bilo kojih izmjena i dopuna njezinih postojećih zakonskih načela koja se odnose na strukturu profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta pristupa fizičkim osobama.

3. Izobrazba medicinskih sestara za opću njegu obuhvaća najmanje tri godine studija ili 4600 sati teoretske i kliničke izobrazbe, pri čemu trajanje teoretske izobrazbe predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničke izobrazbe najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja izobrazbe. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća osobama koje su dio svoje izobrazbe stekle na studijima koji su najmanje jednakog stupnja.

Države članice osiguravaju da su institucije koje pružaju izobrazbu medicinskih sestara odgovorne za usklađivanje teoretske i kliničke izobrazbe tijekom cjelokupnog studijskog programa.

4. Teoretska izobrazba jest onaj dio izobrazbe za medicinsku sestru u kojemu polaznice osposobljavanja za medicinsku sestru stječu stručna znanja, spoznaje i vještine koje su potrebne za organiziranje, pružanje i ocjenjivanje opće zdravstvene njege. Izobrazbu pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge kompetentne osobe, u školama za medicinske sestre i drugim obrazovnim ustanovama koje je odabrala obrazovna institucija.

5. Klinička izobrazba jest onaj dio izobrazbe za medicinsku sestru u kojemu polaznice osposobljavanja za medicinsku sestru uče, kao dio tima ili u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i ocjenjivati potrebnu sveobuhvatnu zdravstvenu njegu, na temelju znanja i vještina koje su stekle. Polaznica osposobljavanja za medicinsku sestru uči ne samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati sveukupnu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenog zavoda ili u zajednici.

Ova se izobrazba odvija u bolnicama i drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć. Ostalo kvalificirano osoblje također može sudjelovati u nastavnom procesu.

Polaznice osposobljavanja za medicinsku sestru sudjeluju u djelatnostima dotičnog odjela ukoliko su te djelatnosti primjerene njihovoj izobrazbi, što im omogućuje da nauče preuzimati odgovornosti uključene u zdravstvenu njegu.

6. Izobrazba medicinskih sestara za opću njegu mora osigurati da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

(a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;

(b) dostatno poznavanje naravi i etike struke, te općih načela zdravlja i zdravstvene njege;

(c) odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje se treba odabrati zbog svoje obrazovne vrijednosti, treba se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestrinskog osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;

(d) sposobnost sudjelovanja u praktičnoj izobrazbi zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim osobljem;

(e) iskustvo u radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.

Članak 32.

Obavljanje profesionalnih djelatnosti medicinskih sestara za opću njegu

Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti medicinskih sestara za opću njegu su djelatnosti koje se obavljaju na profesionalnoj osnovi, a koje su navedene u točki 5.2.2. Priloga V.

Članak 33.

Stečena prava medicinskih sestara za opću njegu

1. Kad se opća pravila o stečenim pravima primjenjuju na medicinske sestre za opću njegu, djelatnosti iz članka 23. moraju uključivati punu odgovornost za planiranje, organiziranje i nadziranje provedbe zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.

2. U pogledu dokaza o stručnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću njegu, koji je dodijeljen u Poljskoj, primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima. U slučaju državljana iz država članica čiji su dokazi o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću njegu dodijeljeni u Poljskoj, odnosno čija je izobrazba započela u Poljskoj, prije 1. svibnja 2004., a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću njegu kao dostatan dokaz, ako im je priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali djelatnosti medicinske sestre za opću njegu u Poljskoj u dolje određenom razdoblju:

(a) dokaz o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata pielęgniarstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije datuma izdavanja potvrde,

(b) dokaz o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru kojim se potvrđuje završetak visokoškolskog obrazovanja koje je stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki) – najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije datuma izdavanja potvrde.

Navedene djelatnosti morale su uključivati preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i nadziranje provedbe zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.

3. Države članice priznaju dokaze o formalnim kvalifikacijama iz zdravstvene njege, koji su u Poljskoj dodijeljeni onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile izobrazbu koja nije zadovoljavala minimalne uvjete izobrazbe navedene u članku 31., a koja je potvrđena diplomom ‘diplomirani’ dobivenom na temelju posebnog dopunskog programa iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o podrobnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu srednje škole (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola u kojima se podučavaju profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170) kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, definirane u točki 5.2.2. Priloga V.

Odjeljak 4.

Stomatolozi

Osnova stomatološka izobrazba

1. Prijem u osnovnu stomatološku izobrazbu pretpostavlja posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup dotičnim studijima, u državi članici, na sveučilištima ili visokoškolskim ustanovama, priznatog istovjetnog stupanja.

2. Osnovna stomatološka izobrazba obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koji, minimalno, obuhvaća program opisan u Prilogu V., točki 5.3.1., koji se obavlja na sveučilištu, na visokoškolskoj ustanovi koja osigurava izobrazbu priznatog, istovjetnog stupnja ili koja je pod nadzorom sveučilišta.

Sadržaj naveden u Prilogu V., točki 5.3.1., se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.

3. Osnovna stomatološka izobrazba daje jamstvo da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

(a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji stomatologija i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući načela mjerenja bioloških funkcija, procjenu znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka;

(b) primjereno poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka, u mjeri u kojoj ti čimbenici utječu na stomatologiju;

(c) primjereno poznavanje strukture i funkcije zubi, usne šupljine, čeljusti i poveznih tkiva, zdravih i bolesnih, i njihove povezanosti s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta.

(d) primjereno poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daju stomatolozima jasnu sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, i o preventivi, dijagnostici i terapijskoj stomatologiji;

(e) odgovarajuće kliničko iskustvo pod primjerenim nadzorom.

Ova izobrazba daje stomatologu stručnost koja je potrebna za obavljanje svih aktivnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva.

Članka 35.

Specijalistička stomatološka izobrazba

1. Prijem u specijalističku stomatološku izobrazbu pretpostavlja završen i potvrđen petogodišnji teoretski i praktični studij u okviru izobrazbe iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članaka 23. i 37.

2. Specijalistička stomatološka izobrazba obuhvaća teoretski i praktični studij na sveučilišnom centru, zdravstvenom, nastavnom ili istraživačkom centru, ili po potrebi, u zdravstvenoj ustanovi, koji su, u tu svrhu, odobrile nadležne službe ili tijela.

Redovni, specijalistički stomatološki programi traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tijela. Takvo izobrazba podrazumijeva osobno sudjelovanje stomatologa, koji je na specijalizaciji, u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.

Minimalno razdoblje izobrazbe iz drugog podstavka se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

3. Izdavanje dokaza o specijalističkoj stomatološkoj izobrazbi u državama članicama podliježe posjedovanju dokaza o osnovnoj stomatološkoj izobrazbi iz Priloga V., točke 5.3.2.

Članak 36.

Obavljanje stručnih djelatnosti stomatologa

1. U cilju ove direktive, profesionalne djelatnosti stomatologa su djelatnosti utvrđene u stavku 3. koje se obavljaju u okviru stručnih kvalifikacija navedenih u Prilogu V., točki 5.3.2.

2. Zvanje stomatologa se temelji na stomatološkoj izobrazbi iz članka 34. i predstavlja posebno zvanje koje se razlikuje od drugih općih i specijaliziranih medicinskih zvanja. Obavljanje poslova stomatologa zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz Priloga V., točke 5.3.2. Imatelji takvog dokaza o formalnim kvalifikacijama se tretiraju na isti način kao i oni na koje se primjenjuju članci od 23. do 37.

3. Države članice jamče, da će, općenito, stomatolozi moći pristupiti i obavljati poslove preventive, dijagnostike i liječenja anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, uz dužno poštivanje propisa i pravila profesionalne etike na referentni datum iz članka V., točke 5.3.2.

Članak 37.

Stečena prava specifična za stomatologe

1. Svaka država članica u svrhu obavljanja profesionalnih poslova doktora stomatologije, u okviru kvalifikacija koje su navedene u Prilogu V., točki 5.3.2., priznaje dokaz o formalnim kvalifikacijama za doktora izdanu u Italiji, Španjolskoj, Austriji, Češkoj Republici i Slovačkoj osobama koje počinju medicinsko obrazovanje na ili prije referentnog datuma koji je naveden u tom Prilogu za dotičnu državu članicu, popraćeno potvrdom koju izdaju nadležna tijela te države članice.

Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena dva uvjeta:

(a) da je osoba o kojoj je riječ zaposlena uspješno, legalno i pretežno na poslovima iz članka 36. u toj državi članici, najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina koje prethode izdavanju takve potvrde;

(b) da su te osobe ovlaštene da mogu obavljati navedene poslove po istim uvjetima kao i imatelji dokaza o formalnim kvalifikacijama navedenim za tu državu članicu u Prilogu V., točki 5.3.2.

Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, što ovjerava nadležno tijelo u dotičnoj državi članici kao istovjetno obrazovanje iz članka 34., se izuzimaju od trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz drugog podstavka, točke (a).

Za Češku Republiku i Slovačku se dokazima o formalnim kvalifikacijama dobivenima u bivšoj Čehoslovačkoj priznaju isti stupnjevi kao češkim i slovačkim dokazima o formalnim kvalifikacijama i pod istim uvjetima koji su navedeni u prethodnim podstavcima.

2. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnim kvalifikacijama za doktora izdan u Italiji osobama koje su počele fakultetsko medicinsko obrazovanje nakon 28. siječnja 1980. i najkasnije 31. prosinca 1984, ukoliko je popraćen potvrdom koju izdaju nadležna talijanska tijela.

Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća tri uvjeta:

(a) da su osobe o kojima je riječ položile odgovarajući test sposobnosti koji izvode nadležna talijanska tijela s ciljem da se utvrdi da te osobe posjeduju razinu znanja i vještine usporedive s onima koje imaju osoba koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama navedenim za Italiji u Prilogu 5.3.2;

(b) da su zaposlene uspješno, legalno i pretežno na poslovima iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine u Italiji, tijekom pet godina koje prethode izdavanju takve potvrde;

(c) da su te osobe ovlaštene da se zaposle ili da jesu zaposlene uspješno, legalno i pretežno na poslovima iz članka 36., po istim uvjetima kao i imatelji dokaza o formalnim kvalifikacijama navedeni za tu državu članicu u Prilogu V., točki 5.3.2.

Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, što ovjerava nadležno tijelo kao istovjetnu izobrazbu onoj iz članka 34., se izuzimaju od trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz drugog podstavka, točke (a).

Osobe koje su počele fakultetsko medicinsko obrazovanje nakon 31. prosinca 1984. se tretiraju na isti način kao i one navedene gore, uz uvjet da je gore navedeni trogodišnji studij započeo prije 31. prosinca 1994.

Odjeljak 5.

Veterinari

Članka 38.

Izobrazba veterinarara

1. Izobrazba veterinarara obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija na sveučilištu ili visokoškolskoj ustanovi koja vrši izobrazbu, priznatog istovjetnog stupanja ili pod nadzorom sveučilišta.

Sadržaj naveden u Prilogu V., točki 5.4.1., se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.

2. Prijem u veterinarsko osposobljavanje podliježe posjedovanju diplome ili potvrde koja omogućuje upis za takve studije, na sveučilišne ili visokoškolske ustanove kojima država članica priznaje istovjetni stupanj u svrhu dotičnog studija.

3. Osposobljavanje za veterinarara daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

(a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelje aktivnosti veterine;

(b) primjereno poznavanje strukture i funkcija zdravlja životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove prehrane, uključujući tehnologiju uključenu u proizvodnju i očuvanje hrane koja odgovara njihovim potrebama;

(c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja;

(d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bez obzira da li se smatraju pojedinačnima ili grupnima, uključujući posebno znanje o bolestima koje se mogu prenijeti na ljude;

(e) primjereno poznavanje preventivne medicine;

(f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije uključene u proizvodnju, izradu i stavljanje u promet životinjskih prehrambenih proizvoda i prehrambenih proizvoda životinjskog porijekla koji su namijenjeni za prehranu ljudi;

(g) primjereno poznavanje zakona, propisa i administrativnih odredbi koje se odnose na gore navedena područja.

(h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.

Članak 39.

Stečena prava, specifična za veterinare

Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 4., u vezi s državljanima država članica, čije je dokaze o formalnim kvalifikacijama izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje započelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004., države članice priznaju takve dokaze o formalnim kvalifikacijama za veterinara, ukoliko su popraćeni potvrdom koja navodi da su takve osobe uspješno i zakonito zaposlene na dotičnim poslovima u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.

Odjeljak 6.

Babice

Članak 40.

Osposobljavanje babica

1. Osposobljavanje babica obuhvaća ukupno minimalno:

(a) posebno redovno osposobljavanje za babice, koje obuhvaća najmanje tri godine teoretskog i praktičnog obrazovanja (smjer I.) koji minimalno uključuje program opisan u Prilogu V., točki 5.5.1. ili

(b) posebno redovno osposobljavanje za babice koje traje 18 mjeseci (smjer II.) koje obuhvaća minimalno obrazovni program opisan u Prilogu V., točki 5.5.1. koji nije predmet istovjetnog osposobljavanja medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu.

Države članice jamče da su ustanove, koje vrše osposobljavanje babica, odgovorne za usklađivanje teorije i prakse tijekom programa obrazovanja.

Sadržaj naveden u Prilogu V., točki 5.5.1., se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.

2. Pristup osposobljavanju za babice, ovisi o ispunjenju jednog od sljedećih uvjeta:

- (a) završenih barem prvih deset godina općeg školskog obrazovanja za smjer I., ili
- (b) posjedovanja dokaza o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu u Prilogu V., točki 5.2.2. za smjer II.

3. Osposobljavanje babica mora zajamčiti da je ta osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- (a) primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelje poslovi babica, posebno porodništva i ginekologije;
- (b) primjereno poznavanje etike profesije i profesionalnog zakonodavstva;
- (c) temeljito poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije porodništva i neonatologije, te također poznavanje odnosa između stanja zdravlja i fizičkog i socijalnog okruženja čovjeka i njegovog ponašanja.
- (d) primjereno kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoblja osposobljenog za primaljstvo i opstetriciju;
- (e) primjereno razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.

Članak 41.

Postupci za priznavanje dokaza o formalnim kvalifikacijama za babice

1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za babice iz Priloga V., točke 5.5.2., automatski se priznaje u skladu s člankom 21., ukoliko ispunjava barem jedan od sljedećih kriterija:

- (a) redovno trogodišnje osposobljavanje za babice;
 - (i) podliježe posjedovanju diplome ili potvrde ili drugog dokaza o kvalifikaciji koji omogućuje upis na sveučilišta ili druge visokoškolske ustanove ili na drugi način jamči istovjetan stupanj znanja; ili
 - (ii) mu slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.

(b) redovno osposobljavanje za babice od barem dvije godine ili 3600 sati, što podliježe posjedovanju dokaza o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz Priloga V., točke 5.2.2.

(c) redovno osposobljavanje za babice od minimalno 18 mjeseci ili 3000 sati, što podliježe dokazu o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz Priloga V., točke 5.2.2., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.

2. Potvrdu iz stavka 1. izdaju nadležna tijela u matičnoj državi članici. Ona potvrđuje da je imatelj, nakon pribavljanja dokaza o formalnim kvalifikacijama za babicu, na zadovoljavajući način izvršio sve poslove babice tijekom odgovarajućeg razdoblja u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi koja je odobrena za tu svrhu.

Članka 42.

Obavljanje stručnih poslova babice

1. Odredbe ovog odjeljka se primjenjuju na poslove babica kako je to utvrdila svaka država članica, ne dovodeći u pitanje stavak 2., koji se obavljaju pod stručnim nazivima navedenima u Prilogu V., točki 5.5.2.

2. Države članice osiguravaju da je babicama omogućen pristup i obavljanje minimalno sljedećih poslova:

(a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji;

(b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće, vršenje pregleda potrebnih za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće;

(c) propisivanje ili savjetovanje o pregledima koji su potrebni za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća;

(d) izvođenje programa za pripremu roditeljstva i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani;

(e) skrb i pomoć majci tijekom poroda i praćenje stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima;

(f) vođenje spontanih poroda uključujući, po potrebi, epiziotomiju i u hitnim slučajevima, porode na zadak;

(g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji traže upućivanje na liječnika i pomoć liječniku, po potrebi; uz poduzimanje potrebnih hitnih mjera u odsutnosti liječnika, posebno ručno odstranjivanje placente koje je popraćeno ručnim pregledom maternice;

(h) pregled i njega novorođenčeta, uz poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, po potrebi;

(i) njega majke i praćenje njenog napretka u razdoblju nakon poroda i davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta kako bi joj se omogućilo da svome djetetu pruži optimalan napredak;

(j) vršenje liječenja koje propiše liječnik;

(k) priprema potrebnih pismenih izvješća.

Članak 43.

Stečena prava koja su specifična za babice

1. U slučaju državljana države članice čiji dokazi o formalnim kvalifikacijama za babice ispunjavaju sve minimalne zahtjeve osposobljenosti, utvrđene u članku 40., iako u skladu s člankom 41. nisu priznati, ukoliko nisu popraćeni potvrdom o stručnoj praksi iz članka 41., stavka 2., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz o formalnim kvalifikacijama koje su izdale te države članice prije referentnog datuma, koji je naveden u Prilogu V., točki 5.5.2., popraćen potvrdom koja navodi da su ti državljani zaposleni uspješno i zakonito na poslovima o kojima je riječ najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja ove potvrde.

2. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. se primjenjuju na državljane država članica čiji dokazi o formalnim kvalifikacijama za babicu potvrđuju dovršeno osposobljavanje na teritoriju bivše Njemačke Demokratske Republike, koje zadovoljava sve minimalne uvjete osposobljavanja utvrđene u članku 40., ali gdje se dokaz o formalnim kvalifikacijama u smislu članka 41. ne priznaje dok ne bude popraćen potvrdom o profesionalnom iskustvu iz članka 41., stavka 2., gdje on potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990.

3. Što se tiče poljskih isprava o formalnim kvalifikacijama za babicu, primjenjuju se samo sljedeće odredbe u vezi sa stečenim pravima.

Države članice priznaju državljanima država članica čiji su dokazi o formalnim kvalifikacijama za babicu izdani ili koji su se počeli osposobljavati u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne ispunjavaju minimalne zahtjeve za osposobljavanjem iz članka 40., ukoliko je priložena potvrda o tome da su te osobe zaposlene stvarno i zakonito na poslovima tijekom dolje navedenog razdoblja:

(a) dokaz o formalnim kvalifikacijama za babicu na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata położnictwa); najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije datuma izdavanja potvrde.

(b) isprava o formalnim kvalifikacijama za babicu koja ovjerava završetak obrazovanja nakon srednjoškolskog na medicinskoj strukovnoj školi (dyplom położnej); najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije datuma izdavanja potvrde.

4. Države članice priznaju dokaze o formalnim kvalifikacijama u primaljstvu izdane babicama u Poljskoj koje su završile osposobljavanje prije 1. svibnja 2004., koje ne ispunjavaju minimalne zahtjeve osposobljavanja iz članka 40., a što je potvrđeno diplomom

"diplomirani", na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od dana 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama zakona koji se odnosi na zvanje medicinskih sestara i babica, medicinske i neke druge pravne akte (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92., pos. 885) i Uredbe Ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima izvođenja studija za medicinske sestre i babice koje imaju svjedodžbu srednje škole, (završni ispit – matura) i imaju diplomu medicinskog liceja i medicinskih strukovnih škola za zvanje medicinske sestre i babice (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), u cilju provjere da je razina znanja i sposobnosti takve osobe usporediva s onom koju imaju babice koje imaju kvalifikacije, koje su u slučaju Poljske, utvrđene u Prilogu V., točki 5.5.2.

Odjeljak 7.

Farmaceut

Članak 44.

Izobrazba farmaceuta

1. Prijem u studij stručne izobrazbe farmaceuta podliježe posjedovanju diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup dotičnim studijima u državi članci, na sveučilištima i visokoškolskim ustanovama priznatog istovjetnog stupnja

2. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za farmaceuta potvrđuje izobrazbu u trajanju od minimalno pet godina, koja uključuje barem sljedeće:

(a) četiri godine redovne teoretske i praktične izobrazbe na sveučilištu ili na visokoškolskoj ustanovi priznatog, istovjetnog stupnja ili koja je pod nadzorom sveučilišta.

(b) šest mjeseci pripravništva u ljekarni otvorenoj za javnost ili u bolnici, pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.

Takav ciklus izobrazbe uključuje minimalno program opisan u Prilogu V, točki 5.6.1. Sadržaj naveden u Prilogu V. točki 5.6.1. se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.

3. Izobrazba farmaceuta daje jamstvo da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

(a) primjereno poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova;

(b) primjereno poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog, mikrobiološkog testiranja medicinskih proizvoda;

(c) primjereno poznavanje metabolizma i učinaka medicinskih proizvoda i djelovanja toksičnih tvari, te korištenje medicinskih proizvoda;

(d) primjereno znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi lijekova kako bi se na temelju ovog znanja mogle dostaviti odgovarajući podaci;

(e) odgovarajuće poznavanje zakonskih i drugih zahtjeva povezanih s farmaceutskom praksom.

Članak 45.

Obavljanje stručnih djelatnosti farmaceuta

1. U svrhu ove direktive, djelatnosti farmaceuta su djelatnosti koji podliježu posjedovanje profesionalnih kvalifikacija, u jednoj ili više država članica, da bi se tim djelatnostima moglo pristupiti i obavljati ih, a djelatnosti su dostupne osobama koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama naveden u Prilogu V., točki 5.6.2.

2. Države članice jamče da imatelji dokaza o formalnim kvalifikacijama iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji se smatra istovjetnim, ispunjavaju odredbe članka 44., i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih poslova, što, prema potrebi, podliježe zahtjevu za dodatnim stručnim iskustvom.

(a) priprema farmaceutskog oblika medicinskih proizvoda;

(b) izrada i testiranje medicinskih proizvoda;

(c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova;

(d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;

(e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama;

(f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolnicama;

(g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.

3. Ukoliko država članica uvjetuje pristup ili obavljanje poslova farmaceuta dodatnim stručnim iskustvom, pored posjedovanja dokaza o formalnim kvalifikacijama iz Priloga V., točke 5.6.2., ta država članica kao dovoljan dokaz, u vezi s tim, priznaje dokaze koje izdaju nadležna tijela u matičnoj državi članici koja navodi da je dotična osoba zaposlena na tim poslovima u matičnoj državi članici tijekom približnog razdoblja.

4. Priznanje iz stavka 3. ne važi za dvogodišnje razdoblje stručnog iskustva koje se traži u Velikom Vojvodstvu Luksemburg za dodjelu državne koncesije u javnoj farmaciji.

5. Ukoliko je država članica dana 16. rujna 1985. imala uspostavljen natjecateljski sustav ispitivanja u namjeri da između imatelja iz stavka 2. odabere one koji će postati vlasnici novih

ljekarna, čije je osnivanje u skladu s nacionalnim sustavom zemljopisne podjele, ta država članica može, uz odstupanje od članka 1., nastaviti sa takvim ispitivanjem i tražiti od državljana država članica koji posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama za farmaceuta iz Priloga V., točke 5.6.2., ili za koje važe odredbe članka 23., da sudjeluju u takvim natjecateljskim sustavima.

Odjeljak 8.

Arhitekt

Članak 46.

Izobrazba arhitekata

1. Izobrazba arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine redovnog studija ili šest godina studija od kojih su najmanje tri godine redovnog studija na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi. Izobrazba se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog stupnja.

Takva izobrazba koja mora biti sveučilišnog stupnja, a kojoj je arhitektura glavni element, mora uravnoteženo pokrivati teoretske i praktične aspekte arhitektonske izobrazbe i jamčiti stjecanje sljedećeg znanja i vještina:

- (a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve;
- (b) primjereno poznavanje povijesti arhitekture i teorija, te povezanih umjetnosti, tehnologija i humanističkih znanosti;
- (c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja;
- (d) primjereno znanje o urbanizmu, planiranju i vještina koje su potrebne za proces planiranja;
- (e) razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja, potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama;
- (f) razumijevanje profesije arhitekture i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike;
- (g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;
- (h) razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem;
- (i) primjereno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja;
- (j) potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i graditeljskim propisima;
- (k) primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u generalni urbanistički plan.

Članak 47.

Odstupanje od uvjeta za izobrazbu arhitekata

1. Odstupanjem od članka 46. također se priznaje da sljedeće ispunjava članak 21: izobrazba koja je postojala 5. kolovoza 1985. koju je pružao "Fachhochschulen" u Saveznoj Republici Njemačkoj, a trajao je tri godine, ukoliko ispunjava zahtjeve iz članka 48. u toj državi članci, koji omogućuju pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod stručnim nazivom "arhitekt" ukoliko je izobrazba uslijedila nakon četverogodišnjeg razdoblja stručnog iskustva u Saveznoj Republici Njemačkoj kao to potvrđuje potvrda koju je izdala strukovna udruga, kod koje je registriran arhitekt, koji želi koristiti odredbe te direktive.

Strukovna udruga mora najprije zajamčiti da rad koji izvrši arhitekt na području arhitekture nedvosmisleno potvrđuje sveukupno znanje i vještine navedene u članku 46., točki 1. Ova se potvrda izdaje po istom postupku koji se primjenjuje kod upisa u popis strukovne udruge.

2. Odstupanjem od članka 46. također se priznaje da sljedeće ispunjava članak 21: izobrazba kao dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednih sveučilišnih studija koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 46. što se potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi osoba koja je sedam godina ili više radila na području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog biroa. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i biti istovjetan zaključnom ispitu iz članka 46, stavaka 1., prvog podstavka.

Članka 48.

Izvođenje stručnih poslova arhitekata

1. U svrhu ove direktive, profesionalne djelatnosti arhitekta su djelatnosti koje se redovito izvršavaju na temelju službenog nazva "arhitekt".

2. Državljeni države članice, koji su ovlaštteni da mogu koristiti taj naziv u skladu sa zakonom, koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svoga rada na području arhitekture, smatrati će se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za izvođenje djelatnosti arhitekta, pod profesionalnim nazivom "arhitekt". Potvrda koju takvim osobama izda matična država članica, se smatra da potvrđuje arhitektonsku vrstu aktivnosti dotičnih osoba.

Članak 49.

Stečena prava specifična za arhitekta

1. Svaka država članica prihvaća dokaz o formalnim kvalifikacijama za arhitekta naveden u Prilogu VI., točki 6., koji izda druga država članica, a koji potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava minimum zahtjeva iz članka 46., a u svrhu pristupanja i izvođenja profesionalnih

djelatnosti arhitekta takvim dokazima one na svom teritoriju priznaju isti učinak kao dokazima o formalnim kvalifikacijama za arhitekta, koje je sama izdala.

U takvim se okolnostima priznaju potvrde koje izdaju nadležna tijela Savezne Republike Njemačke koje potvrđuju da su dokazi o formalnim kvalifikacijama koja su nakon 8. svibnja 1945. izdala nadležna tijela Demokratske Republike Njemačke, istovjetna takvim dokazima.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., svaka država članica priznaje sljedeće dokaze o formalnim kvalifikacijama, te im u svrhu pristupanja i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta, priznanje isti učinak na svom teritoriju, kao dokaz o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje: potvrde koje državljanima država članica izdaju države članice koje su usvojile pravila koja reguliraju pristupanje i obavljanje djelatnosti arhitekta na sljedeće datume

(a) 1. siječnja 1995. za Austriju, Finsku i Švedsku;

(b) 1. svibnja 2004. za Češku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Mađarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačku.;

(c) 5. kolovoza 1987. za ostale države članice.

Potvrde iz stavka 1. potvrđuju da je imatelj bio ovlašten najkasnije do toga datuma koristiti profesionalni naziv arhitekta i da je bio uistinu zaposlen u okviru tih uloga, na dotičnim poslovima, najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.

POGLAVLJE IV.

Zajedničke odredbe o ustroju

Članak 50.

Dokumentacija i formalnosti

1. Kad nadležno tijelo države članice domaćina odlučuje o primjeni ovlaštenja za obavljanje dotične regulirane profesije, na temelju ove Glave ta nadležna tijela mogu zahtijevati dokumente i potvrde navedene u Prologu VII.

Do datuma kad se podnose dokumenti iz Priloga VII., točke 1, (d), (e) i (f), oni ne smiju biti stariji od tri mjeseca.

Države članice, tijela i druge pravne osobe jamče povjerljivost podataka koje prime.

2. U slučaju opravdanih sumnji, država članica domaćin može tražiti od nadležnih tijela države članice potvrdu o autentičnosti potvrde i dokaza o formalnim kvalifikacijama izdanih u drugoj državi članici kao i, kad je to promjenjivo, potvrdu činjenice da korisnik ispunjava, u svrhu Poglavlja III. ove Glave, minimalne uvjete izobrazbe navedene u člancima 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 i 46.

3. U slučajevima opravdane sumnje, kad je dokaz o formalnim kvalifikacijama utvrđen u članku 3. stavku 1. točki (c), izdalo nadležno tijelo države članice, a uključuje izobrazbu primljenu u cijelosti ili djelomičnu, u organizaciji zakonski ustanovljenoj na teritoriju druge države članice, država članica domaćin ima pravo potvrditi kod nadležnih tijela države članice njegovo porijeklo.

(a) da li je program osposobljavanja u ustanovi koja je izvela osposobljavanje formalno potvrdila obrazovna ustanova organizirana u državi članci porijekla;

(b) da li je dokaz o formalnim izdanim kvalifikacijama jednak onome koji bi bio izdan da je studij u cijelosti izveden u državi članici, koja je izdala dokaz; i

(c) da li dokaz o formalnim kvalifikacijama daje jednaka profesionalna prava na teritoriju države članice koja je izdala dokaze.

4. Kad matična država članica traži od svojih državljana da svečano zaprisegnu ili da dadu zaprisegnutu izjavu, kako bi im bio dozvoljen pristup reguliranim profesijama; a kad tekst te prisege ili izjave ne mogu koristiti državljani drugih država članica, država članica domaćin se mora pobrinuti da dotične osobe mogu koristiti odgovarajući istovjetni tekst.

Članak 51.

Postupak uzajamnog priznavanja stručnih kvalifikacija

1. Nadležna vlast države članice domaćina potvrđuje primitak zahtjeva u roku jednog mjeseca od dana primitka i u slučaju nepotpune dokumentacije obavještava o tome podnositelja zahtjeva.

2. Nadležne vlasti države članice moraju obaviti postupak provjere zahtjeva za dobivanje odobrenja za obavljanje zakonski uređenih profesija što je brže moguće, te donijeti propisno obrazloženu odluku, u svakom slučaju u roku tri mjeseca od dana kada podnositelj zahtjeva preda potpunu dokumentaciju. Međutim, ovaj se rok može produžiti za mjesec dana u slučajevima koji potpadaju pod Poglavlje I. i II. ove Glave.

3. Odluka, ili nedonošenje odluke u predviđenom roku, može biti predmet žalbe prema nacionalnom pravu.

Članak 52.

Korištenje profesionalnih titula

1. Ako je, u državi članici domaćinu, korištenje profesionalnih titula za neku od djelatnosti unutar predmetne profesije zakonski uređeno, državljani drugih država članica koji su ovlašteni za obavljanje zakonski uređene profesije na temelju Glave III., koriste profesionalne titule države članice domaćina koje odgovaraju toj profesiji u toj državi članici te koriste odgovarajuće kratice.

2. Kada je u državi članici domaćinu određenu profesiju zakonski uredila neka udruga ili organizacija u smislu članka 3. stavka 2., državljanima država članica nije dopušteno koristiti

profesionalnu titulu koju izdaje ta organizacija ili udruga, kao ni odgovarajuću kraticu, ukoliko ne podnesu dokaze da su članovi te udruge ili organizacije.

Ako je članstvo u nekoj udruzi ili organizaciji uvjetovano određenim kvalifikacijama, to joj je, u odnosu na državljane drugih država članica koji posjeduju stručne kvalifikacije, dozvoljeno samo pod uvjetima koji su određeni ovom direktivom.

GLAVA IV. DETALJNA PRAVILA ZA BAVLJENJE PROFESIJOM

Članak 53. Znanje jezika

Osobe kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su im potrebni za bavljenje dotičnom profesijom u državi članici domaćinu.

Članak 54. Korištenje akademskih titula

Ne dovodeći u pitanje članak 7. i 52., država članica domaćin osigurava odgovarajućim osobama pravo na korištenje akademskih titula koje su im dodijeljene u državi članici porijekla, kao i mogućih skraćenih oblika istih, na jeziku države članice porijekla. Država članica domaćin može zahtijevati da iza te titule slijedi naziv i adresa ustanove ili ispitnog povjerenstva koje ju je dodijelilo. Kada postoji mogućnost da se neka akademska titula države članice porijekla, u državi članici domaćinu zamijeni s titulom za koju je u toj državi potrebna dodatna izobrazba koju nositelj titule nije stekao, država članica domaćin može zahtijevati od te osobe da koristi akademsku titulu države članice porijekla na odgovarajući način, koji odredi država članica domaćin.

Članak 55. Suglasnost fondova za zdravstveno osiguranje

Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 1. i članak 6. prvi podstavak točka (b), države članice koje zahtijevaju od osoba koje su stekle stručne kvalifikacije na njihovom teritoriju da obave pripremnu fazu izobrazbe uz rad i/ili stjecanja stručnog iskustva kako bi dobile suglasnost fondova za zdravstveno osiguranje, oslobađaju ove obveze osobe koje su dokaze o profesionalnim kvalifikacijama za liječnike i stomatologe stekle u drugim državama članicama.

GLAVA V. UPRAVNA SURADNJA I ODGOVORNOST ZA PROVEDBU

Članak 56. Nadležne vlasti

1. Nadležne vlasti države članice domaćina i države članice porijekla blisko će surađivati i uzajamno se pomagati kako bi olakšale primjenu ove direktive. Osigurati će povjerljivost informacija koje razmjenjuju.

2. Nadležne vlasti države članice domaćina i države članice porijekla razmjenjuju informacije o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i specifičnim okolnostima koje će vjerojatno utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove direktive, poštujući zakone o zaštiti osobnih podataka u skladu s direktivama 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca glede obrade osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka¹ i 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. u svezi s obradom osobnih podataka i zaštitom privatnosti u sektoru elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama)².

Država članica domaćin ispituje istinitost okolnosti i njene vlasti odlučuju o prirodi i opsegu istraživanja koja treba provesti te obavještavaju državu članicu domaćina o zaključcima koje su donijele na temelju dostupnih podataka.

3. Svaka će država članica, najkasnije 20. listopada 2007. godine, odrediti vlasti i tijela nadležne za izdavanje i primanje dokaza o formalnim kvalifikacijama i ostalih dokumenata ili podataka, te vlasti i tijela nadležne za zaprimanje zahtjeva i donošenje odluka iz ove direktive; i odmah će o tome obavijestiti ostale države članice i Komisiju.

4. Svaka država članica određuje koordinatora aktivnosti vlasti iz stavka 1. i o tome obavještava ostale države članice i Komisiju. Dužnosti koordinatora su slijedeće:

(a) promicati jedinstvenu primjenu ove direktive;

(b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove direktive, kao što su informacije o uvjetima pristupa zakonski uređenim profesijama u državama članicama.

Za potrebe ispunjavanja dužnosti koje su opisane u točki (b), koordinatori mogu tražiti pomoć kontakt-osoba iz članka 57.

Članak 57. Kontakt-osobe

Svaka država članica će, najkasnije do 20. listopada 2007. godine, odrediti kontakt-osobe čiji je zadatak:

(a) pružati građanima i kontakt-osobama ostalih država članica potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija u skladu s ovom direktivom, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju profesije i bavljenje tim profesijama, uključujući i socijalno zakonodavstvo, i, po potrebi, etička pravila;

(b) pomoći građanima da ostvare prava koja im daje ova direktiva, gdje je to primjereno, u suradnji s ostalim kontakt-osobama i nadležnim vlastima države članice domaćina.

Na zahtjev Komisije, kontakt-osobe obavještavaju Komisiju o rezultatima upita, koje rješavaju, sukladno odredbama točke (b), u roku dva mjeseca od dana njihova primitka.

Članak 58.

¹ Službeni list L 281, 23.11.1995., str. 31. direktive izmijenjene Uredbom (EZ) br. 1882/2003.

² Službeni list L 201, 31.07.2002., str. 37.

Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija

1. Komisiji će pomagati Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija, u daljnjem tekstu "Odbor", koji sačinjavaju predstavnici država članica, a njime predsjedava predstavnik Komisije.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uz dužno poštivanje odredbi članka 8. te Odluke. Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi dva mjeseca.
3. Odbor usvaja svoja pravila postupka.

Članak 59. Konzultacije

Komisija osigurava konzultacije stručnjaka iz nadležnih stručnih skupina na odgovarajući način, osobito u kontekstu rada Odbora iz članka 58., i dostavlja obrazloženo izvješće o ovim konzultacijama navedenom Odboru.

GLAVA VI. OSTALE ODREDBE

Članak 60. Izvješća

1. Počevši od 20. listopada 2007. godine, države članice će Komisiji, svake dvije godine, slati izvješća o primjeni sustava. Osim općenitih primjedbi, izvješće mora sadržavati statistički sažetak donesenih odluka i opis glavnih problema koji su proizašli iz primjene ove direktive.
2. Počevši od 20. listopada 2007., Komisija će svakih pet godina sastavljati izvješće o provedbi ove direktive.

Članak 61. Klauzula o odstupanju

Ako, zbog primjene neke od odredbi ove direktive, država članica naiđe na velike poteškoće na određenom području, Komisija proučava te poteškoće u suradnji s dotičnom državom članicom.

Po potrebi, Komisija odlučuje, u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., da se dotičnoj državi dozvoli odstupanje od spornih odredbi na određeno vrijeme.

Članak 62. Opoziv

Od 20. listopada 2007. godine, opozivaju se direktive 77/452/EEZ, 77/453/EEZ, 78/686/EEZ, 78/687/EEZ, 78/1026/EEZ, 78/1027/EEZ, 80/154/EEZ, 80/155/EEZ, 85/384/EEZ, 85/432/EEZ, 85/433/EEZ, 89/48/EEZ, 92/51/EEZ, 93/16/EEZ i 1999/42/EZ. Upućivanje

na opozvane direktive smatra se upućivanjem na ovu direktivu, a opoziv neće imati utjecaja na akte usvojene na temelju tih direktiva.

Članak 63.
Transponiranje

Države članice će donijeti potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladile s ovom direktivom najkasnije do 20. listopada 2007. godine. One će o tome odmah obavijestiti Komisiju.

Kad države članice budu donosile ove mjere, te će mjere prilikom njihove službene objave sadržavati uputu na ovu direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. Načine tog upućivanja odredit će države članice.

Članak 64.
Stupanje na snagu

Ova direktiva stupa na snagu 20 dana od objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 65.
Adresati

Ova je direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu, 7. rujna 2005.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće
Predsjednik
C. CLARKE

PRILOG I.

Popis strukovnih udruga ili organizacija koje ispunjavaju uvjet iz članka 3. stavka 2.

IRSKA¹

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland²
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland²
3. The Association of Certified Accountants²
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

UJEDINJENA KRALJEVINA

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers

26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers

¹ Irski državljani su također članovi slijedećih udruga ili organizacija u Ujedinjenoj Kraljevini:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales

Institute of Chartered Accountants of Scotland

Institute of Actuaries

Faculty of Actuaries

The Chartered Institute of Management Accountants

Institute of Chartered Secretaries and Administrators

Royal Town Planning Institute

Royal Institution of Chartered Surveyors

Chartered Institute of Building.

² Samo za djelatnost knjigovodstvene revizije

28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

PRILOG II.

Popis programa izobrazbe s posebnom strukturom navedenom u članku 11. točki (c) podstavku (ii.)

1. Paramedicinski programi izobrazbe i programi izobrazbe za skrb o djeci

Izobrazba za slijedeće:

u Njemačkoj:

- pedijatrijska medicinska sestra (Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger),
- fizioterapeut (Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in))¹,
- radni terapeut/ergoterapeut (Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut),
- logoped (Logopäde/Logopädin),
- ortoptičar (Orthoptist(in)),
- državno priznat(a) odgajatelj(ica) (Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)),
- državno priznat pedagog-terapeut (Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)),
- medicinski laboratorijski tehničar (medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)),
- medicinski rendgen tehničar (medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)),
- medicinski tehničar za funkcionalnu dijagnostiku (medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik),
- veterinarski tehničar (veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)),
- dijetetičar (Diätassistent(in)),
- farmaceutski tehničar (Pharmazieingenieur) izobrazba završena prije 31. ožujka 1994. u prijašnjoj Njemačkoj Demokratskoj Republici ili na teritoriju novih država.
- psihijatrijska medicinska sestra (Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger),
- terapeut za govor (Sprachtherapeut(in));

u Republici Češkoj:

- zdravstveni asistent (zdravotnický asistent),

zvanje za koje obrazovanje traje ukupno najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od 8 godina i četverogodišnje srednjoškolsko stručno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje se zaključuje ispitom ‘maturitní zkouška»;

- asistent nutricionist (nutriční asistent),

zvanje za koje obrazovanje traje ukupno najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od 8 godina i četverogodišnje srednjoškolsko stručno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje se zaključuje ispitom ‘maturitní zkouška»;

i Italiji:

- zubotehničar (odontotecnico),
- optičar (ottico);

¹ Od 1. lipnja 1994. stručni naziv “Krankengymnast(in)” promijenjen je u “Physiotherapeut(in)”. Međutim, osobe ovog zvanja koje su dobile diplomu prije tog datuma mogu, ukoliko žele, i dalje koristiti raniji naziv “Krankengymnasti(in)”.

na Cipru:

— zubotehničar (οδοντοτεχνίτης),

zvanje za koje obrazovanje traje ukupno najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od 6 godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje, i dvogodišnje stručno obrazovanje nakon srednje škole, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;

— optičar (τεχνικός οπτικός),

zvanje za koje obrazovanje traje ukupno najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od 6 godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje, i dvogodišnje stručno obrazovanje nakon srednje škole, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;

u Latviji:

— zubarska medicinska sestra (zobarstniecibas masa),

zvanje za koje obrazovanje traje ukupno najmanje 13 godina, uključujući 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine stručnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijedi tri godine stručne prakse, nakon koje se polaže ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

—biomedicinski laborant (biomedicinas laborants),

zvanje za koje obrazovanje traje ukupno najmanje 12 godina, uključujući 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine stručnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijedi dvije godine stručne prakse, nakon koje se polaže ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

— zubotehničar (zobu tehnikis),

zvanje za koje obrazovanje traje ukupno najmanje 12 godina, uključujući 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine stručnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijedi dvije godine stručne prakse, nakon koje se polaže ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

— asistent fizioterapeut (fizioterapeita asistents),

zvanje za koje obrazovanje traje ukupno najmanje 13 godina, uključujući 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine stručnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijedi tri godine stručne prakse, nakon koje se polaže ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

u Luxembourggu:

— medicinski rendgen tehničar (assistant(e) technique médical(e) en radiologie),

— medicinski laboratorijski tehničar (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire),

— psihijatrijska medicinska sestra (infirmier/ičre psychiatrique),

- medicinski tehničar - kirurgija (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie),
- pedijatrijska medicinska sestra (infirmier/ičre puériculteur/trice),
- medicinska sestra - anestezičar (infirmier/ičre anesthésiste),
- kvalificirani maser/maserka (masseur/euse diplômé(e)),
- odgajatelj (éducateur/trice);

u Nizozemskoj:

- veterinarski asistent (dierenartsassistent),

za koje obrazovanje i izobrazba traju ukupno 13 godina, a uključuju:

(i) najmanje tri godine stručne izobrazbe u strukovnoj školi koja završava ispitom i koja se u nekim slučajevima nadopunjava jednogodišnjom ili dvogodišnjom stručnom izobrazbom koja završava ispitom, ili

(ii) najmanje dvije i pol godine stručne izobrazbe u strukovnoj školi koja završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje šest mjeseci, ili šestomjesečnim pripravništvom u odobrenoj ustanovi, ili

(iii) najmanje dvije godine stručne izobrazbe u strukovnoj školi koja završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje jedne godine, ili jednogodišnjim pripravništvom u odobrenoj ustanovi, ili

(iv) u slučaju veterinarskog asistenta (dierenartsassistent) tri godine stručne izobrazbe u strukovnoj školi (MBO-program) ili tri godine stručne izobrazbe s dvojnim sustavom naukovanja (LLW), s tim da oba tipa izobrazbe završavaju ispitom;

u Austriji:

- specijalna osnovna izobrazba za medicinske sestre koje se specijaliziraju za zdravstvenu njegu djece i mladih (spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege),

- specijalna osnovna izobrazba za psihijatrijske medicinske sestre (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege),

- optičar za kontaktne leće (Kontaktlinsenoptiker),

- pediker (Fußpfleger)

- tehničar za slušne aparate (Hörgeräteakustiker),

- ljekarnik (Drogist),

koji zahtijevaju obrazovanje i izobrazbu u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje petogodišnju izobrazbu koja se provodi u strukturiranom okviru, a podijeljena je na razdoblje naukovanja koje traje najmanje tri godine i koje se provodi djelomično na radnom mjestu a djelomično u stručnoj obrazovnoj ustanovi, te na razdoblje stručne prakse i izobrazbe koje završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove struke i pravo osposobljavanja naučnika;

— maser (Masseur),

koji zahtijeva obrazovanje i izobrazbu u ukupnom trajanju od 14 godina, uključujući petogodišnju izobrazbu koja se provodi u strukturiranom okviru, a sastoji se od dvogodišnjeg naukovanja, dvogodišnje stručne prakse i izobrazbe, te jednogodišnje obuke, nakon čega slijedi stručni ispit kojim se daje pravo obavljanja ove struke i pravo osposobljavanja naučnika;

— odgajateljica u dječjem vrtiću (Kindergärtner/in),

— odgajatelj (Erzieher),

zahtijeva obrazovanje i izobrazbu u trajanju od najmanje 13 godina, uključujući petogodišnju stručnu izobrazbu u strukovnoj školi, koja završava ispitom;

u Slovačkoj:

— plesni učitelj u osnovnim umjetničkim školama (učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách),

zahtijeva obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14,5 godina, uključujući osmogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj specijaliziranoj školi, te pet semestara obrazovnog programa plesne pedagogije;

— odgajatelj u ustanovama za specijalnu izobrazbu i u socijalnim ustanovama (vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb),

zahtijeva obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osmogodišnje/devetogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj pedagoškoj školi ili nekoj drugoj srednjoj školi, i dvije godine dodatnog izvanrednog pedagoškog studija.

2. Majstorski sektor (Mester/Meister/Maître), koji zahtijeva obrazovanje i izobrazbu za vještine koje nisu pokrivene glavom III. poglavljem II. ove Direktive.

Izobrazba za slijedeće:

u Danskoj:

— optičar (optometrist),

izobrazba traje ukupno 14 godina, uključujući petogodišnju stručnu izobrazbu koja je podijeljena na dvije i pol godine teoretske obuke u stručnoj obrazovnoj ustanovi i dvije i pol godine praktične obuke na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva 'Mester';

— ortopedski tehničar (ortopédimekaniker),

izobrazba traje ukupno 12,5 godina, uključujući tri i pol godine stručne izobrazbe koja je podijeljena na šestomjesečnu teoretsku obuku u stručnoj obrazovnoj ustanovi i trogodišnju praktičnu obuku na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva 'Mester';

— ortopedski postolar (ortopédiskomager),

izobrazba traje ukupno 13,5 godina, uključujući četiri i pol godine stručne izobrazbe koja je podijeljena na dvije godine teoretske obuke u stručnoj obrazovnoj ustanovi i dvije i pol godine praktične obuke na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva 'Mester';

u Njemačkoj:

- optičar (Augenoptiker),
- zubotehničar (Zahntechniker),
- izrađivač kirurških zavoja (Bandagist),
- izrađivač slušnih aparata (Hörgeräte-Akustiker),
- ortopedski tehničar (Orthopädiemechaniker),
- ortopedski postolar (Orthopädienschuhmacher);

u Luksemburgu:

- optičar (opticien),
- zubotehničar (mécanicien dentaire),
- izrađivač slušnih aparata (audioprothésiste),
- ortopedski tehničar/izrađivač kirurških zavoja (mécanicien orthopédiste/bandagiste),
- ortopedski postolar (orthopédiste-cordonnier),

izobrazba za ova zvanja traje ukupno 14 godina, uključujući najmanje pet godina izobrazbe prema strukturiranom obrazovnom okviru djelomično na radnom mjestu a djelomično u strukovnoj obrazovnoj ustanovi, a završava ispitom koji se mora položiti da bi se obavljala bilo koja djelatnost određenog zanata, nezavisno ili u svojstvu zaposlenika s primjerenom razinom odgovornosti;

u Austriji:

- izrađivač kirurških zavoja (Bandagist),
- izrađivač steznika (Miederwarenerzeuger),
- optičar (Optiker),
- ortopedski postolar (Orthopädienschuhmacher),
- ortopedski tehničar (Orthopädietechniker),
- zubotehničar (Zahntechniker),
- vrtlar (Gärtner),

izobrazba za ova zvanja traje ukupno najmanje 14 godina, uključujući najmanje pet godina izobrazbe prema strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naučavanja koje se sastoji od izobrazbe djelomično na radnom mjestu a djelomično u stručnoj obrazovnoj ustanovi, te na razdoblje stručne prakse i obuke u trajanju od najmanje dvije

godine, a završava majstorskim ispitom kojim se stječe pravo obavljanja struke, osposobljavanja naučnika i upotrebe naziva «Meister»;

izobrazba za majstora obrtnika na području poljoprivrede i šumarstva, naime:

- majstor za poljoprivredu (Meister in der Landwirtschaft),
- majstor za seosko gospodarstvo (Meister in der ländlichen Hauswirtschaft),
- majstor za hortikulturu (Meister im Gartenbau),
- majstor za vrtlarstva (Meister im Feldgemüsebau),
- majstor za voćarstvo i obradu voća (Meister im Obstbau und in der Obstverwertung),
- majstor za vinogradarstvo i proizvodnju vina (Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft),
- majstor za mljekarske farme (Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft),
- majstor za konjarstvo (Meister in der Pferdewirtschaft),
- majstor za ribarstvo (Meister in der Fischereiwirtschaft),
- majstor za peradarske farme (Meister in der Geflügelwirtschaft),
- majstor za pčelarstvo (Meister in der Bienenwirtschaft),
- majstor za šumarstvo (Meister in der Forstwirtschaft),
- majstor za šumske plantaže i upravljanje šumama (Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft),
- majstor za poljoprivredno skladištenje (Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung),

obrazovanje i izobrazba za ova zvanja traje najmanje 15 godina, uključujući najmanje šest godina izobrazbe prema strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od izobrazbe djelomično na poslu a djelomično u strukovnoj obrazovnoj ustanovi, te na razdoblje od tri godine stručne prakse, a završava majstorskim ispitom koji se odnosi na struku i kojim se stječe pravo osposobljavanja naučnika i upotrebe naziva «Meister»;

u Poljskoj:

- učitelj za praktičnu stručnu izobrazbu (Nauczyciel praktycznej nauki zawodu),

što zahtijeva obrazovanje u trajanju od:

(i) osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina obrazovanja u srednjoj strukovnoj školi ili drugoj odgovarajućoj srednjoj školi iz odgovarajućeg područja, nakon čega slijedi pedagoška izobrazba u ukupnom trajanju od najmanje 150 sati, tečaj iz sigurnosti na radu i radne higijene, te dvije godine stručnog iskustva u zvanju koje će ta osoba poučavati; ili

(ii) osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina strukovnog srednjoškolskog obrazovanja, te diploma poslije-srednjoškolske pedagoško-tehničke škole; ili

(iii) osam godina osnovnog obrazovanja, te dvije do tri godine osnovnog stručnog srednjoškolskog obrazovanja i najmanje tri godine stručnog iskustva potvrđenog diplomom majstora za određeno zvanje, nakon čega slijedi pedagoška izobrazba u trajanju od najmanje 150 sati;

u Slovačkoj:

— majstor za stručnu izobrazbu (majster odbornej výchovy),

zahtijeva obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od osam godina osnovnog obrazovanja, četiri godine stručnog obrazovanja (završeno stručno srednjoškolsko obrazovanje i/ili naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu stručne izobrazbe ili programa naukovanja), stručnog iskustva u ukupnom trajanju od najmanje tri godine na području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dopunski pedagoški studij na pedagoškom ili tehničkom fakultetu; ili potpuno srednjoškolsko obrazovanje i naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu stručne izobrazbe ili naukovanja, stručno iskustvo u ukupnom trajanju od najmanje tri godine na području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dodatni studij pedagogije na pedagoškom fakultetu; ili od 1. rujna 2005. specijalizirano obrazovanje na području specijalizirane pedagogije u metodološkim centrima za majstore stručne izobrazbe na posebnim školama bez dodatnog pedagoškog studija.

3. Sektor pomorstva

(a) Pomorski transport

Izobrazba za slijedeće:

u Republici Češkoj:

- pomoćnik palube (palubní asistent),
- časnik navigacijske straže (námořní poručík),
- prvi časnik palube (první palubní důstojník),
- kapetan (kapitán),
- pomoćnik u strojarnici (strojní asistent),
- časnik odgovoran za rad strojarnice (strojní důstojník),
- drugi časnik strojarnice (druhý strojní důstojník),
- prvi časnik strojarnice (první strojní důstojník),
- elektrotehničar (elektrotechnik),
- glavni časnik-elektrotehničar (elektrodůstojník);

u Danskoj:

- kapetan broda (skibsfører),
- prvi časnik (overstyrmand),
- časnik palube, navigator (enestyrmand, vagthavende styrmand),
- časnik palube (vagthavende styrmand),
- upravitelj stroja (maskinchef),
- prvi časnik stroja (1. maskinmester),
- prvi časnik stroja/časnik na dužnosti (1. maskinmester/vagthavende maskinmester);

u Njemačkoj:

- kapetan, veliki brod obalne plovidbe (Kapitän AM),
- kapetan, brod obalne plovidbe (Kapitän AK),
- časnik palube, veliki brod obalne plovidbe (Nautischer Schiffsoffizier AMW),
- časnik palube, brod obalne plovidbe (Nautischer Schiffsoffizier AKW),

- glavni strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen),
- brodski mehaničar, stupanj C (Schiffsmaschinist CMA -Leiter von Maschinenanlagen),
- brodski strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CTW),
- brodski mehaničar, stupanj C – samostalni strojarski časnik (Schiffsmaschinist CMAW - Technischer Alleinoffizier);

u Italiji:

- časnik palube (ufficiale di coperta),
- časnik stroja (ufficiale di macchina);

u Latviji:

- brodski elektroinženjer (kugu elektromehānikis),
- operator rashladnog postrojenja (kuga saldešanas iekartu mašinists);

u Nizozemskoj:

- prvi časnik (brod obalne plovidbe) (s dodatnom izobrazbom) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)),
- strojar obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver),
- VTS-časnik (VTS-functionaris);

što zahtijeva izobrazbu:

— u Republici Češkoj:

(i) za pomoćnika palube (palubní asistent),

1. osoba stara najmanje 20 godina.

2. (a) pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel navigacije, s tim da oba ova programa izobrazbe završavaju ispitom «maturitni zkouška», te odobrena pomorska praksa na brodu tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci; ili

(b) odobrena pomorska praksa na brodu u trajanju od najmanje dvije godine u sklopu navigacijske straže na potpunoj razini broda, te završen odobreni program izobrazbe koji zadovoljava standard stručnosti specificiran u odjeljku A-II/1 kodeksa STCW (Međunarodna konvencija o standardima za izobrazbu, izdavanje svjedodžbi i držanje straže za pomorce), koji organizira pomorska akademija ili viša pomorska škola potpisnica konvencije STCW, te ispit koji se polaže pred ispitnom komisijom koju priznaje MTC (Odbor za pomorski transport Republike Češke);

(ii) za časnika navigacijske straže (námořní poručík),

1. odobrena pomorska praksa u svojstvu pomoćnika palube na brodovima od 500 bruto tona ili više, u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi, ili u trajanju od jedne godine za one koji su diplomirali odobrene obrazovne programe, od čega najmanje šest mjeseci u funkciji uloge koja čini dio navigacijske straže;

2. ispravno popunjen i potvrđen Dnevnik izobrazbe na brodu za kadete palube;

(iii) za prvog časnika palube (první palubní důstojník),

certifikat stručnosti časnika zaduženog za navigacijsku stražu na brodovima od 500 bruto tona ili više, i najmanje 12 mjeseci odobrene pomorske prakse u toj funkciji;

(iv) za kapetana (kapitán),

= certifikat za službu u funkciji kapetana na brodovima između 500 i 3 000 bruto tona,

= certifikat o osposobljenosti za prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više i najmanje šest mjeseci priznate pomorske prakse u funkciji prvog časnika na brodovima od 500 bruto tona ili više, te najmanje šest mjeseci priznate pomorske prakse u funkciji prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više;

(v) za pomoćnika u strojarnici (strojní asistent),

1. osoba stara najmanje 20 godina;

2. pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel pomorskog strojarstva, te odobrena pomorska praksa na brodu tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci; ili

(vi) za časnika upravitelja stroja (strojní důstojník),

odobrena pomorska praksa u funkciji pomoćnika u strojarnici u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi;

(vii) za drugog časnika stroja (druhý strojní důstojník),

odobrena pomorska praksa u trajanju od najmanje 12 mjeseci u funkciji trećeg časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 750 kW pogonske snage i više;

(viii) za prvog časnika stroja (první strojní důstojník),

odgovarajući certifikat za rad u funkciji drugog časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 3 000 kW pogonske snage ili više, te najmanje šest mjeseci priznate pomorske prakse u tom svojstvu;

(ix) za elektrotehničara (elektrotechnik),

1. osoba stara najmanje 18 godina.

2. pomorska ili druga akademija, elektrotehnički fakultet, tehnička škola ili viša elektrotehnička škola, s tim da svaki od ovih obrazovnih programa završava ispitom 'maturitní zkouška', te najmanje 12 mjeseci priznate prakse na području elektrotehnike;

(x) za glavnog časnika elektrotehničara (elektrodůstojník),

1. pomorska akademija ili viša pomorska škola, fakultet pomorske elektrotehnike ili druga akademija ili srednja škola na području elektrotehnike, s tim da svi ovi obrazovni programi završavaju ispitom 'maturitní zkouška' ili državnim ispitom;

2. priznata pomorska praksa u funkciji elektrotehničara kroz razdoblje od najmanje 12 mjeseci za one koji su diplomirali na akademiji ili višoj školi, ili najmanje 24 mjeseca za one koji su završili srednju školu;

— u Danskoj devet godina osnovne škole iza koje slijedi program osnovne stručne izobrazbe i/ili staž na moru između 17 i 36 mjeseci, što se nadopunjava:

(i) jednogodišnjom specijaliziranom stručnom izobrazbom za časnika palube,

(ii) trogodišnjom specijaliziranom stručnom izobrazbom za ostale.

— u Njemačkoj izobrazba traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnju osnovnu stručnu izobrazbu i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jedna ili dvije godine stručne izobrazbe, koja se, tamo gdje je to potrebno, nadopunjava dvogodišnjim radnim iskustvom na navigaciji;

— u Latviji:

(i) za brodskog elektroinženjera (kugu elektromehaničara),

1. osoba stara najmanje 18 godina;

2. obrazovanje u ukupnom trajanju od 12,5 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine stručne izobrazbe. Osim toga potreban je pomorski staž od najmanje šest mjeseci u svojstvu brodskog elektrotehničara ili pomoćnika elektrotehničara na brodovima sa snagom generatora većom od 750 kW. Stručna izobrazba završava specijalnim ispitom koji provodi nadležno tijelo vlasti u skladu s obrazovnim programom odobrenim od strane Ministarstva prometa;

(ii) za operator rashladnog postrojenja (kuga saldešanas iekartu mašinists),

1. osoba stara najmanje 18 godina;

2. obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine stručne izobrazbe. Osim toga potreban je pomorski staž od najmanje 12 mjeseci u svojstvu pomoćnika inženjera za rashladno postrojenje. Stručna izobrazba završava specijalnim ispitom koji provodi nadležno tijelo vlasti u skladu s obrazovnim programom odobrenim od strane Ministarstva prometa;

— u Italiji izobrazba traje 13 godina, od kojih se najmanje pet godina sastoji od stručne izobrazbe koja završava ispitom, a tamo gdje je to potrebno, nadopunjava se pripravničkim stažem.

— u Nizozemskoj:

(i) prvi časnik (brodovi obalne plovidbe) (s dodatnom izobrazbom) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)), i strojar obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver), zahtijevaju program izobrazbe u trajanju od 14 godina, od kojih se najmanje dvije godine odvija u stručnoj obrazovnoj ustanovi, nadopunjeno s 12 mjeseci pripravnštva,

(ii) za VTS časnike (VTS-functionaris) izobrazba traje ukupno 15 godina, a uključuje najmanje tri godine visokoškolskog stručnog obrazovanja ili srednjeg stručnog obrazovanja, nakon kojih slijede nacionalni ili regionalni stručni programi izobrazbe od kojih se svaki sastoji od najmanje 12 tjedana teoretske nastave i završava ispitom,

što se priznaje prema međunarodnoj konvenciji STCW (Međunarodna konvencija o standardima za izobrazbu, izdavanju svjedodžbi i držanju straže pomoraca, 1978.).

(b) Morski ribolov

Izobrazba za slijedeće:

u Njemačkoj:

- kapetan, ribolov u dubokom moru (Kapitän BG/Fischerei),
- kapetan, obalni ribolov (Kapitän BLK/Fischerei),
- časnik palube, brod za plovidbu dubokim morem (Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei),
- časnik palube, brod za obalnu plovidbu (Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei);

u Nizozemskoj:

- prvi časnik/strojar V (stuurman werktuigkundige V),
- strojar IV (ribarski brod) (werktuigkundige IV visvaart),
- prvi časnik IV (ribarski brod) (stuurman IV visvaart),
- prvi časnik/strojar VI (stuurman werktuigkundige VI),

što zahtijeva slijedeću izobrazbu:

— u Njemačkoj izobrazba traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnji program osnovne stručne izobrazbe i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jednogodišnja ili dvogodišnja stručna izobrazba nadopunjena, tamo gdje je to prikladno, dvogodišnjim radnim iskustvom u navigaciji,

— u Nizozemskoj izobrazba traje između 13 i 15 godina, od kojih se najmanje dvije godine odnose na izobrazbu u specijaliziranoj stručnoj školi, što se nadopunjava radnim iskustvom u trajanju od 12 mjeseci,

koje se priznaju u okviru Torremolinoske konvencije (Međunarodna konvencija o sigurnosti ribarskih brodova iz 1977.).

4. Tehnički sektor

Izobrazba za slijedeće:

U Republici Češkoj:

— ovlašteni tehničar, ovlašteni građevinar (autorizovaný technik, autorizovaný stavitel),

zahtijeva stručnu izobrazbu u trajanju od najmanje devet godina, koja se sastoji od četverogodišnjeg srednjoškolskog tehničkog obrazovanja koje završava ispitom ‘maturitní zkouška’ (srednja tehnička škola), te petogodišnjeg stručnog iskustva, a završava stručnim ispitom za obavljanje djelatnosti u graditeljstvu (sukladno Zakonu br. 50/1976 Sb. (Zakon o graditeljstvu) i Zakonu br. 360/1992 Sb.);

— vozač tračnog vozila (fyzická osoba řídící drážní vozidlo),

zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koja se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručne srednjoškolske izobrazbe koja završava ispitom ‘maturitní zkouška’, nakon čega se polaže državni ispit o pogonskoj sili vozila;

— tehničar za održavanje tračnica (drážní revizní technik),

zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koja se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručne srednjoškolske izobrazbe u srednjoj strojarskoj ili elektroničkoj školi, koja završava ispitom ‘maturitní zkouška’;

— instruktor za vožnju (učitel autoškoly),

osoba koja nije mlađa od 24 godine; zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koja se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručne srednjoškolske izobrazbe u srednjoj prometnoj ili strojarskoj školi, koja završava ispitom ‘maturitní zkouška’;

— državni tehničar za tehnički pregled ispravnosti motornih vozila (kontrolní technik STK),

osoba koja nije mlađa od 21 godine; zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koja se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručne srednjoškolske izobrazbe koja završava ispitom ‘maturitní zkouška’, nakon čega slijedi najmanje dvije godine tehničke prakse; takva osoba mora posjedovati vozačku dozvolu, ne smije biti kažnjavana, i mora završiti specijalnu izobrazbu za državnog tehničara u trajanju od najmanje 120 sati te uspješno položiti ispit;

— mehaničar za kontrolu emisija automobila (mechanik měření emisí),

zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koja se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručne srednjoškolske izobrazbe koja završava ispitom ‘maturitní zkouška’; nadalje, kandidat za ovo zanimanje mora imati najmanje tri godine stručnog iskustva te specijalnu izobrazbu za «mehaničara za kontrolu emisija automobila» u trajanju od osam sati i uspješno položen ispit;

— voditelj čamca I. klase (kapitán I. třídy),

zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, koja se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i tri godine stručne izobrazbe koja završava ispitom ‘maturitní zkouška’ i pregledom na temelju kojeg se izdaje certifikat o podobnosti. Nakon ove stručne izobrazbe slijedi četiri godine stručne prakse koja završava ispitom;

— restaurator spomenika koji su umjetnička djela (restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel),

zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od 12 godina, ukoliko uključuje potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja, ili 10 do 12 godina izobrazbe u sličnom programu, plus pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje okončano ispitom ‘maturitní zkouška’, ili osam godina stručnog iskustva za one koji su završili srednjoškolsko tehničko obrazovanje okončano naučničkim ispitom;

— restaurator umjetničkih djela koja nisu spomenici i koja se drže u zbirkama muzeja i galerija, te drugih objekata koji imaju kulturnu vrijednost (restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty),

zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od 12 godina, plus pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja okončano ispitom ‘maturitní zkouška’

— upravitelj otpadom (odpadový hospodář),

zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od 12 godina, koja se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručnog srednjoškolskog obrazovanja okončanog ispitom ‘maturitní zkouška’, te najmanje pet godina iskustva u sektoru upravljanja otpadom tijekom posljednjih 10 godina;

— tehnički upravitelj miniranja (technický vedoucí odstřelů),

zahtijeva izobrazbu u ukupnom trajanju od 12 godina, koja se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručnog srednjoškolskog obrazovanja koje završava ispitom ‘maturitní zkouška’,

nakon čega slijedi:

dvije godine rada kao podzemni miner (za podzemnu aktivnost) ili jedna godina rada na površini (za površinsku aktivnost), uključujući šest mjeseci rada kao pomoćnik minera;

praktična i teoretska izobrazba u trajanju od 100 sati nakon koje slijedi ispit pred nadležnim pokrajinskim tijelom za miniranje;

šestomjesečno ili duže profesionalno iskustvo u planiranju i izvođenju većih minerskih radova;

program teoretske i praktične izobrazbe u trajanju od 32 sata nakon kojeg slijedi ispit pred Češkim tijelom za miniranje;

u Italiji:

- građevinski geometar (geometra),
- mjernik zemlje (perito agrario),

za koje je potrebno srednjoškolsko obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnog obrazovanja nakon kojeg slijedi pet godina srednjoškolskog obrazovanja koje uključuje tri godine stručnog osposobljavanja koje se zaključuje ispitom za tehničku diplomu, a nadopunjuje se slijedećim:

(i) za građevinske geometre: ili pripravništvom koje traje najmanje dvije godine u strukovnom uredu, ili petogodišnjim radnim iskustvom;

(ii) za mjernike zemlje, dvogodišnjim praktičnim pripravništvom,

nakon čega slijedi državni ispit;

u Latviji:

- pomoćnik strojovođe u željezničkom sektoru (vilces lidzekla vaditaja (mašinista) paligs),

osoba ne smije biti mlađa od 18 godina; zahtijeva izobrazbu koja traje ukupno najmanje 12 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručnog obrazovanja; stručna izobrazba koja završava specijalnim ispitom poslodavca; certifikat stručnosti koji na pet godina izdaje nadležno tijelo vlasti;

u Nizozemskoj:

- sudski izvršitelj (gerechtsdeurwaarder),
- izrađivač zubnih proteza (tandprotheticus),

što zahtijeva slijedeće programe školovanja i stručne izobrazbe:

(i) za sudskog izvršitelja (gerechtsdeurwaarder), ukupno 19 godina, što se sastoji od osam godina obvezne osnovne škole i osam godina srednjoškolskog obrazovanja, od čega četiri godine tehničke izobrazbe koja završava državnim ispitom te se nadopunjuje trogodišnjom teoretskom i praktičnom stručnom izobrazbom;

(ii) za izrađivača zubnih proteza (tandprotheticus) ukupno najmanje 15 godina redovitog školovanja i tri godine izvanrednog školovanja, što se sastoji od osam godina obvezne osnovne škole, četiri godine opće srednje škole, tri godine stručne izobrazbe koja uključuje teoretsku i praktičnu nastavu za zubnog tehničara, nadopunjeno s trogodišnjom izvanrednom izobrazbom za izrađivača zubnih proteza sa završnim ispitom;

u Austriji:

- šumar (Förster),
- tehničko savjetovanje (Technisches Büro),
- iznajmljivanje radne snage (Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe),

- posrednik za zapošljavanje (Arbeitsvermittlung),
- savjetnik za investicije (Vermögensberater),
- privatni istražitelj (Berufsdetektiv),
- zaštitar (Bewachungsgewerbe),
- posrednik za nekretnine (Immobilienmakler),
- upravitelj nekretnina (Immobilienverwalter),
- organizator građevinskog projekta (Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer),
- ustanova za utjerivanje dugova (Inkassobüro/Inkassoinstitut),

što zahtijeva izobrazbu i obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnog obrazovanja nakon kojeg slijedi najmanje petogodišnje srednjoškolsko obrazovanje koje završava tehničkim ili komercijalnim maturalnim ispitom, nadopunjeno s najmanje dvije godine izobrazbe na radnom mjestu sa zaključnim stručnim ispitom;

- savjetnik za osiguranje (Berater in Versicherungsangelegenheiten),

što zahtijeva izobrazbu i obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući šestogodišnju izobrazbu prema strukturiranom obrazovnom programu, koja se dijele na trogodišnje naukovanje i trogodišnju stručnu praksu i izobrazbu, sa završnim ispitom;

- majstor građevinar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Baumeister),
- majstor tesar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Zimmermeister),

što zahtijeva izobrazbu i obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 18 godina, uključujući najmanje devet godina stručne izobrazbe podijeljene na četiri godine srednje tehničke škole i pet godina stručne prakse i izobrazbe koja završava stručnim ispitom, kojim se daje pravo bavljenja strukom i izobražavanja naučnika, ukoliko se ta izobrazba odnosi na pravo izrade nacrtu zgrada, izrade tehničkih izračuna i nadziranja građevinskih radova (privilegij Marije Terezije);

— komercijalni knjigovođa (Gewerblicher Buchhalter), u skladu s propisom Gewerbeordnung iz 1994. (zakon iz 1994. o trgovini, obrtu i industriji);

— samozaposleni knjigovođa (Selbständiger Buchhalter), u skladu s propisom Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhänderberufe iz 1999. (zakon iz 1999. o profesijama u okviru javnog računovodstva)

u Poljskoj:

— dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u osnovnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań),

zahtijeva osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te trogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovne izobrazbe za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

— dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u područnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów),

zahtijeva osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovne izobrazbe za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

— dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów),

što zahtijeva:

(i) osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži, ili

(ii) osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja koje nije područje motornih vozila, te osmogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje ukupno 113 sat potpune izobrazbe, koja obuhvaća osnovnu i specijalističku izobrazbu, s ispitom nakon svakog stupnja.

Trajanje u satima i općeniti opseg pojedinih programa osposobljavanja u okviru cjelovite izobrazbe za dijagnostičara specificirani su posebno u Uredbi ministarstva za infrastrukturu od 28. studenog 2002. o detaljnim zahtjevima za dijagnostičare (SL 2002, br. 208, točka 1769);

— otpremnik vlakova (dyżurny ruchu),

zahtijeva osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine srednje stručne izobrazbe sa specijalizacijom za željeznički transport, te 45-dnevni tečaj osposobljavanja za posao otpremnika vlakova nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti; ili osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednje stručne izobrazbe sa specijalizacijom za željeznički transport, te tečaj osposobljavanja za posao otpremnika vlakova u trajanju od 63 dana nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti.

5. Programi izobrazbe u Ujedinjenoj Kraljevini koji se priznaju kao nacionalne stručne kvalifikacije ili Škotske stručne kvalifikacije

Izobrazba za slijedeće:

- ovlaštene veterinarski bolničar,
- rudarski inženjer elektrotehnike,
- rudarski inženjer strojarstva,
- zubni terapeut,
- zubni higijeničar,
- optičar,
- rudarski zastupnik,
- stečajni upravitelj,

- licencirani bilježnik,
- prvi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja,
- drugi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja,
- treći časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja,
- časnik palube - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja,
- časnik stroja - teretni/putnički brodovi - neograničeno trgovačko područje,
- ovlaštena stručna osoba za upravljanje otpadom,

koja rezultira kvalifikacijama priznatim kao Nacionalne stručne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj kao Škotske stručne kvalifikacije, 3. i 4. stupnja definirane u Nacionalnom okviru Ujedinjene Kraljevine za stručne kvalifikacije.

Ti stupnjevi se definiraju kao što slijedi:

- 3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva veliku odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu i vođenje drugih
- 4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa visokim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.

PRILOG III.

Popis reguliranog obrazovanja i izobrazbe navedenih u trećem podstavku članka 13. stavka 2.

U Ujedinjenoj Kraljevini:

Regulirani programi koji rezultiraju kvalifikacijama priznatim kao Nacionalne stručne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj kao Škotske stručne kvalifikacije, 3. i 4. stupnja definirane u Nacionalnom okviru Ujedinjene Kraljevine za stručne kvalifikacije.

Ovi se stupnjevi definiraju kao što slijedi:

— 3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva veliku odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu i vođenje drugih

— 4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa visokim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.

U Njemačkoj:

Sljedeći regulirani programi:

— Regulirani programi koji pripremaju za rad u struci tehničkog pomoćnika (technische(r) Assistent(in)), trgovačkog pomoćnika (kaufmännische(r) Assistent(in)), socijalnog rada (soziale Berufe), te u struci državno priznatog instruktora za disanje i govor (staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, što zahtijeva uspješno završeno srednjoškolsko obrazovanje (mittlerer Bildungsabschluss), koje se sastoji se od:

(i) najmanje trogodišnje⁽¹⁾ stručne izobrazbe u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i tamo gdje je to potrebno nadopunjava se dvogodišnjom stručnom izobrazbom koja također završava ispitom; ili

(ii) najmanje dvogodišnje stručne izobrazbe u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje šest mjeseci ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od šest mjeseci; ili

(iii) najmanje dvogodišnje stručne izobrazbe u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje jedne godine ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od jedne godine.

— Regulirani programi za profesije državno priznatog (staatlich geprüfte(r)) tehničara (Techniker(in)), poslovnog ekonomista (Betriebswirt(in)), dizajnera (Gestalter(in)) i pomoćnika obitelji (Familienpfleger(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, s tim da je preduvjet uspješno završeno obvezno obrazovanje ili odgovarajuće obrazovanje i

¹ Minimalno se trajanje može smanjiti sa tri na dvije godine ako dotična osoba ima kvalifikaciju potrebnu za upis na fakultet ("Abitur"), tj. trinaest godina prethodnog obrazovanja i izobrazbe, ili ako ima kvalifikaciju potrebnu za upis u "Fachhochschule" ("Fachhochschulreife"), tj. 12 godina obrazovanja i izobrazbe.

izobrazba (u trajanju od najmanje devet godina), te uspješno završen program u obrtničkoj školi (Berufsschule) u najmanjem trajanju od tri godine, nakon čega slijedi najmanje dvije godine radnog iskustva, te redovito obrazovanje i izobrazba u trajanju od najmanje dvije godine, ili izvanredno obrazovanje i izobrazbi u jednakom trajanju.

— Regulirani programi i regulirana obuka na poslu u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je, općenito govoreći, preduvjet uspješno završeno obvezno školovanje (u trajanju od najmanje devet godina) i koji općenito uključuju najmanje dvogodišnje radno iskustvo (u većini slučajeva trogodišnje) i ispit u kontekstu obuke na poslu za koji priprema uključuje nastavu osposobljavanja koja se ili odvija istovremeno s radnim iskustvom (najmanje 1000 sati) ili se pohađa na redovitoj osnovi (najmanje jednu godinu).

Njemačka tijela vlasti će dostaviti Komisiji i drugim državama članicama opis obrazovnih programa o kojima se govori u ovom prilogu.

U Nizozemskoj:

— Regulirani obrazovni programi u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja plus četiri godine bilo općeg srednjeg obrazovanja («MAVO») ili pripremnog stručnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, i koji zahtijevaju završen trogodišnji ili četverogodišnji program na visokoj školi za srednje stručno osposobljavanje (MBO) sa zaključnim ispitom.

— Regulirani obrazovni programi u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja plus četiri godine najmanje pripremnog stručnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, i koji zahtijevaju završen četverogodišnji stručni program sa sustavom naukovanja, koji se sastoji od najmanje jednog dana tjedno teoretske nastave na visokoj školi i praktične izobrazbe u određenom obrazovnom centru ili firmi sve ostale dane u tjednu, sa završnim ispitom za sekundarnu ili tercijarnu razinu.

Nizozemska tijela vlasti će dostaviti Komisiji i drugim državama članicama opis obrazovnih programa o kojima se govori u ovom prilogu.

U Austriji:

— Programi na višim stručnim školama (Berufsbildende Höhere Schulen) i višim obrazovnim ustanovama za poljoprivredu i šumarstvo (Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten), uključujući posebne vrste (einschließlich der Sonderformen), čiju strukturu i razinu određuju zakon i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina i uključuju pet godina stručne izobrazbe koja završava završnim ispitom, čije je uspješno polaganje dokaz stručne osposobljenosti.

— Programi u majstorskim školama (Meisterschulen), majstorskim razredima (Meisterklassen), industrijskim majstorskim školama (Werkmeisterschulen) ili građevinskim obrtničkim školama (Bauhandwerkerschulen), čiju strukturu i razinu određuju zakon i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina, uključujući devet godina obveznog obrazovanja, nakon kojeg slijedi ili najmanje trogodišnja stručna izobrazba u specijaliziranoj školi ili najmanje trogodišnja izobrazba na poslu paralelno sa školovanjem u stručnoj školi (Berufsschule), od kojih obje završavaju ispitom, a nadopunjavaju se uspješnim završavanjem najmanje trogodišnjeg obrazovnog programa u majstorskoj školi (Meisterschule), majstorskom razredu (Meisterklassen), industrijskoj majstorskoj školi (Werkmeisterschule) ili građevinskoj obrtničkoj školi (Bauhandwerkerschule). U većini slučajeva ukupno školovanje traje najmanje 15 godina, uključujući razdoblja stjecanja radnog iskustva, koje ili prethodi obrazovnim programima u ovim ustanovama ili se odvija paralelno s nastavom (najmanje 960 sati).

Austrijska tijela vlasti će dostaviti Komisiji i drugim državama članicama opis obrazovnih programa o kojima se govori u ovom prilogu.

PRILOG IV.

Djelatnosti povezane s kategorijama stručnih iskustava navedenim u člancima 17., 18. i 19.

Lista I.

Glavne skupine pokrivena Direktivom 64/427/EEZ, nadopunjenom Direktivom 69/77/EEZ, te direktivama 68/366/EEZ i 82/489/EEZ

1.

Direktiva 64/427/EEZ

(Direktiva o liberalizaciji 64/429/EEZ)

Nomenklatura NICE (u skladu s glavnim skupinama 23 do 40 ISIC)

Glavna skupina	23	Proizvodnja tekstila
	232	Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za vunu
	233	Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za pamuk
	234	Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za svilu
	235	Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za lan i konoplju
	236	Industrije drugih tekstilnih vlakana (juta, čvrsta vlakna, itd.), užad
	237	Proizvodnja pletenih i kačkanih proizvoda
	238	Oplemenjivanje tekstila
	239	Druga tekstilna industrija
Glavna skupina	24	Proizvodnja obuće, drugih odjevnih predmeta i posteljine
	241	Strojna proizvodnja obuće (osim od gume ili drva)
	242	Ručna proizvodnja ili popravak obuće
	243	Proizvodnja odjevnih predmeta (osim krzna)
	244	Proizvodnja madraca i posteljine
	245	Industrija kože i krzna
Glavna skupina	25	Proizvodnja i prerada drva i pluta, osim proizvodnje namještaja
	251	Piljenje i industrijska priprema drva
	252	Proizvodnja drvenih poluproizvoda
	253	Serijska proizvodnja drvenih građevinskih komponenata, uključujući podove
	254	Proizvodnja drvenih kontejnera
	255	Proizvodnja drugih drvenih proizvoda (osim namještaja)
Glavna skupina	26	260 Proizvodnja drvenog namještaja
Glavna skupina	27	Proizvodnja papira i papirnatih proizvoda
	271	Proizvodnja pulpe, papira i kartona
	272	Obrada papira i kartona, te proizvodnja artikala od pulpe
Glavna skupina	28	280 Tiskarstvo, izdavaštvo i srodne industrije
Glavna skupina	29	Kožna industrija
	291	Pogoni za štavljenje i obradu kože
	292	Proizvodnja kožnih proizvoda
Prijašnja glavna skupina	30	Proizvodnja gumenih i plastičnih proizvoda, te proizvoda od umjetnih vlakana i škroba

	301	Obrada gume i azbesta
	302	Obrada plastičnih materijala
	303	Proizvodnja umjetnih vlakana
Prijašnja glavna skupina	31	Kemijska industrija
	311	Proizvodnja kemijskih sirovina i njihova daljnja prerada
	312	Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za industrijske i poljoprivredne svrhe (uključujući proizvodnju masti i ulja biljnog ili životinjskog podrijetla za industrijsku upotrebu što spada u skupinu ISIC 312)
	313	Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za kućnu ili uredsku upotrebu [isključujući proizvodnju medicinskih i farmaceutskih proizvoda (prijašnja skupina ISIC 319)]
Glavna skupina	32	320 Naftna industrija
Glavna skupina	33	Proizvodnja nemetalnih mineralnih proizvoda
	331	Proizvodnja građevinskih glinenih proizvoda
	332	Proizvodnja stakla i staklenih proizvoda
	333	Proizvodnja keramičkih proizvoda, uključujući vatrostalne proizvode
	334	Proizvodnja cementa, vapna i žbuke
	335	Proizvodnja građevinskog materijala od betona, cementa i žbuke
	339	Obrada kamena i proizvodnja drugih nemetalnih mineralnih proizvoda
Glavna skupina	34	Proizvodnja i primarna transformacija neobojenih i obojenih metala
	341	Industrija željeza i čelika (kako je definirano u Ugovoru o EZUČ-u, uključujući koksare integrirane u čeličane)
	324	Proizvodnja čeličnih cijevi
	343	Izvlačenje žica, hladno izvlačenje, hladno valjanje traka, hladno oblikovanje
	344	Proizvodnja i primarna transformacija obojenih metala
	345	Ljevaonice obojenih i neobojenih metala
Glavna skupina	35	Proizvodnja metalnih proizvoda (osim strojeva i transportne opreme)
	351	Kovanje, teško utiskivanje i teško prešanje
	352	Sekundarna transformacija i površinska obrada
	353	Metalne konstrukcije
	354	Izrada kotlova, proizvodnja industrijskih posuda
	355	Proizvodnja oruđa i sredstava te gotovih metalnih proizvoda (osim električne opreme)
	359	Pomoćne aktivnosti strojarstva
Glavna skupina	36	Proizvodnja strojeva, osim električnih strojeva
	361	Proizvodnja poljoprivrednih strojeva i traktora
	362	Proizvodnja uredskih strojeva
	363	Proizvodnja alata za obradu metala i drugih strojnih alata, te uređaja i dodataka za njih i za druge električne alate
	364	Proizvodnja tekstilnih strojeva i pribora, proizvodnja šivaćih strojeva
	365	Proizvodnja strojeva i opreme za industriju hrane i pića, te za kemijsku industriju i druge srodne industrije
	366	Proizvodnja pogona i opreme za rudnike, ljevaonice željeza i

		čelika, te za građevinsku industriju; proizvodnja opreme s mehaničkim upravljanjem
	367	Proizvodnja transmisijske opreme
	368	Proizvodnja strojeva za druge specifične industrijske svrhe
	369	Proizvodnja drugih ne-električnih strojeva i opreme
Glavna skupina	37	Elektrotehnika
	371	Proizvodnja električnih žica i kablova
	372	Proizvodnja motora, generatora, transformatora, uklopnih/rasklopnih uređaja, i druge slične opreme za snabdijevanje električnom energijom
	373	Proizvodnja električne opreme za izravnu komercijalnu upotrebu
	374	Proizvodnja telekomunikacijske opreme, mjernih instrumenata, drugih naprava za mjerenje i elektromedicinske opreme
	375	Proizvodnja elektroničke opreme, radio i televizijskih prijemnika, audio opreme
	376	Proizvodnja električnih aparata za kućnu upotrebu
	377	Proizvodnja svjetiljaka i opreme za rasvjetu
	378	Proizvodnja baterija i akumulatora
	379	Popravljanje, sklapanje i stručna instalacija električne opreme
Prijašnja glavna skupina	38	Proizvodnja opreme za transport
	383	Proizvodnja motornih vozila i njihovih dijelova
	384	Popravljanje motornih vozila, motocikala i bicikala
	385	Proizvodnja motocikala, bicikala i njihovih dijelova
	389	Proizvodnja opreme za transport koja nije klasificirana negdje drugdje
Glavna skupina	39	Različite proizvodne industrije
	391	Proizvodnja preciznih instrumenata, te mjernih i kontrolnih instrumenata
	392	Proizvodnja medicinsko-kirurških instrumenata i opreme, te ortopedskih pomagala (osim ortopedske obuće)
	393	Proizvodnja fotografske i optičke opreme
	394	Proizvodnja i popravak ručnih i drugih satova
	395	Proizvodnja dragulja i plemenitih metala
	396	Proizvodnja i popravak glazbenih instrumenata
	397	Proizvodnja igara, igračaka, sportske i atletičarske opreme
	399	Druge proizvodne industrije
Glavna skupina	40	Građevina
	400	Građevinarstvo (ne-specijalizirano); rušenje
	401	Izgradnja zgrada (stambenih ili drugih)
	402	Građevinarstvo: izgradnja cesta, mostova, željezničkih pruga, itd.
	403	Montaža
	404	Dekoriranje i završni radovi

2.

Direktiva 68/366/EEZ

(Direktiva o liberalizaciji 68/365/EEZ)

Nomenklatura NICE

Glavna skupina	20A	200 Industrija za proizvodnju životinjskih i biljnih masti i ulja
	20B	Prehrambena industrija (osim industrije pića)
	201	Klaonice, priprema i konzerviranje mesa
	202	Industrija mlijeka i mliječnih proizvoda
	203	Konzerviranje voća i povrća
	204	Konzerviranje ribe i drugih plodova mora
	205	Proizvodnja mlinarskih proizvoda
	206	Proizvodnja pekarskih proizvoda, uključujući dvopek i prepečenac
	207	Industrija šećera
	208	Proizvodnja kaka, čokolade i slatkiša
	209	Proizvodnja različitih prehrambenih proizvoda
Glavna skupina	21	Industrija pića
	211	Proizvodnja etilnog alkohola fermentacijom, proizvodnja kvasca i alkoholnih pića
	212	Proizvodnja vina i drugih alkoholnih pića bez slada
	213	Varenje piva i proizvodnja slada
	214	Industrija bezalkoholnih pića i gazirane vode
prije	30	Proizvodnja gumenih proizvoda, plastičnih materijala, umjetnih i sintetičnih vlakana, te proizvoda od škroba
	304	Proizvodnja proizvoda od škroba

3.

Direktiva 82/489/EEZ

Nomenklatura ISIC

prije	885	Frizerske ustanove (isključujući aktivnosti pedikera i škole za izobrazbu kozmetičara)
-------	-----	--

Lista II.

Glavne skupine iz direktiva 75/368/EEZ, 75/369/EEZ i 82/470/EEZ

1.

Direktiva 75/368/EEZ (aktivnosti iz članka 5. stavka 1.)

Nomenklatura ISIC

prije	04	Ribolov
	043	Ribolova na kopnenim vodama
prije	38	Proizvodnja transportne opreme
	381	Izgradnja i popravak brodova
	382	Proizvodnja željezničke opreme
	386	Proizvodnja zrakoplova (uključujući opremu prostora)
prije	71	Aktivnosti povezane s transportom i druge aktivnosti koje nisu povezane s transportom a spadaju u slijedeće skupine:

prije	711	Usluga spavaćih kola i vagon-restorana; održavanje željezničkog voznog parka u hangarima; čišćenje vagona
prije	712	Održavanje voznog parka za gradski, prigradski i međugradski putnički promet
prije	713	Održavanje voznog parka za ostale oblike kopnenog putničkog prometa (kao što su automobili, autobusi, taksiji)
prije	714	Rad i održavanje pomoćnih službi za cestovni promet (kao što su ceste, tuneli i naplatne postaje, skladišta robe, parkirališta, hangari za autobuse i tramvaje)
Prije	716	Aktivnosti povezane s transportom kopnenim vodama (kao što su rad i održavanje vodenih putova, luka i drugih objekata za transport kopnenim vodama; usluge tegljenja i navođenja u lukama, postavljanje plutača, utovar i istovar plovila i druge slične aktivnosti, kao što su spašavanje brodova, tegljenje i rad spremišta za čamce)
73		Komunikacije: poštanske usluge i telekomunikacije
Prije	85	Osobne usluge
	854	Praonice rublja i usluge pranja rublja, kemijsko čišćenje i bojanje
prije	856	Fotografski ateljei: portreti i komercijalno fotografiranje, osim novinarskih fotografa
prije	859	Osobne usluge koje nisu nigdje drugdje klasificirane (samo održavanje i čišćenje zgrada ili boravišnih prostora)

2.

Direktiva 75/369/EEZ (članak 6.: kada se aktivnost smatra industrijskom ili sitno obrtničkom)

Nomenklatura ISIC

Slijedeće pokretne aktivnosti:

(a) kupovina i prodaja robe:

- kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612)
- na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama.

(b) djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih aktivnosti na pokretnoj osnovi.

3.

Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavci 1. i 3.)

Skupine 718 i 720 nomenklature ISIC

Ove djelatnosti uključuju posebno:

- organiziranje, ponudu za prodaju i prodaju, izravno ili komisiono, pojedinačno ili skupno putovanja ili boravka (prijevoz, smještaj, hrana, izliti, itd.), bez obzira na razloge putovanja (članak 2. točka (B) (a))

- posredovanje između ponuđača različitih metoda transporta i osoba koje otpremaju ili primaju robu, ili obavljanje srodnih djelatnosti:

(aa) sklapanjem ugovora s prijevoznikom u ime naručitelja

(bb) izborom načina transporta, poduzeća i rute koji se smatraju najpovoljnijim za naručitelja

(cc) organiziranjem tehničkih aspekata transporta (npr. pakiranje potrebno za prijevoz); izvođenjem različitih poslova povezanih s transportom (npr. osiguravanje zaliha leda za rashladna kola)

(dd) obavljanjem formalnosti povezanih s transportom, kao što je priprema teretnog lista; sabiranjem i raspršivanjem pošiljaka

(ee) koordiniranjem različitih faza transporta, osiguravanjem tranzita, ponovne otpreme, prekrcaja, i drugih završnih radnji

(ff) organiziranjem vozarine i prijevoznika, te prijevoznih sredstava za osobe koje otpremaju robu ili je primaju;

- procjenom transportnih troškova i provjerom detaljnih obračuna

- poduzimanjem određenih privremenih ili trajnih mjera u ime i za broдача ili pomorskog prijevoznika (s lučkim vlastima, trgovcima brodskih potrepština, itd.).

(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(a), (b) i (c)).

Lista III.

Direktive 64/222/EEZ, 68/364/EEZ, 68/368/EEZ, 75/368/EEZ, 75/369/EEZ, 70/523/EEZ i 82/470/EEZ

1.

Direktiva 64/222/EEZ

(Direktive o liberalizaciji 64/223/EEZ i 64/224/EEZ)

1. Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini, s izuzetkom veletrgovine medicinskih i farmaceutskih proizvoda, toksičnih proizvoda i patogenih supstanci, te ugljena (prijasnja skupina 611).

2. Profesionalne djelatnosti posrednika, kojem jedna ili više osoba daje ovlaštenje i upute da u njihovo ime i za njihovu korist pregovara ili ulazi u trgovačke transakcije.

3. Profesionalne djelatnosti posrednika koji, iako nema trajnu uputu za to, povezuje osobe koje žele izravno međusobno sklapati poslove, organizira njihove komercijalne transakcije ili pomaže pri njihovom izvođenju.
4. Profesionalne djelatnosti posrednika, koji samostalno sklapaju trgovačke transakcije za druge.
5. Profesionalne djelatnosti posrednika, koji za druge obavlja veleprodaju putem dražbe.
6. Profesionalne djelatnosti posrednika koji pribavlja narudžbe hodajući od vrata do vrata.
7. Obavljanje usluga posrednika, kao profesionalne djelatnosti, kojeg zapošljava jedno ili više trgovačkih, industrijskih ili malo-obrtničkih poduzeća.

2.

Direktiva 68/364/EEZ)

(Direktiva o liberalizaciji 68/363/EEZ)

Prijašnja ISIC skupina 612: Maloprodaja

Isključene djelatnosti:

012	Davanje poljoprivrednih strojeva u najam
640	Nekretnine, davanje imanja u najam
713	Davanje automobila, kočija i konja u najam
718	Davanje željezničkih vagona i kola u najam
839	Davanje strojeva u najam poslovnim poduzećima
841	Rezerviranje sjedala u kinematografima i davanje kinematografskih filmova u najam
842	Rezerviranje kazališnih sjedala i davanje kazališne opreme u najam
843	Iznajmljivanje čamaca, bicikala, i automata za igre ili igre na sreću
853	Iznajmljivanje opremljenih soba
854	Iznajmljivanje oprane posteljine
859	Iznajmljivanje odjeće

3.

Direktiva 68/368/EEZ

(Direktiva o liberalizaciji 68/367/EEZ)

Nomenklatura ISIC

Prijašnja ISIC glavna skupina 85

1. Restorani, kavane, taverne i druga mjesta gdje se jede i pije (ISIC skupina 852).
2. Hoteli, prenoćišta, kampovi i druga mjesta za smještaj (ISIC skupina 853).

4.

Direktiva 75/368/EEZ (članak 7.)

Sve djelatnosti iz priloga Direktivi 75/368/EEZ, osim djelatnosti navedenih u članku 5. stavku 1. ove direktive (Lista II. točka 1. ovog priloga)

Nomenklatura ISIC

prije 62	Banke i druge financijske ustanove
prije 620	Poduzeća za kupovinu patenta i licenciranje
prije 71	Transport
prije 713	Cestovni putnički prijevoz, isključujući prijevoz automobilima
prije 719	Cjevovodni transport tekućeg ugljikovodika i drugih tekućih kemijskih proizvoda
Prije 82	Javne usluge
827	Knjižnice, muzeji, botanički i zoološki vrtovi
Prije 84	Rekreativne usluge
843	Rekreativne usluge koje nisu drugdje klasificirane
	- Sportske aktivnosti (sportski tereni, organiziranje sportskih događaja, itd.) osim aktivnosti sportskih instruktora
	- Igre (konjušnice trkaćih konja, površine za igre, utrke, itd.)
	- Druge rekreativne usluge (cirkusi, zabavni parkovi i druga zabavišta)
Prije 85	Osobne usluge
prije 851	Usluge za kućanstvo
prije 855	Kozmetički saloni i usluge manikiranja, isključujući usluge pedikera i stručne škole za izobrazbu kozmetičara i frizera
prije 859	Osobne usluge koje nisu drugdje klasificirane, osim sportskih i paramedicinskih masera i gorskih vodiča, podijeljene u slijedeće skupine:
	- Dezinfekcija i kontrola nametnika
	- Iznajmljivanje odjeće i skladištenje
	- Ženidbene agencije i slične usluge
	- Astrologija, proricanje sudbine i slično
	- Sanitarne usluge i srodne djelatnosti
	- Pogrebne usluge i održavanje groblja

5.

Direktiva 75/369/EEZ (članak 5.)

Slijedeće pokretne djelatnosti:

(a) kupovina i prodaja robe:

- kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612)

- na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama.

(b) djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih aktivnosti na pokretnoj osnovi.

6.

Direktiva 70/523/EEZ

Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini ugljena i djelatnosti posrednika u trgovini ugljenom (prijajšnja skupina 6112 nomenklature ISIC).

7.

Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavak 2.)

(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(c) i (e), točki (B) (b) i točki (D)).

Ove djelatnosti sadrže posebno:

- davanje u najam željezničkih kola ili vagona za prijevoz osoba ili roba
- obavljanje posredništva u prodaji, kupovini ili iznajmljivanju brodova
- organiziranje, pregovaranje i zaključivanje ugovora za prijevoz emigranata
- primanje svih deponiranih predmeta i roba, pod carinskim nadzorom ili ne, u ime deponenta u skladištima, depoima namještaja, hladnjačama, silosima, itd.
- pribavljanje potvrde o deponiranim predmetima ili robama za deponenta
- osiguravanje tora, krmiva i prodajnih prstena za stoku koja je privremeno smještena dok čeka na prodaju ili dok je u tranzitu na ili sa prodajnog sajma
- izvođenje pregleda ili tehničke ocjene motornih vozila
- mjerenje, vaganje i kalibriranje roba

PRILOG V.

Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta izobrazbe

V.1. DOKTOR MEDICINE

5.1.1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za liječnika s osnovnom medicinskom izobrazbom

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Certifikat koji ide uz kvalifikaciju	Referentni datum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. prosinca 1976.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for bestlet lègevidenskabelig Embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som lège, udstedt af Sundhedsstyrelsenog — Tilladelse til selvstændigt virke som lège (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. prosinca 1976
Deutschland	Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. prosinca 1976.
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. svibnja 2004.
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπισ-		1. siječnja 1981.

		ημίου		
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. siječnja 1986.
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. prosinca 1976.
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinca 1976.
Italia	Diploma di laurea in medicina e Chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. prosinca 1976.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. svobnja 2004.
Latvija	arsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. svibnja 2004.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymejimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. svibnja 2004.
Luxembourg,	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. prosinca 1976.
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. svibnja 2004.
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Certifikat ta' registrazzjoni mahrug mill-Kunsill Mediku	1. svibnja 2004.
Nederland	Getuigsschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. prosinca 1976.
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. siječnja 1994.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem 'lekarza'	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu	Lekarski Egzamin Państwowy	1. svibnja 2004.

		Jagiellońskiego		
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusăo do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. sije�nja 1986.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov 'doktor medicine/doktorica medicine'	Univerza		1. svibnja 2004.
Slovensko	Vysokoškolsk�y diplom o udelen� akademického titulu 'doktor medic�ny' ('MUDr.')	Vysok� škola		1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om till�ggsutbildning f�r läkare inom primärvården	1. sije�nja 1994.
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. sije�nja 1994.
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinca 1976.

5.1.2. Dokaz o formalnim kvalifikacijama liječnika specijalista

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje kvalifikacije	Referentni datum
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. prosinca 1976.
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. prosinca 1976.
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. svibnja 2004.
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. siječnja 1981.
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. siječnja 1986.
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. prosinca 1976.
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. prosinca 1976.
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. prosinca 1976.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.
Latvija	'Sertifikats' – kompetentu iestažu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokartojusi sertifikācijas eksamenu specialitātē	Latvijas Arstu biedrība Latvijas Arstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1. svibnja 2004.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.
Malta	Certifikat ta' Specjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Specjalisti	1. svibnja 2004.
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	– Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst – Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke	20. prosinca 1976.

		Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. siječnja 1994.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. siječnja 1986.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin liopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. siječnja 1994.
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. prosinca 1976.

5.1.3. Nazivi programa izobrazbe za specijalizacije u medicini

Država	Anesteziologija Minimalno razdoblje izobrazbe: 3 godine	Opća kirurgija Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elslær kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesiologia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziologija un reanimatologija	Kirurgija

Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Generali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywnej terapii	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/ Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Država	Neurokirurgija Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina	Porodništvo i ginekologija Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neirokirurgija	Ginekologija un dzemdnieciba
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija

Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetricja u Ginekologija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/ Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Država	Opća (interna) medicina Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina	Oftalmologija Minimalno razdoblje izobrazbe: 3 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller rjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophthalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Interna medicina	Oftalmologija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija

Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemésze
Malta	Medicina Interna	Oftalmologija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútroľné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/ Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Država	Otorinolaringologija	Pedijatrija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 3 godine	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller Ære-næse-halssygdomme	Pédiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	.οτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	.οτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringologija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaiku ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie

Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
Slovenija	Otorinolaringologija	Pedjatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/ Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhinolaryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Država	Pulmologija	Urologija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine	Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina
	Naziv	Naziv
België/Belgique/Belgien	Pneumologie	Urologie
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Pftiziopneimonologija	Urologija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie

Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Urologija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/ Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Država	Ortopedija	Patološka anatomija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopédisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vévs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatologija un ortopedija	Patologija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique

Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatologija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/ Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Država	Neurologija	Psihijatrija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psihhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neirologija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria

Malta	Newrologija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Slovenija	Nevrologija	Psihijatrija
Slovensko	Neurología	Psychiatria
Suomi/ Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Država	Dijagnostička radiologija	Radioterapija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiska radiologija	Terapeitiska radiologija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija

Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie – Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Država	Plastična kirurgija Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina	Klinička biologija Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godina
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heekunde	Biologie clinique/Klinische biologie
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale

Ireland	Plastic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiska kirurgija	
Lietuva	Plastine ir rekonstrukcine chirurgija	Laboratorine medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische Chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgija	Laboratórna medicina
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Država	Mikrobiologija-bakteriologija Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine	Biokemija Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		

Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochemica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobiologija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijologija	Patologija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/ Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Država	Imunologija	Torakalna kirurgija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine	Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia

Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirurgía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunologija	Torakala kirurgija
Lietuva		Krutines chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunologija	Kirurgija Kardjo-Toracika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/ Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Datumi ukidanja u smislu članka 27. stavka 3.: (*) 1. siječnja 1983.

Država	Pedijatrijska kirurgija	Vaskularna kirurgija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina	Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική	Παιδών Αγγειοχειρουργική

Espeña	Cirurgía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bernu kirurgija	Asinsvadu kirurgija
Lietuva	Vaiku chirurgija	Kraujagysliu chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/ Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Datumi ukidanja u smislu članka 27. stavka 3.: (*) 1. siječnja 1983.

Država	Kardiologija	Gastroenterologija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine Naziv
België/Belgique/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavearmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo

France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardiologija	Gastroenterologija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjologija	Gastroenterologija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/ Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Država	Reumatologija Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine	Opća hematologija Minimalno razdoblje izobrazbe: 3 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hématologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	

Ireland	Rheumatology)	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatologija	Hematologija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatologija	Ematologija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/ Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Država	Endokrinologija Minimalno razdoblje izobrazbe: 3 godine	Fizioterapija Minimalno razdoblje izobrazbe: 3 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles

Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloģija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/ Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Država	Neuropsihijatrija	Dermatovenerologija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina	Minimalno razdoblje izobrazbe: 3 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénérologie/Dermato-venerologie
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Danmark Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie

Ireland		
Italia	Neuropsychiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénérologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejologija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/ Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datumi ukidanja u smislu članka 27. stavka 3.:

(*) 1. kolovoza 1987. osim za osobe koje su završile izobrazbu prije tog datuma

(**) 31. prosinca 1971.

(***) 31. listopada 1999.

(****) Dokaz o kvalifikaciji se više ne izdaje za one koji su započeli izobrazbu nakon 5. ožujka 1982.

(*****) 9. srpnja 1984.

Država	Radiologija	Dječja psihijatrija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine Naziv
België/Belgique/ Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική

Espeña	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology (**)	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsychiatria infantile
Kýpros		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaiķu ir paaugļu psihiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpészichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/ Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datumi ukidanja u smislu članka 27. stavka 3.:

(*) 3. prosinca 1971.

(**) 31. listopada 1993.

(***) Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su započeli izobrazbu nakon 5. ožujka 1982.

(****) 8. srpnja 1984.

Država	Gerijatrija	Nefrologija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien		
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt

		Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatría	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Polska	Geriatría	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatría	Nefrológia
Suomi/ Finland	Geriatría/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Država	Zarazne bolesti	Javno zdravstvo
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	

Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektologija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infeciologia	Saúde pública
Slovenija	Infektologija	Javno zdravlje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/ Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Država	Farmakologija	Medicina rada
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine Naziv
België/Belgique/ Belgien		Médecine du travail/Arbeitsgeneeskunde
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo

France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia (üzemorvostan)	Foglalkozás-orvostan
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		- Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde - Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/ Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsövård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Država	Alergologija	Nuklearna medicina
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 3 godine	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear

France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/ Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppiäätiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Država	Maksilofacijalna kirurgija (osnovna medicinska izobrazba)	
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina	
	Naziv	
België/Belgique/ Belgien		
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	

Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/ Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Država	Biološka hematologija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine
	Naziv
België/Belgique/ Belgien	
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	

Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/ Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datumi ukidanja u smislu članka 27. stavka 3.:

(*) 1. siječnja 1983., osim za osobe koje su započele izobrazbu prije ovog datuma i završile je do kraja 1988.

Država	Stomatologija	Dermatologija
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 3 godine Naziv	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine Naziv
België/Belgique/ Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia(*)	
Κύπρος		

Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/ Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datumi ukidanja u smislu članka 27. stavka 3.:

(*) 31. prosinca 1994.

Država	Venerologija	Tropska medicina
	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godine Naziv
België/Belgique/ Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		

Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenitali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/ Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Država	Gastroenterološka kirurgija Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina	Traumatologija i hitna medicina Minimalno razdoblje izobrazbe: 5 godina
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominaline chirurgija	

Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Úrgentná medicína
Suomi/ Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident an emergency medicine

Datumi ukidanja u smislu članka 27. stavka 3.:

(*) 1. siječnja 1983.

Država	Klinička neurofiziologija Minimalno razdoblje izobrazbe: 4 godina	Oralna i maksilofacijalna kirurgija (osnovna medicinska i zubarska izobrazba ⁽¹⁾) Minimalno razdoblje izobrazbe: 4godine
	Naziv	Naziv
België/Belgique/ Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo- faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichts chirurgie
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Deutschland
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		

Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wicc
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/ Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

¹ Izobrazba koja dovodi do dodjele dokaza o formalnoj kvalifikaciji za specijalista dentalne, oralne i maksilofacijalne kirurgije (osnovna medicinska i zubarska izobrazba) podrazumijeva završen i potvrđen studij medicine (članak 24.) i uz to završen i potvrđen osnovni studij zubarstva (članak 34.)

5.1.4. Dokaz o formalnim kvalifikacijama liječnika opće prakse

Država	Dokazi o formalnim kvalifikacijama	Stručni naziv	Referentni datum
België/Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. prosinca 1994.
Česká republika	Diplom o specializaci 'všeobecné lékařství'	Všeobecný lékař	1. svibnja 2004.
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. prosinca 1994.
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. svibnja 2004.
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. prosinca 1994.
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. prosinca 1994.
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. prosinca 1994.

Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. prosinca 1994.
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. prosinca 1994.
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. svibnja 2004.
Latvija	Gimenes arsta sertifikats	Gimenes (visparejas prakses) arsts	1. svibnja 2004.
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. svibnja 2004.
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31. prosinca 1994.
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. svibnja 2004.
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. svibnja 2004.
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst	Huisarts	31. prosinca 1994.
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. svinja 2004
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. prosinca 1994.
Slovenija	Potrđilo o opravljenu specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. svibnja 2004.
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore 'všeobecné lekárstvo'	Všeobecný lekár	1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. prosinca 1994.
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. prosinca 1994.
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. prosinca 1994.

V.2. MEDICINSKA SESTRA ZA OPĆU ZDRAVSTVENU SKRB

5.2.1. Program izobrazbe medicinskih sestara za opću zdravstvenu skrb

Izobrazba koja rezultira dodjelom formalnih kvalifikacija medicinskih sestara za opću zdravstvenu skrb, sastoji se od slijedećih dijelova.

A. Teoretska obuka

a. Zdravstvena skrb:

- Priroda i etika struke
- Opća načela zdravlja i njege
- Načela njege u odnosu na:
 - opću i specijalističku medicinu
 - opću i specijalističku kirurgiju
 - skrb za djecu i pedijatriju
 - skrb za roditelje
 - mentalno zdravlje i psihijatriju
 - skrb za starije i gerijatriju

b. Osnovni predmeti:

- Anatomija i fiziologija
- Patologija
- Bakteriologija, virologija i parazitologija
- Biofizika, biokemija i radiologija
- Dijetetika
- Higijena
- preventivna medicina
- zdravstvena izobrazba
- Farmakologija

c. Društveni predmeti:

- Sociologija
- Psihologija
- Načela administracije
- Načela poučavanja
- Socijalno i zdravstveno zakonodavstvo
- Pravi aspekti skrbi

B. Klinička obuka

- Zdravstvena njega u odnosu na:
 - opću i specijalističku medicinu
 - opću i specijalističku kirurgiju
 - skrb za djecu i pedijatriju
 - skrb za roditelje
 - mentalno zdravlje i psihijatriju
 - skrb za starije i gerijatriju
 - njega u kući

Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u svezi s njima.

Teoretska obuka se mora vrjednovati i koordinirati s kliničkom obukom tako da se znanja i vještine navedene u ovom prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.

5.2.2. Dokazi o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Stručni naziv	Referentni datum
België/Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(čre) gradué(e)/ Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/ Brevet d'infirmier(čre) hospitalier(čre)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-flegerin) — Brevet van	— De erkende opleidingsinstituten/ Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/	— Hospitalier(čre)/ Verpleegassistent(e) — Infirmier(čre) hospitalier(čre)/ Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29. lipnja 1979.

	verpleegassistent(e)/ Brevet d'hospitalier(čre)/ Brevet einer Pflegeassistentin	Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft		
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), praceno slijedečím certifikatom: Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetřovatel	1. svibnja 2004.
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. lipnja 1979.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29. lipnja 1979.
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. svibnja 2004.
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολο-γικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευ-τικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουρ- γείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσο- κόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1. sijječnja 1981.

	6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. siječnja 1986.
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29. lipnja 1979.
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	20. lipnja 1979.
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. lipnja 1979.
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. svibnja 2004.
Latvija	1. Diploms par masas kvalifikācijas iegūšanu 2. Masas diploms	1. Masu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Masa	1. svibnja 2004.
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. svibnja 2004.
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. lipnja 1979.
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. svibnja 2004.

Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji talinfermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. svibnja 2004.
Nederland	<p>1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A</p> <p>2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige)</p> <p>3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)</p> <p>4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4</p> <p>5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5</p>	<p>1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie</p> <p>2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie</p> <p>3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie</p> <p>4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling</p> <p>5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling</p>	Verpleegkundige	29 lipnja 1979.
Österreich	<p>1. Diplom als 'Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger'</p> <p>2. Diplom als 'Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger'</p>	<p>1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege</p> <p>2. Allgemeine Krankenpflegeschule</p>	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1. siječnja 1994.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem 'magister pielęgniarstwa'	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Instytucja za visoku izobrazbu koju priznaju nadležna tijela)	Pielęgniarka	1. svibnja 2004.
Portugal	<p>1. Diploma do curso de enfermagem geral</p> <p>2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem</p> <p>3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem</p>	<p>1. Escolas de Enfermagem</p> <p>2. Escolas Superiores de Enfermagem</p> <p>3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores Saúde</p>	Enfermeiro	1. siječnja 1986.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov 'diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik'	<p>1. Univerza</p> <p>2. Visoka strokovna šola</p>	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	1. svibnja 2004.

Slovensko	<p>1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu 'magister z ošetrovatel'stva' ('Mgr.')</p> <p>2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu 'bakalár z ošetrovatel'stva' ('Bc.')</p> <p>3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra</p>	<p>1. Vysoká škola</p> <p>2. Vysoká škola</p> <p>3. Stredná zdravotnícka škola</p>	Sestra	1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	<p>1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen</p> <p>2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)</p>	<p>1. Terveystieteidenoppilaitokset/Hälsöförsläroanstalter</p> <p>2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor</p>	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1. siječnja 1994.
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. siječnja 1994.
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. lipnja 1979.

V.3. STOMATOLOG

5.3. 1. Program studija za stomatologe

Program studija koji rezultira dokazom o formalnim kvalifikacijama u stomatologiji uključuje najmanje slijedeće predmete. Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u svezi s njima.

A. Osnovni opredmeti

- Kemija
- Fizika
- Biologija

B. Medicinsko-biološki predmeti i opći medicinski predmeti

- Anatomija
- Embriologija
- Histologija, uključujući citologiju

C. Predmeti izravno povezani sa stomatologijom

- Stomatološka protetika
- Stomatološki materijali i oprema
- Konzervativna stomatologija

- Fiziologija
- Biokemija (ili fiziološka kemija)
- Patološka anatomija
- Opća patologija
- Farmakologija
- Mikrobiologija
- Higijena
- Preventivna medicina i epidemiologija
- Radiologija
- Fizioterapija
- Opća kirurgija
- Opća medicina, uključujući pedijatriju
- Otorinolaringologija
- Dermatovenerologija
- Opća psihologija – psihopatologija – neuropatologija
- Anesteziologija
- Preventivna stomatologija
- Anesteziologija i sedacija
- Specijalna kirurgija
- Specijalna patologija
- Klinička praksa
- Pedodontologija
- Ortodontologija
- Parodontologija
- Stomatološka radiologija
- Dentalna okluzija i funkcija čeljusti
- Strukovno organiziranje, etika i zakonodavstvo
- Socijalni aspekti stomatološke prakse

5.3.2. Dokaz o osnovnim formalnim kvalifikacijama za stomatologe

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Certifikat priložen uz dokaz o kvalifikacijama	Stručni naziv	Referentni Datum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	28. siječnja 1980.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen odontologisk kandidatexamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. siječnja 1980.
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. siječnja 1980.
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. svibnja 2004.

Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1. σiječnja 1981.
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. σiječnja 1986.
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. σiječnja 1980.
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. σiječnja 1980.
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Universitá	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. σiječnja 1980.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. svibnja 2004.
Latvija	Zobarsta diploms	Universitates tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobarsta pecdiploma izglitibas programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitates tipa augstskola un 'Sertifikats' — kompetentas iestades izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokartojusi sertifikācijas eksamenu zobarstnieciba	Zobarsts	1. svibnja 2004.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1. svibnja 2004.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. σiječnja 1980.
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. svibnja 2004.
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. svibnja 2004.

Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. siječnja 1980.
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades 'Doktor der Zahnheilkunde'	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. siječnja 1994.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem 'lekarz dentysta'	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. svibnja 2004.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. siječnja 1986.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine'	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	1. svibnja 2004.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu 'doktor zubného lekárstva' ('MDDr.')	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysturvakuolon Oikeusturvakeskukseen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/ Beslut av Rättskyddscentralen För hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/ Tandläkare	1. siječnja 1994.
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. siječnja 1994.
United Kingdom	- Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) - Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		- Dentist - Dental practitioner - Dental surgeon	28. siječnja 1980.

5.3.3. Dokaz o formalnim kvalifikacijama stomatologa specijalista

Ortodoncija			
Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum
België/Belgique/ Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. siječnja 2005.
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. siječnja 1980.
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Üliko	1. svibnja 2004.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. siječnja 1981.
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. siječnja 1980.
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. svibnja 2005.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.
Latvija	'Sertifikāts' — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. svibnja 2004.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.

Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/ Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. siječnja 1994.
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.

Oralna kirurgija

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28. siječnja 1980.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (do 31. prosinca 2002.)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. siječnja 2003.
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. svibnja 2005.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.
Magyarország	Dento-alveoláris sebészeti szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der	28. siječnja 1980.

		Tandheelkunde	
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka – kirurgia / Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1. siječnja 1994.
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.

V.4. VETERINAR

5.4.1. Program studija za veterinare

Program studija koji rezultira dokazom o formalnim kvalifikacijama u veterinarskoj medicini uključuje najmanje slijedeće predmete.

Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u svezi s njima.

A. Osnovni predmeti

- Fizika
- Kemija
- Biologija životinja
- Biologija biljaka
- Biomatematika

B. Specifični predmeti

a) Osnovne znanosti:

- Anatomija (uključujući histologiju i embriologiju)
- Fiziologija
- Biokemija
- Genetika
- Farmakologija
- Farmacija
- Toksikologija

b. Kliničke znanosti:

- Opstetricija
- Patologija (uključujući patološku anatomiju)
- Parazitologija
- Klinička medicina i kirurgija (uključujući anesteziologiju)
- Klinička predavanja o različitim domaćim

c. Proizvodnja životinja

- Proizvodnja životinja
- Prehrana životinja
- Agronomija
- Ruralna ekonomija
- Uzgoj životinja
- Veterinarska higijena
- Etologija i zaštita životinja

- Mikrobiologija
- Imunologija
- Epidemiologija
- Profesionalna etika

- životinjama, peradi i drugim životinjskim vrstama
- Preventivna medicina
 - Radiologija
 - Reprodukcijska i poremećaji reprodukcije
 - Veterinarsko javno zdravstvo
 - Veterinarsko zakonodavstvo i forenzična medicina
 - Terapeutika
 - Propedeutika

- d. Higijena hrane
- Inspeksijski nadzor i kontrola životinjske hrane ili hrane životinjskog podrijetla
 - Higijena i tehnologija hrane
 - Praksa (uključujući praksu na mjestima gdje se obavljaju klanje i prerada prehrambenih proizvoda)

Praktična izobrazba se može odvijati u obliku prakse, uz uvjet da se takva praksa obavlja u punom radnom vremenu i pod izravnim nadzorom nadležnog tijela, te da ne traje duže od šest mjeseci u sklopu cjelokupnog razdoblja fakultetskog obrazovanja koje traje 5 godina.

Raspodjela teoretske i praktične nastave različitih skupina predmeta mora se uravnotežiti i koordinirati na takav način da se znanje i iskustvo stječu na način koji omogućava veterinarima da obavljaju sve svoje dužnosti.

5.4.2. Dokaz o formalnim kvalifikacijama veterinarara

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Certifikat koji se prilaže uz dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum
België/Belgique Belgien	Diploma van dierenarts/ Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21. prosinca 1980.
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. prosinca 1980.
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. prosinca 1980.

Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. svibnja 2004.
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. siječnja 1981.
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. siječnja 1986.
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. prosinca 1980.
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. prosinca 1980.
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. siječnja 1985.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. svibnja 2004.
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. svibnja 2004.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. svibnja 2004.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. prosinca 1980.
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		1. svibnja 2004.
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		1. svibnja 2004.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijk undig examen			21. prosinca 1980.
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. siječnja 1994.
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa		1. svibnja 2004.

		Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. siječnja 1986.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov 'doktor veterinarske medicine / doktorica veterinarske medicine'	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. svibnja 2004.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu 'doktor veterinarskej medicíny' ('MVDr.')	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto / Veterinärmedicin licentiatexamen	Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet		1. siječnja 1994.
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. siječnja 1994.
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21. prosinca 1980.

V.5. PRIMALJA

5.3.1. Program izobrazbe za primalje (tipovi osposobljavanja I. i II.)

Program izobrazbe za stjecanje dokaza o formalnim kvalifikacijama za primalje sastoji se od slijedeća dva dijela:

A. Teoretska i tehnička nastava

a. Opći predmeti

- Osnovna anatomija i fiziologija
- Osnovna patologija
- Osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija
- Osnovna biofizika, biokemija i radiologija
- Pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi
- Higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti
- Prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe
- Osnovna sociologija i socio-medicinska problematika
- Osnovna farmakologija
- Psihologija
- Načela i metode poučavanja
- Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva
- Profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo
- Spolni odgoj i planiranje obitelji
- Zakonska zaštita majke i djeteta

b. Predmeti specifični za djelatnosti primalje

- Anatomija i fiziologija
- Embriologija i razvoj fetusa
- Trudnoća, porod i puerperij
- Ginekološka i opstetrijska patologija
- Priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte
- Pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji)
- Analgezija, anestezija i oživljavanje
- Fiziologija i patologija novorođenčeta
- Njega i nadzor novorođenčeta
- Psihološki i socijalni čimbenici

B. Praktična i klinička izobrazba

Ova se izobrazba mora provoditi pod odgovarajućim nadzorom:

- Savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 predporođajnih pregleda.
- Nadzor i njega najmanje 40 trudnica.
- Student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja porodilja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda.
- Aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak. Ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji.
- Izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu. Praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije. Kada je to nužno potrebno, može se obaviti u simuliranoj situaciji.
- Nadzor i skrb za 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporođajnim razdobljem.

- Nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi.

- Opservacija i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujuću nedonoščad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju pre malu tjelesnu težinu ili koja su bolesna.

- Zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i porodništva.

- Uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu.

Teoretska i tehnička izobrazba (dio A programa izobrazbe) moraju se uravnotežiti i koordinirati s kliničkom izobrazbom (dio B istog programa) na takav način da se znanja i iskustva navedeni u ovom prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.

Klinička nastava mora imati oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti doprinose njihovoj izobrazbi. Poučava ih se o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.

5.5.2. Dokazi o formalnim kvalifikacijama za primalje

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikaciji	Stručni naziv	Referentni datum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/ Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. siječnja 1983.
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for bestået jordmodereksamen	Danmarks jordmoderskole	Jordmoder	23. siječnja 1983.

Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	- Hebamme - Entbindungspfleger	23. siječnja 1983.
Eesti	Diplom ämmaemandaerialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. svibnja 2004.
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23. siječnja 1983.
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétricaginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1. siječnja 1986.
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. siječnja 1983.
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. siječnja 1983.
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. siječnja 1983.
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. svibnja 2004.
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Masu skolas	Vecmāte	1. svibnja 2004.
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesines kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesines kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas 2. Kolegija	Akušeris	1. svibnja 2004.

	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. siječnja 1983.
Magyarország	Szülészni bizonysítvány	Iskola/főiskola	Szülészni	1. svibnja 2004.
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. svibnja 204.
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23. siječnja 1983.
Österreich	Hebammen-Diplom	- Hebammenakademie - Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. siječnja 1994.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem 'magister położnictwa'	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Położna	1. svibnja 2004.
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. siječnja 1986.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov 'diplomirana babica/diplomirani babičar'	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. svibnja 2004.
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu 'bakalár z pôrodnej asistencie' ('Bc.')	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen	1. Terveystieteiden tutkimuslaitokset/ hälsovårdsläroanstalter	Kättilö/Barnmorska	1. siječnja 1994.

	2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK) / yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	2. Ammattikorkeakoulu / Yrkeshögskolor		
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. siječnja 1994.
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. siječnja 1983.

V.6. FARMACEUT

5.6.1. Program izobrazbe za farmaceute

- Biologija biljaka i životinja
- Fizika
- Opća i anorganska kemija
- Organska kemija
- Analitička kemija
- Farmaceutska kemija, uključujući analizu medicinskih proizvoda
- Opća i primijenjena biokemija (medicinska)
- Anatomija i fiziologija; medicinska terminologija
- Mikrobiologija
- Farmakologija i farmakoterapija
- Farmaceutska tehnologija
- Toksikologija
- Farmakognozija
- Zakonodavstvo, i gdje je to primjereno, profesionalna etika

Uravnoteženost između teoretske i praktične nastave daje svakom predmetu dovoljan teoretski značaj da bi se održala sveučilišna priroda izobrazbe.

5.6.2. Dokaz o formalnim kvalifikacijama farmaceuta

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Certifikat koji se prilaže uz diplomu	Referentni datum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmaciens	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la		1. listopada 1987.

		Communauté française		
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. listpada 1987.
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. listpada 1987.
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1. svibnja 2004.
Ελλάς	Άδεια άσκησης αρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. listpada 1987.
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. listpada 1987.
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1. listpada 1987.
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. listpada 1987.
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1. studenog 1993.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1. svibnja 2004.
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1. svibnja 2004.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1. svibnja 2004.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1. listpada 1987.
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		1. svibnja 2004.
Malta	Lawrja fil- farmacija	Universita' ta' Malta		1. svibnja 2004.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. listpada 1987.
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. listpada 1994.
Polska	Dyplom ukończenia studiów	1. Akademia Medyczna		1. svibnja 2004.

	wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. listopada 1987.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv 'magister farmacije/magistra farmacije'	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. svibnja 2004.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu 'magister farmácie' ('Mgr.')	Vysoká škola		1. svibnja 2004.
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1. listopada 1994.
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1. listopada 1994.
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. listopada 1987.

V.7. ARHITEKT

5.7.1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama arhitekata priznatim u skladu s člankom 46.

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Certifikat koji se prilaže uz diplomu	Referentna akademska godina
België/Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. 'Faculté Polytechnique' van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc		1988./1989.

		6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole København — Arkitektskolen i Århus		1988./1989.
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (1) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen (1) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		1988./1989.
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό πμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση ραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988./1989.
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica		1988./1989. 1999./2000. 1999./2000. 1997./1998. 1998./1999. 1999./2000. 1998./1999. 1999./2000.

		<p>Superior de Arquitectura de Valencia;</p> <p>– Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla;</p> <p>– Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid;</p> <p>– Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña;</p> <p>– Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián;</p> <p>– Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona;</p> <p>– Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares;</p> <p>– Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada;</p> <p>– Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante;</p> <p>– Universidad Europea de Madrid;</p> <p>– Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona;</p> <p>– Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle;</p> <p>– Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia;</p> <p>– Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada.</p>		1994./1995.
France	<p>1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.</p> <p>2. Diplôme d'architecte ESA</p> <p>3. Diplôme d'architecte ENSAIS</p>	<p>1. Le ministre chargé de l'architecture</p> <p>2. Ecole spéciale d'architecture de Paris</p> <p>3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture</p>		1988./1989.
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin		1988./1989.

	<p>2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))</p> <p>3. Certificate of associateship (ARIAI)</p> <p>4. Certificate of membership (MRIA)</p>	<p>2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)</p> <p>3. Royal Institute of Architects of Ireland</p> <p>4. Royal Institute of Architects of Ireland</p>		
Italia	<p>– Laurea in architettura</p> <p>– Laurea in ingegneria edile – architettura</p> <p>– Laurea specialistica in ingegneria edile - architettura</p>	<p>– Università di Camerino</p> <p>– Università di Catania – Sede di Siracusa</p> <p>– Università di Chieti</p> <p>– Università di Ferrara</p> <p>– Università di Firenze</p> <p>– Università di Genova</p> <p>– Università di Napoli Federico II</p> <p>– Università di Napoli II</p> <p>– Università di Palermo</p> <p>– Università di Parma</p> <p>– Università di Reggio Calabria</p> <p>– Università di Roma ‘La Sapienza’</p> <p>– Università di Roma III</p> <p>– Università di Trieste</p> <p>– Politecnico di Bari</p> <p>– Politecnico di Milano</p> <p>– Politecnico di Torino</p> <p>– Istituto universitario di architettura di Venezia</p> <p>– Università dell'Aquila</p> <p>– Università di Pavia</p> <p>– Università di Roma ‘La Sapienza’</p> <p>– Università dell'Aquila</p> <p>– Università di Pavia</p> <p>– Università di Roma ‘La Sapienza’</p> <p>– Università di Ancona</p> <p>– Università di Basilicata – Potenza</p> <p>– Università di Pisa</p> <p>– Università di Bologna</p> <p>– Università di Catania</p>	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha</p>	<p>1988./1989.</p> <p>1998./1999.</p> <p>2003./2004.</p>

	<p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica in Architettura</p>	<p>— Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano</p> <p>— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma 'La Sapienza' — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III — Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II</p>	<p>sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che</p>	<p>1998./1999. 1999./2000. 2003./2004. 2004./2005</p>
--	--	---	--	--

			viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht 	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988./1989.
Österreich	<p>1. Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing.</p> <p>2. Dilplom-Ingenieur,Dipl.Ing.</p> <p>3. Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing.</p> <p>4. Magister der Architektur,</p>	<p>1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)</p> <p>2. Technische Universität Wien</p> <p>3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)</p> <p>4. Hochschule für Angewandte</p>		1998./1999.

	Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1988./1989. 1991./1992.
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitexamen	— Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998./1999.
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998./1999.
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects	1988./1989.

			<p>Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i>.</p>	
--	--	--	---	--

PRILOG VI.

Stečena prava koja se odnose na zvanja koja su predmetom priznavanja na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta izobrazbe

6. Dokaz formalnih kvalifikacija arhitekata koji koriste stečena prava u skladu s člankom 49. stavkom 1.

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Referentna akademska godina
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> - diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect) - diplome koje dodjeljuje visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect) - diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte – architect) - diplome koje dodjeljuje 'écoles Saint-Luc' (architecte – architect) - sveučilišne diplome za građevinarstvo, dopunjene potvrdom o obavljenom pripravničtvu koju izdaje udruženje arhitekata i koja imatelju daje pravo nošenja profesionalnog naziva arhitekta (architecte – architect) - diplome iz arhitekture koje dodjeljuje centralna ili državna ispitna komisija za arhitekturu (architecte – architect) - diplome za građevinarstvo/arhitekturu i diplome za arhitekturu/građevinarstvo koje dodjeljuju fakulteti primijenjenih znanosti sveučilišta i Politehnički fakultet u Monsu (ingénieur architecte, ingénieur-architect) 	1987./1988.
Česká republika	<p>- Diplome koje dodjeljuju fakulteti u okviru 'České vysoké učení technické' (Češko tehničko sveučilište u Pragu):</p> <p>'Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství' (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo (do 1951.),</p> <p>'Fakulta architektury a pozemního stavitelství' (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo) (od 1951. do 1960.),</p> <p>'Fakulta stavební' (Fakultet za građevinarstvo) (od 1960.), studijski smjerovi: visokogradnja i konstrukcije, visokogradnja, građevinarstvo i arhitektura, arhitektura (uključujući urbanizam i prostorno planiranje), niskogradnja i građevinarstvo za industrijsku i poljoprivrednu proizvodnju, ili studijski program građevinarstva s usmjerenjem visokogradnje i arhitekture,</p> <p>'Fakulta architektury' (Fakultet za arhitekturu) (od 1976.), studijski smjerovi: arhitektura, urbanizam i prostorno planiranje, ili studijski program: arhitektura i urbanizam s usmjerenjem: arhitektura, teorija arhitektonskog projektiranja, urbanizam i prostorno planiranje, povijest arhitekture i rekonstrukcija povijesnih spomenika, ili arhitektura i građevinarstvo.</p> <p>- Diplome koje je dodijelila 'Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše' (do 1951.) na području arhitekture i građevinarstva,</p> <p>- Diplome koje je dodijelila 'Vysoká škola stavitelství v Brně' (od 1951. do 1956.) na području arhitekture i građevinarstva,</p> <p>- Diplome koje je dodjeljuje 'Vysoké učení technické v Brně', 'Fakulta architektury' (Fakultet za arhitekturu) (od 1956.) za studijski smjer arhitekture i urbanizma, ili 'Fakulta stavební' (Fakultet za građevinarstvo) (od 1956.) za studijski smjer građevine.</p>	2006./2007.

	<ul style="list-style-type: none"> - Diplome koje dodjeljuje 'Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava', 'Fakulta stavební' (Fakultet za građevinarstvo) (od 1997.) za studijski smjer konstrukcija i arhitekture, ili za studijski smjer građevinarstva, - Diplome koje dodjeljuje 'Technická univerzita v Liberci', 'Fakulta architektury' (Fakultet za arhitekturu) (od 1994.) za studijski program arhitekture i urbanizma s usmjerenje arhitekture - Diplome koje dodjeljuje 'Akademie výtvarných umění v Praze' za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitektonskog projektiranja, - Diplome koje dodjeljuje 'Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze' za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitekture, - Certifikat ovlaštenja koji izdaje 'Česká komora architektů' bez specifikacije područja ili za područjem visokogradnje; 	
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> - diplome koje dodjeljuju državne škole za arhitekturu u Kopenhagenu i Aarhusu (architekt) - certifikat o registraciji koji izdaje Savez arhitekata u skladu sa Zakonom br. 202 od 28. svibnja 1975. (registreret arkitekt) - diplome koje izdaje Visoka škola za građevinarstvo (byggningskonstruktoer), nadopunjene certifikatom nadležnih tijela kojim se potvrđuje da je dotična osoba položila ispit formalne izobrazbe i koji sadrži ocjenu nacрта koje je kandidat nacrtao i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg djelatnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive 	1987./1988.
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> - diplome koje dodjeljuju umjetničke visokoškolske institucije (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) - diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na 'Technische Hochschulen' tehničkih sveučilišta, sveučilišta i 'Gesamthochschulen' ukoliko su te institucije uklopljene u 'Gesamthochschulen' (Dipl.-Ing. i bilo koji drugi naziv koji se posjednicima ovih diploma može dati kasnije). - diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na 'Fachhochschulen', te odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na 'Gesamthochschulen', ukoliko su te institucije uklopljene u 'Gesamthochschulen', nadopunjene, tamo gdje studij traje manje od četiri, ali ne manje od tri godine, certifikatom koji potvrđuje četverogodišnje razdoblje stručnog iskustva u Saveznoj republici Njemačkoj, a koji izdaje strukovno tijelo u skladu s člankom 47. stavkom 1. (Ingenieur grad. i bilo koji drugi naziv koji se posjednicima ovih diploma može dati kasnije). - diplome (Prüfungszeugnisse) koje su prije 1. siječnja 1973. dodijelili odjeli arhitekture na 'Ingenieurschulen' i 'Werkkunstschulen', nadopunjene certifikatom nadležnih tijela kojim se potvrđuje da je određena osoba položila ispit formalne izobrazbe i koji sadrži ocjenu nacрта koje je kandidat nacrtao i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg djelatnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive 	1987./1988.
Eesti	<p>— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma arhitekture koju od 1996. dodjeljuje Fakultet arhitekture na estonskoj akademiji umjetnosti), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989.-1995. (koju je dodjeljivalo Sveučilište umjetnosti iz Tallinna u razdoblju 1989.-1995.), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951.- 1988. (koju je dodjeljivao Državni institut za umjetnost Estonske SSR</p>	

	između 1951. i 1988.)	
Ελλάς	<ul style="list-style-type: none"> - diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s certifikatom koji izdaje Grčka tehnička komora a koji potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture - diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Solunski Aristotelion Panepistimion zajedno s certifikatom koji izdaje Grčka tehnička komora a koji potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture - diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s certifikatom koji izdaje Grčka tehnička komora a koji potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture - diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Solunski Aristotelion zajedno s certifikatom koji izdaje Grčka tehnička komora a koji potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture - diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Thrakis, zajedno s certifikatom koji izdaje Grčka tehnička komora a koji potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture - diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Patron, zajedno s certifikatom koji izdaje Grčka tehnička komora a koji potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture 	1987./1988.
España	Službena formalna kvalifikacija arhitekta (título oficial de arquitecto) koju dodjeljuje Ministarstvo obrazovanja i znanosti ili sveučilišta	1987./1988.
France	<ul style="list-style-type: none"> - vladine diplome iz arhitekture koje je do 1959. izdavalo Ministarstvo obrazovanja, a kasnije Ministarstvo kulture (architecte DPLG) - diplome koje dodjeljuje 'Ecole spéciale d'architecture' (architecte DESA) - diplome koje od 1955. dodjeljuje 'Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg' (prije 'Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg'), odjel za arhitekturu (architecte ENSAIS) 	
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> - diploma Bachelor of Architecture koju dodjeljuje Irsko državno sveučilište diplomantima arhitekture na University College u Dublinu (B Arch. (NUI)) - standardna diploma arhitekture koju dodjeljuje College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) - certifikat o pridruženom članstvu u Rpyal Institute of Architects of Irland (Kraljevski institut irskih arhitekata) (ARIAI) - certifikat o članstvu u Rpyal Institute of Architects of Irland (MRIA I) 	
Italia	<ul style="list-style-type: none"> - diplome 'laurea in architettura' koje dodjeljuju sveučilišta, politehničke institucije i visokoškolske institucije arhitekture u Veneciji i Reggio Calabria, dopunjene diplomom koja njezinom vlasniku omogućava samostalno bavljenje pozivom arhitekta a koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što kandidat pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno bavljenje pozivom arhitekta (dott. Architetto) - diplome 'laurea in ingegneria' za visokogradnju koje dodjeljuju sveučilišta i politehničke institucije, dopunjene diplomom koja njezinom vlasniku omogućava samostalno bavljenje pozivom na području arhitekture, a koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što kandidat pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu 	1987./1988.

	omogućuje samostalno bavljenje pozivom (dott. Architetto ili dott. Ing. In ingegneria civile)	
Κύπρος	- Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Certifikat o upisu u Registar arhitekata koji izdaje Znanstvena i tehnička komora Cipra (E TEK))	2006./2007.
Latvija	- 'Arhitekta diploms' ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitates Inženierceltniecības fakultates Arhitekturas nodala līdz 1958.gadam, Rigas Politehniska Instituta Celtniecības fakultates Arhitekturas nodala no 1958.gada līdz 1991.gadam, Rigas Tehniskas Universitates Arhitekturas fakultate kopš 1991. gada, un 'Arhitekta prakses sertifikats', ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība ('diploma arhitektūre' koju je do 1958. dodjeljivao Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Latvijskog državnog sveučilišta; od 1958. do 1991. Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Polk tehničkog instituta u Rigi; od 1991. i 1992. Fakultet za arhitekturu Tehničkog sveučilišta u Rigi, te certifikat o registraciji koji izdaje Udruga arhitekata Latvije)	2006./2007.
Lietuva	- diplome inženjera arhitekture/arhitekta koje je do 1969. izdavao Kauno politechnikos institutas (inžinierius architektas/architektas), - diplome arhitekt, diplomirani arhitekt, magistar arhitekture koje je izdavao Vilnius inžinerinis statybos institutas do 1990., Vilniaus technikos universitetas do 1996., te Vilnius Gedimino technikos universitetas od 1996. (architektas / architektūros bakalauras / architektūros magistras), - diplome za specijaliste koji su završili program izobrazbe za arhitekta / diplomiranog arhitekta / magistra arhitekture koje je dodjeljivao LTSR Valstybinis dailes institutas do 1990.; od 1990. Vilniaus dailes akademija (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), - diplome diplomirani arhitekt/magistar arhitekture koje od 1997. dodjeljuje Kauno technologijos universitetas (architektūros bakalauras/architektūros magistras). Sve ove diplome moraju biti nadopunjene Certifikatom koji izdaje komisija za izdavanje potvrda a koji vlasniku te potvrde daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture (Certified Architect/Atestuotas architektas)	2006./2007.
Magyarország	- 'okleveles építészmérnök' diploma (diploma arhitekture, magistar znanosti arhitekture) koju dodjeljuju sveučilišta, - 'okleveles építész tervező művész' diploma (diploma magistra znanosti iz arhitekture i građevinarstva) koju dodjeljuju sveučilišta	2006./2007.
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit koju dodjeljuje Universita' ta' Malta i s kojom se stječe pravo registriranja kao Perit	2006./2007.
Nederland	- certifikat kojim se potvrđuje da je dotična osoba diplomirala arhitekturu, koji izdaje odjel za arhitekturu tehničkog fakultete u Delftu ili Eindhovenu (bouwkundig ingenieur) - diplome koje izdaju državno priznate akademije za arhitekturu (architect) - diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) - diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) - certifikat kojim se potvrđuje da je dotična osoba položila ispit koji organizira Savez arhitekata pri 'Bond van Nederlandse Architecten' (Red nizozemskih arhitekata, BNA)	1987./1988.

	<p>(architect)</p> <ul style="list-style-type: none"> - diploma koju izdaje 'Stichting Instituut voor Architectuur' (fondacija 'Institut za arhitekturu') (IVA) po završetku programa izobrazbe koju organizira ova fondacija i koji traje najmanje četiri godine (architect), nadopunjena certifikatom nadležnih tijela kojim se potvrđuje da je određena osoba položila ispit formalne izobrazbe i koji sadrži ocjenu nacрта koje je kandidat nacrtao i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg djelotvornog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 44. ove Direktive - certifikat koji izdaju nadležna tijela i kojim se potvrđuje da je dotična osoba prije 5. kolovoza 1985. položila diplomski ispit za 'Kandidaat in de bouwkunde' pri tehničkom fakultetu u Delftu ili Eindhovenu, i da je kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, garantiraju stručnost za izvođenje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) - certifikat koji izdaju nadležna tijela samo osobama koje su prije 5. kolovoza 1985. navršile 40 godina života, kojim se potvrđuje da je dotična osoba kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, garantiraju stručnost za izvođenje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) - certifikati iz sedme i osme alineje ne moraju se više priznavati od datuma stupanja na snagu nizozemskih zakona i propisa koji uređuju započinjanje i obavljanje arhitekturnih djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekt, budući da prema ovim odredbama ti certifikati ne ovlašćuju za započinjanje ovakvih djelatnosti pod profesionalnim nazivom 	
Österreich	<ul style="list-style-type: none"> - diplome koje dodjeljuju sveučilišta za tehnologiju u Beču i Grazu, te sveučilište u Innsbrucku, Fakultet za građevinarstvo ('Bauingenieurwesen') i arhitekturu ('Architektur') s usmjerenjem arhitekture, građevinarstva ('Bauingenieurwesen'), visokogradnje ('Hochbau') i 'Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen') - diplome koje dodjeljuje sveučilište za 'Bodenkultur' na studijskom programu 'Kulturtechnik und Wasserwirtschaft' - diplome koje dodjeljuje Fakultet za primijenjenu umjetnost sveučilišta u Beču, za studij arhitekture - diplome koje dodjeljuje Umjetnička akademija u Beču, za studij arhitekture - diplome ovlaštenih inženjera (Ing.) koje dodjeljuje visoka tehnička škola ili visoka građevinska škola plus licenca 'Baumeister' koja potvrđuje minimalno šestogodišnje profesionalno iskustvo u Austriji, i koja je potvrđena ispitom - diplome koje dodjeljuje Fakultet za umjetničku i industrijsku izobrazbu u Linzu, za studij arhitekture - certifikati o kvalifikaciji za građevinskog inženjera ili građevinskog konzultanta na području izgradnje ('Hochbau', 'Bauwesen', 'Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen', 'Kulturtechnik und Wasserwirtschaft') u skladu sa Zakonom o građevinskim tehničarima (Ziviltechnikergesetz, BGBl. No 156/1994) 	1997./1998.
Polska	<p>Diplome koje dodjeljuju arhitektonski fakulteti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tehnološko sveučilište u Varšavi, Fakultet arhitekture u Varšavi (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); stručni naziv za arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (od 1945. do 1948., naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1951. do 1956., naziv: inżynier architekt; od 1954. do 1957., 2. stupanj, naziv: 	2006./2007.

inżyniera magistra architektury; od 1957. do 1959., naziv: inżyniera magistra architektury; od 1959. do 1964., naziv: magistra inżyniera architektury; od 1964. do 1982., naziv: magistra inżyniera architekta; od 1983. do 1990., naziv: magister inżynier architekt; od 1991., naziv: magistra inżyniera architekta),

- Tehnološko sveučilište u Krakóvu, Fakultet arhitekture u Krakóvu (Politehnika Krakowska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945. do 1953. Sveučilište za rudarstvo i metalurgiju, Politehnički fakultet arhitekture – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politehniczny Wydział Architektury),

- Tehnološko sveučilište u Wrocławu, Fakultet arhitekture u Wrocławu (Politehnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (od 1949. do 1964., naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1956. do 1964., naziv: magister inżynier architektury; od 1964., naziv: magister inżynier architekt),

- Tehnološko sveučilište u Šleziji, Fakultet arhitekture u Gliwicama (Politehnika Śląska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955., Fakultet inženjerstva i građevine - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, naziv: inżynier architekt; od 1961. do 1969., Fakultet industrijske građevine i općeg inženjerstva - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, naziv: magister inżynier architekt; od 1969. do 1976., Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, naziv: magister inżynier architekt; od 1977., Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, naziv: magister inżynier architekt i od 1995., naziv: inżynier architekt),

- Tehnološko sveučilište u Poznańu, Fakultet arhitekture u Poznańu (Politehnika Poznańska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architektury; od 1978., naziv: magister inżynier architekt i od 1999., naziv: inżynier architekt),

- Tehničko sveučilište u Gdańsku, Fakultet arhitekture Gdańsku (Politehnika Gdańska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945. do 1969. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, od 1969. do 1971. Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971. do 1981. Institut za arhitekturu i urbanizam - Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury),

- Tehničko sveučilište u Białystoku, Fakultet arhitekture u Białystoku (Politehnika Białostocka, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1975. do 1989. Institut za arhitekturu - Instytut Architektury),

- Tehničko sveučilište u Łódźu, Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringa u Łódźu (Politehnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1973. do 1993 Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, te od 1992. Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringa — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; naziv: od 1973. do 1978., naziv: inżynier architekt, do 1978., naziv: inżynier architekt, od 1978., naziv: magister inżynier architekt),

- Tehničko sveučilište u Szczecinu, Fakultet građevinarstva i arhitekture u Szczecinu (Politehnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1948. do 1954. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architekt, od 1970., naziv: magister inżynier architekt i

	od 1998., naziv: inženýr architekt), Svim ovim diplomama mora biti priložen certifikat o članstvu koji izdaje nadležna regionalna komora arhitekata u Poljskoj, i kojim se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture u Poljskoj.	
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> - diploma 'diploma do curso especial de arquitectura' koju dodjeljuju škole za umjetnost u Lisabonu i Portu - diploma arhitekture 'diploma de arquitecto' koju dodjeljuju škole za umjetnost u Lisabonu i Portu - diploma 'diploma do curso de arquitectura' koju dodjeljuju visoke škole za umjetnost u Lisabonu i Portu - diploma 'diploma de licenciatura em arquitectura' koju dodjeljuje Visoka škole za umjetnost u Lisabonu - diploma 'carta de curso de licenciatura em arquitectura' koju dodjeljuju Tehničko sveučilište u Lisabonu i Sveučilište u Portu - sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Visoki tehnički institut Tehničkog sveučilišta u Lisabonu - sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Tehnički fakultet (de Engenharia) Sveučilišta u Portu - sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Fakultet znanosti i tehnologije Sveučilišta u Coimbri - sveučilišna diploma iz građevinarstva, proizvodnje (licenciatura em engenharia civil, produção) koju dodjeljuje Sveučilište u Minhu 	1987./1988.
Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> – 'Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture' (sveučilišna diploma arhitekture) koju dodjeljuje fakultet za arhitekturu, kojoj se prilaže zakonski priznat certifikat nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojim se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture - Sveučilišna diploma koju dodjeljuju tehnički fakulteti i kojom se daje naziv 'univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka', kojoj se prilaže zakonski priznat certifikat nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojim se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture 	2006./2007.
Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> - Diploma na studijskom smjeru 'arhitektura i visokogradnja ('architektúra a pozemné staviteľstvo') koju je dodjeljivalo Slovačko tehničko sveučilište (Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1950. – 1952. (naziv: Ing.), - Diploma na studijskom smjeru 'arhitektura' ('architektúra') koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing. arch.), - Diploma na studijskom smjeru 'visokogradnja' ('pozemné staviteľstvo') koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing.), - Diploma na studijskom smjeru 'arhitektura' ('architektúra') koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. – 1976. (naziv: Ing. arch.), - Diploma na studijskom smjeru 'visokogradnja' ('pozemné stavby') koju je 	2006./2007.

	<p>dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. - 1976. (naziv: Ing.),</p> <ul style="list-style-type: none"> - Diploma na studijskom smjeru 'arhitektura' ('architektúra') koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.), - Diploma na studijskom smjeru 'urbanizam' ('urbanizmus') koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.), - Diploma na studijskom smjeru 'visokogradnja' ('pozemné stavby') koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1977.- 1997. (naziv: Ing.), - Diploma na studijskom smjeru 'arhitektura i visokogradnja' ('architektúra a pozemné stavby') koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1998. (naziv: Ing.), - Diploma na studijskom smjeru 'visokogradnja – specijalizacija: arhitektura' ('pozemné stavby - špecializácia: architektúra') koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2000. – 2001. (naziv: Ing.), - Diploma na studijskom smjeru 'visokogradnja i arhitektura' ('pozemné stavby a architektúra') koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta - Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2001. (naziv: Ing.), - Diploma na studijskom smjeru 'arhitektura' ('architektúra') koju dodjeljuje Akademija za umjetnost i dizajn (Vysoká škola výtvarných umení) u Bratislavi od 1969. (naziv: Akad. arch. do 1990; Mgr. od 1990. do 1992.; Mgr. arch. od 1992. do 1996. ; Mgr. art. od 1997.), - Diploma na studijskom smjeru 'visokogradnja' ('pozemné staviteľstvo') koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Technická univerzita) u Košicama od 1981. – 1991. (naziv: Ing.), <p>Svim ovim diplomama mora se priložiti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Certifikat ovlaštenja koji izdaje Slovačka komora arhitekata (Slovenská komora architektov) u Bratislavi bez bilo kakve specifikacije područja ili za područje «visokogradnje» ('pozemné stavby') ili 'prostornog planiranja' ('územné plánovanie'), - Certifikat ovlaštenja koji izdaje Slovačka komora građevinara (Slovenská komora stavebných inžinierov) u Bratislavi za područje visokogradnje ('pozemné stavby') 	
Suomi/ Finland	<ul style="list-style-type: none"> - diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu Tehnološkog sveučilišta i Sveučilišta u Oulu (arkkitehti/arkitekt) - diplome koje dodjeljuju instituti za tehnologiju (rakennusarkkiteht/byggnadsarkitekt) 	1997./1998.
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> - diplome koje dodjeljuju Škola za arhitekturu Kraljevskog instituta za tehnologiju, Institut za tehnologiju Chalmers i Institut za tehnologiju na Sveučilištu u Lundu (arkitekt, sveučilišna diploma arhitekture) - certifikati o članstvu u 'Svenska Arkitekters Riksförbund' (SAR) ukoliko su dotične osobe izobražene u državi na koju se odnosi ova Direktiva 	1997./1998.

<p>United Kingdom</p>	<p>- kvalifikacije koje se dodjeljuju nakon polaganja ispita na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - the Royal Institute of British Architects (Kraljevski institut britanskih arhitekata) - školama za arhitekturu na sveučilištima, visokim politehničkim školama, visokim školama, akademijama, školama za tehnologiju i umjetnost, koje od 10. lipnja 1985. priznaje Odbor za registraciju arhitekata Ujedinjene Kraljevine (Architects Registration Council of the United Kingdom) za upis u Registar (Architect) - certifikat kojim se potvrđuje da je dotična osoba stekla pravo nošenja stručnog naziva arhitekt na temelju odjeljka 6(1)a, 6(1)b ili 6(1) Zakona o registraciji arhitekata iz 1931. (Architect) - certifikat kojim se potvrđuje da je dotična osoba stekla pravo nošenja profesionalnog naziva arhitekt na temelju odjeljka 2. Zakona o registraciji arhitekata iz 1938. (Architect) 	<p>1987./1988.</p>
-----------------------	--	--------------------

PRILOG VII.

Dokumenti i certifikati koji se mogu tražiti u skladu s člankom 50. stavkom 1.

1. Dokumenti

(a) Potvrda o državljanstvu dotične osobe.

(b) Kopije potvrda o stručnoj osposobljenosti ili dokaz o formalnim kvalifikacijama koje omogućavaju pristup tom zvanju, te potvrda o stručnom iskustvu dotične osobe tamo gdje je to primjereno.

Nadležna tijela države članice domaćina mogu pozvati kandidate da dostave informacije o svojoj izobrazbi, u stupnju potrebnom da bi se utvrdilo postojanje mogućih bitnih razlika u odnosu na zahtijevanu nacionalnu izobrazbu, kako je to utvrđeno u članku 14. Kada kandidat ne može dati ove informacije, nadležna tijela države članice domaćina obraćaju se mjestu kontakta, nadležnom tijelu ili bilo kojem drugom tijelu u matičnoj državi članici.

(c) Glede slučajeva navedenih u članku 16., certifikat o prirodi i trajanju djelatnosti koji izdaje nadležno tijelo matične države članice ili države članice iz koje dolazi tuđi državljanin.

(d) Kada nadležno tijelo države članice domaćina traži od osoba koje žele obavljati uređenu profesiju dokaz o njihovom dobrom karakteru ili ugledu, ili o tome da nisu objavili stečaj, ili kada obustavi ili zabrani obavljanje te profesije u slučaju ozbiljnog profesionalnog prekršaja ili kaznenog djela, ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz za državljane države članice koji žele obavljati tu profesiju na njezinom teritoriju, predočenje dokumenata koje su izdala nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin, a koji pokazuju da su ti zahtjevi ispunjeni. Ta tijela moraju dostaviti tražene dokumente u roku od dva mjeseca.

Kada nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin ne izdaju dokumente navedene u prvom stavku, ti će se dokumenti zamijeniti izjavom pod prisegom – ili, u državama u kojima nije predviđena izjava pod prisegom, svečanom izjavom koju dotična osoba daje pred nadležnim sudbenim ili upravnim tijelom, ili kada je to primjereno, pred javnim bilježnikom ili pred kvalificiranim strukovnim tijelom matične države članice ili države članice iz koje ta osoba dolazi; takvo tijelo ili javni bilježnik izdaju certifikat kojim se potvrđuje autentičnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.

(e) Ako država članica domaćin od svojih vlastitih državljana koji žele početi obavljati reguliranu profesiju traži dokument o njihovom fizičkom ili mentalnom zdravlju, ta država članica kao dostatan dokaz prihvaća predočenje dokumenta koji se zahtijeva u matičnoj državi članici. Ako matična država članica ne izda takav dokument, država članica domaćin prihvaća certifikat koji izdaje nadležno tijelo u toj državi. U tom slučaju, nadležna tijela matične države članice moraju izdati traženi dokument u roku od dva mjeseca.

(f) Kada država članica domaćin zahtijeva od svojih državljana koji žele započeti obavljati uređenu profesiju da dostave:

- dokaz o svom financijskom stanju,

- dokaz da su osigurani od financijskih rizika koji proizlaze iz njihove profesionalne odgovornosti u skladu sa zakonima i propisima koji su na snazi u državi članici domaćinu, u odnosu na uvjete i raspon pokrića,

ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz potvrdu koju izdaju banke i osiguravajuća poduzeća druge države članice.

2. Certifikati

Da bi olakšale primjenu glave III. poglavlja III. ove Direktive, Države članice mogu propisati da osobe koje zadovoljavaju zahtijevane uvjete izobrazbe, osim dokaza o formalnim kvalifikacijama moraju dostaviti i certifikat nadležnih tijela matične države članice kojim se potvrđuje da je taj dokaz o formalnim kvalifikacijama upravo onaj koji je pokriven ovom Direktivom.